

Lumină Lină

Revistă de spiritualitate și cultură românească

Gracious Light

Review of Romanian Spirituality and Culture

ROMANIAN INSTITUTE OF
ORTHODOX THEOLOGY AND
SPIRITUALITY

CAPELA SF. APOSTOII PETRU
SI PAVEL

VOL. III/NR. 1
IANUARIE - MARTIE 1998
NEW YORK

Consemnări

Părintele Olivian Bindiu (Pop) a mai publicat o serie de lucrări în anul 1997 din care am primit recent *Merinde pentru suflet*, scrisă cu caracter teologic, pastoral-misionar, liturgic și de drept bisericesc (Ed. Ando-Tours, Timișoara, 266 pp.), *Lacrima Cristi*, volum de versuri (Ed. Mirton, Timișoara, 156 pp.), precum și o broșură cu o selecție de poeme în traducere sârbească intitulată

Romanse Zaboravljene na Klaviru (Ed. Ando-Tours, Timișoara, 36 pp.).

Cuvânt nou de laudă pentru râvnă și neobosire.

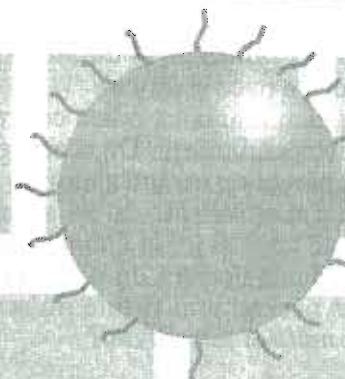
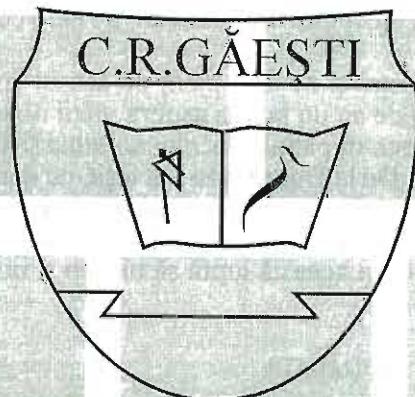
Th. D.

Heliopolis (Ian.- Manie 1998), revistă de cultură a românilor de pretutindeni (director Doina Drăgan, redactor șef Pr. Olivian Bindiu), își continuă cu succes nobila misiune de a strânge tot mai mult, cu fiecare număr, legăturile dintre românii din țară cu cei din fosta și prezența Jugoslavie, și din alte părți ale diasporei.

Din New York, Pr. Th. Damian și Prof. Dr. Șerban Andronescu sunt prezenți cu articole în acest număr.

Gheorghe Brehuescu

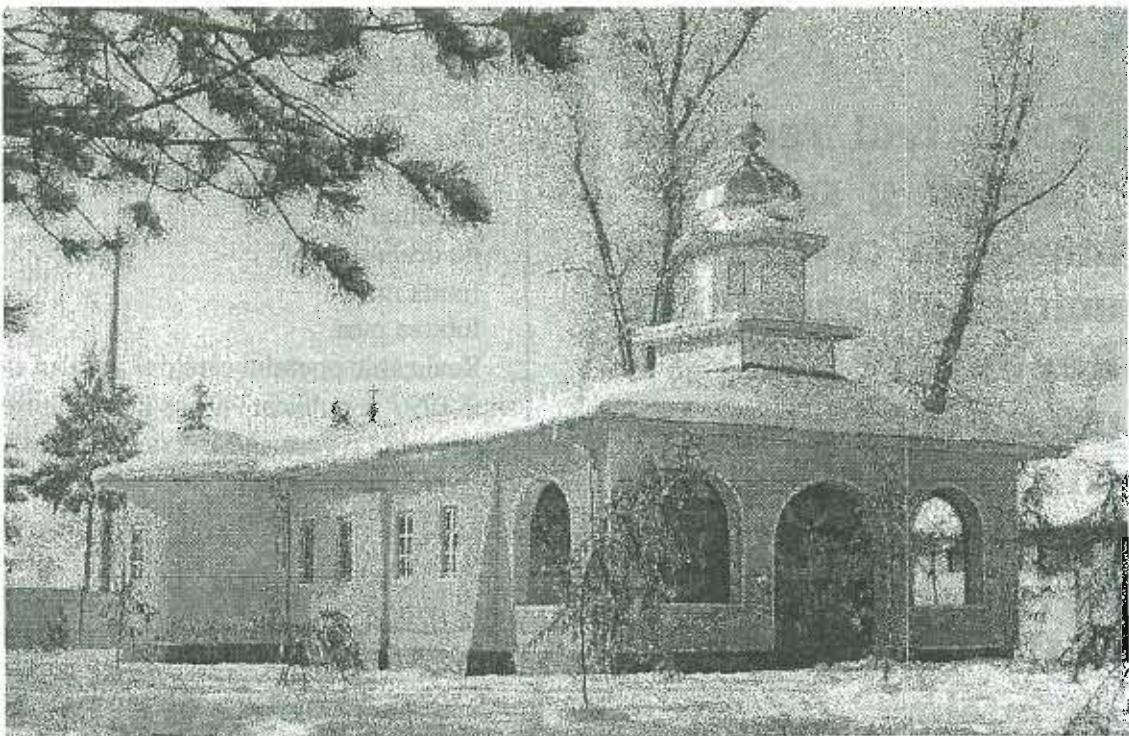
ISSN 1224-7510

LUMINA SI SPERANTA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE SI INFORMARE

Anul III ◇ nr. 1-3 ◇ ianuarie - martie 1998
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Vă informăm:

“DUPĂ MUNCĂ ȘI RĂSPLATĂ”

Cu ocazia sfintirii Bisericii “Sfântul Ioan Gură de Aur” din cadrul Centrului de Reeducare Găești, jud. Dâmbovița, sfintire ce a avut loc pe 13 noiembrie 1997, Înalt Prea Sfîntul Părinte Arhiepiscop Dr. **VASILE COSTIN** al Târgoviștei (cel care a oficiat slujba de sfintire a Bisericii în prezența unui număr de 25 de preoți și diaconi), a înmânat **GRAMATA PATRIARHALĂ** nr.326/13 noiembrie 1997, Prea Cuviosului Părinte Protosiughel **OLIVIAN POP**, prin care i se conferă de către Înalt Prea Fericitul Părinte Patriarh **TEOCTIST** al B.O.R. - CRUCEA PATRIARHALĂ PENTRU CLERICI și **GRAMATA PATRIARHALĂ** nr.327/13 noiembrie 1997, Domnului Colonel **ION GÂRLEANU**, prin care i se conferă tot de către Înalt Prea Fericitul Părinte Patriarh **TEOCTIST** al B.O.R. - CRUCEA PATRIARHALĂ PENTRU **MIRENI**. Ambele distincții s-au înmânat după oficierea Sfintei Liturghii arhierești, în prezența unui impresionant număr de credincioși, clerici, minori, deținuți, oficialități și a cadrelor unității, iar corul format din studenții Facultății de Teologie Târgoviște (în număr de 20), au cântat pentru fiecare “distins” - Vrednic este de trei ori.

Într-adevăr vrednici sunt cei distinși, pentru că au coordonat lucrările de construcție a Bisericii, ce a fost construită numai în 100 de zile, dar vrednici sunt și cei care au ostenit la zidirea ei (deținuți și minori), precum și cadrele civile și militare care au contribuit cu bani pentru realizarea acestui edificiu.

Unele cadre și deținuți au primit pentru munca depusă DIPLOME DE APRECIERE, din partea Înalt Prea Sfîntul Părinte Arhiepiscop Dr. **VASILE COSTIN** al Târgoviștei.

•Așa că după muncă și răsplată, dar o răsplată dreaptă și binemeritată!

REPORTER

Semnal

Vineri, 30 ianuarie 1998, la Biblioteca Județeană Timiș, Timișoara, ora 11.00 a avut loc "Zilele Editurii ANDO-TOURS".

Cu acest prilej s-a lansat și volumul de poezii intitulat "**Romanțe lăsate pe pian**".

Îmbrăcat în haine monahale, poetul Octavian Pop, plimbându-se pe câmpii liniștite ale Banatului sau pe înălțimile orașului Găești, creează poezii ce vibrează ca o lumină care izvorăște din forța vorbelor sale.

"Pot fără cuvinte să rămân

Și să plec în înălțimea munților"

Volumul de poezii a fost tradus în limba sârbă de poetul Vasile Barbu din Banatul Yugoslav și cuprinde următoarele 25 de poezii:

Fără credință

Vreme care fugă

Bogătie

Iubire

Ultimul glas

Aș dori încă odată

E toamnă

Noi oratorii

Pământul e verde

Droguri

Marea bogătie

Singuraticii

Un vis de iarnă

Început de iarnă

Afară e ger

Încă Dumnezeu

Dar ce e cu cuvintele ostășești?

Nemuritorul

Războiul

Pe drumul vieții

Iubita mea

Iubirea mea.

Realizările poetului care din an în an se măresc (în anul 1997 a publicat 49 de titluri dintre care 8 de poezie) sunt o veșnică carte deschisă, carte în care se va scrie în permanență.

Prof. ANA ZLIBUȚ

PRIN IUBIRE ILUMINÂND SIMFONIA DESTINULUI

REPERE CRITICE PE MARGINEA ROMANULUI "ÎNTÂLNIRI FIERBINȚI" AL SCRITORULUI OLIVIAN POP

A scrie despre dragoste, a iubi iubire, înseamnă să-ți aprinzi toate torțele inimii, să fii rug și flacără iluminând Golgota destinului, înseamnă să te înlătă în volute ample spre templul de aur al soarelui apropiindu-te de Dumnezeu și închinându-i diafane simfonii. Căci *"dragostea de la Dumnezeu este și tot cel ce iubește de la Dumnezeu este născut și cunoaște pe Dumnezeu... Că Dumnezeu dragoste este"*.

Romanul "Întâlniri fierbinți" al scriitorului Octavian Pop, apărut la Editura "Ando Tours" din Timișoara în anul 1997, este un imn înălțat iubirii, un adevărat ritual din marea taină a universului. Volumul este structurat în 22 de capitole. Laboratorul de inspirație, de data aceasta își extrage seva din cele două energii primordiale, yin și yang, respectiv, principiul feminin și cel masculin, pe care autorul le privește într-un tot unitar, integrând în scriitură mituri de rezonanță, create într-un areal ancestral, precum Soarele și Luna, Orfeu și Euridice, dar și mitul biblic Adam și Eva și redescoperind mitul androgenului ca ideal de împlinire. Privind la microscop cei doi atomi uniani, scriitorul le transferă dorința sa dea și și de a încerca tot ceea ce este permisibil unui om, extinzând în cercuri concentrice din ce în ce mai mari cunoașterea. Iată de ce autorul își plimbă personajul, pe doctorul Alex, un alter ego al său până la un punct, pe coordonate diverse, fără a ține cont de distanțe; prin România, Austria, Franța, Statele Unite ale Americii, Clina, Tunisia, etc.

Cunoașterea dublului Ka îi permite o incursiune în propriul său sine, în propriul său ego, iar întâlnirea cu feinea iubită este ilustrată printr-o fină analiză și analizând o introspecție delicată în sufletul feminin, prin intermediul senzațiilor, perceptelor și simțămîntelor. Întâlnirea celor două entități, respectiv a lui Alex cu Miralda, întâlnirile lor fierbinți constituie o altă carte în carte, fiind un posibil cod de iubire, un gen de ars amandi. Acest al doilea text este cu totul diferit de primul (care poate fi considerat un jurnal de călătorie, uzând de stilul jurnalistic), poate tocmai prin lirismul excesiv. Există în acest al doilea text o corespondență între capriciile vremii și sufletul personajului Alex și mă refer la ploaia măruntă sugerând o stare de nemulțumire, mai inuit sau mai puțin motivată, putând sugera la fel de bine și explozia disimulată a interiorului său în expansiune, atras magnetic spre celălalt pol presințit. Dacă prima parte pare un jurnal de călătorie, cea de-a doua parte poate fi considerată un jurnal iutim, personal. Treicerile neașteptate, uneori chiar brutale la persoana I-a plural, iar apoi la persoana I-a singular și la persoana a III-a singular sfidează, parcă cititorul, dacă nu chiar și logica. Dacă în prima parte a cărții, cea care poate fi intitulată "jurnal de călătorie limbajul e riguros, fiind repede unele siniorime cu scopul de a clarifica partea cealaltă este excesiv lirică, poetică, dând impresia unui poem în proză, cu ecouri din "Cântarea cîntărilor". Este meritoriu faptul că, în ansamblu cărții, România e ridicată la un loc înalt între țările ce și trag sevele din civilizații milenare. Orice cititor român sau străin are ocazia de a parcurge, într-un timp record, itinerarii turistice spectaculoase. Sunt inspirate de un patriotism ardent descrierile orașului natal Timișoara, a capitalei și a altor orașe, dar și ale

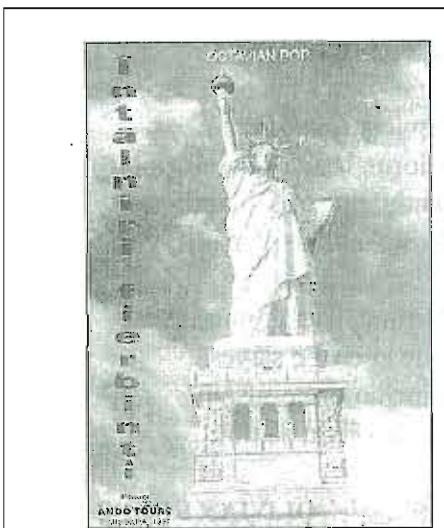
marilor metropole ale lumii, încadrându-se în narrativismul caracteristic reportajului jurnalistic. Încercarea de a înțelege locul țării noastre, în lume, integrarea culturii române în cea universală este merită, dar, uneori, sub aspect stilistic, are de suferit. Există o strădanie a scriitorului de a reda imagini vii, reale, ce și propun să-l facă pe cititor să coparticipe afectiv. Interesul pentru amănuntul istoric, geografic, cultural, științific este merită dar există o deosebire între stilul științific și cel liric, de parcă autorul ar avea două suflete: unul rațional și altul preponderent emoțional. Se poate conchide că partea predominant lirică este net superioară, chiar dacă intenția autorului a fost tocmai această îmbinare antitetică, în scopul redării vieții, antitezele sugerând de la Aristotel încocace viață.

Titlul romanului este bine ales, justificat, "Întâlnirile fierbinți" constituind supape prin care se eliberează resulările, ca rezultat al defulărilor succesive ale celor două personaje. Micolul iubirii se poate produce oriunde, cu condiția ca aceasta să fi fost scrisă în cartea astrilor. Există în aceste întâlniri fierbinți ambiție, sentiment și iubire, capabilă de a comprima și dilata spațiul și timpul într-o clipă, altcum spus, iubirea poate fiincra eternitatea infinită într-o clipă finită. Ea este o febră paralizând aşteptarea, un miracol. Portretele sunt realizate cu mare finețe și măiestrie, scriitorul folosind în a le zugrăvi culori străvechi. Eroi poartă pecetea personajelor legendare: "O vedem pe Miralda ca pe un fluid vital, ca pe o primăvară, chemând-o în gând, visând că-i răsucesc fiecare fibră nervoasă. O priveam adânc în ochii-i mari și verzi - treceam prin ei - nu a rezistat și s-a întors. Părea un vis despletit din cine știe ce basm românesc. Dar ea, Miralda era profundă și puternică. Era o zână din munții Franței. Dar dacă era o zmeoaică din Tartar?". Apără transparent mitul androgenului: "Vezi tu, Miralda, noi doi ne-am renăscut pentru a ne întâlni", sau "Te știu, Miralda, parcă dintotdeauna, parcă înainte de a te fi cunoscut, parcă

înainte de a te naște. Eu te cunosc - tu existi în mine - ești răspândită în mine ca un parfum de lacrimioare". Un portret deosebit de bine realizat este cel al poetului Marcel Turcu: "un tip tuciuri și extravagant, spaimă liceenelor și a donușișoarelor bătrâne", "idolul poeteselor care bat la poarta afirmației, dar și al gealaților politehniciști care îi memorau poezii, îmbolnăvindu-le pe domnișoarele studente de la filologie".

Stilul liric, bazat pe sineșteții ample, epitete duble și triple de mare forță, comparații ingenioase sporește frumusețea acestui roman. Se poate crede că dacă nu ar fi existat această alternanță de stiluri, fiecare punând în evidență cealaltă dimensiune a romanului, nu ne-am fi putut da seama de umbrele purtând incendiul în arpegi simfoniei destinului. Este merită felul în care autorul își salvează personajele prin iubire din monotonia unei existențe cu valențe tragicе. Alt cum spus, iubind redevenim mai buni ne cunoaștem mai adânc și cunoșcându-ne mai adânc dăm o altă dimensiune existenței noastre, ilustrând spațiul și timpul clipei.

Căci iubirea poate mișca și astrii din loc. "Apele mari nu pot să stingă dragostea și râurile n-ar putea să-o înne... Căci dragostea este tare ca moartea... Jarul ei este jar de foc, o flacără a Domnului" ("Cintarea Cîntărilor").

OLIVIAN POP BINDIU
LACRIMA CRISTI. EDITURA
MIRTON, TIMIȘOARA, 1997,
P.156

Cartea "Lacrima Cristi" apare în Timișoara la editura MIRTON, fiind ediție revizuită care însumează poezii desprinse din volumele anterioare ale poetului și anume: "Glas spre cer"; "Izvor de cântec românesc"; "Cânt de credință străbună", la care se adaugă și poezii inedite.

Volumul cuprinde "Cuvânt înainte", semnat de regretatul poet Traian Iancu; prefată semnată de Mariana Strungă și postfață de Lavinia Miloș, care au făcut ample comentarii pe marginea poezilor, precum și analiza năucleelor semantice în care au cuprins câteva din coordonatele liricii poetului, interpretând cuvinte sau chiar texte din poezie.

Volumul "Lacrima Cristi" cuprinde 90 de poezii și este structurat pe 3 capitole:

- I.S-aprindem zorii măntuirii
- II.Sub semnul crucii vom învinge
- III. Nepătrunsa taină

Toate titlurile sunt reprezentative.

Doamne, azi cât mie de bine
Că Te simt tot lângă mine!
Mi-ai luat crucea grea din spate
De dureri griji și păcate.

Dăruiește-mi, că Tu poți,
Liniștea vreunei nopți,
Bucuria din lumină,
Dragostea de soare plină!

Răspândește și împrejur
O mireasmă că bun...
Și iubirea ce sporește
Sufletul ce dăruiește.

Veșnicia spre lumină
O dorim la noi să vină.
Gândul liniștit și bland,
Darul vieții pe pământ.

Doamne, Ție-Ți mulțumesc
Zi de zi eu Te slăvesc.
Îți încin orice suspin
Binecuvântat să fiu!

OLIVIAN RODNEANUL

Cităm câteva versuri din poezia "În licărul candelei":

*"Sub sfârta Ta icoană
E candelă aprinsă
Și licărul ei palid
Te luminează, sfântă*

*Privirile-Ți senine
În sufletu-Ți prea bland
Le simt vibrând în mine
Cu sacru legământ"*

Grafica a fost asigurată de Jeni Mirela Dorobanțu și se bucură de o ținută de excepție. Cartea se încheie cu note critice ale unor poeti din Banat.

prof. DOINA DRĂGAN

RUGĂCIUNE

METAMORFOZE

Ne-am întâlnit
cândva
atrași
de-o mreajă,
într-un tangaj de vis,
doi fulgi de nea,
incendiați
de-aceeași sacră vrăjă
din cântecul
și din lumina mea,
în zbor
dublat de fuga din banal,
în anotimpul nopții
sideral.
Tu - luceafăr,
eu - speranță,
Tu - văzduh
și eu - o stanță
dintr-o lacrimă solară,
Tu - iubirea mea polară,

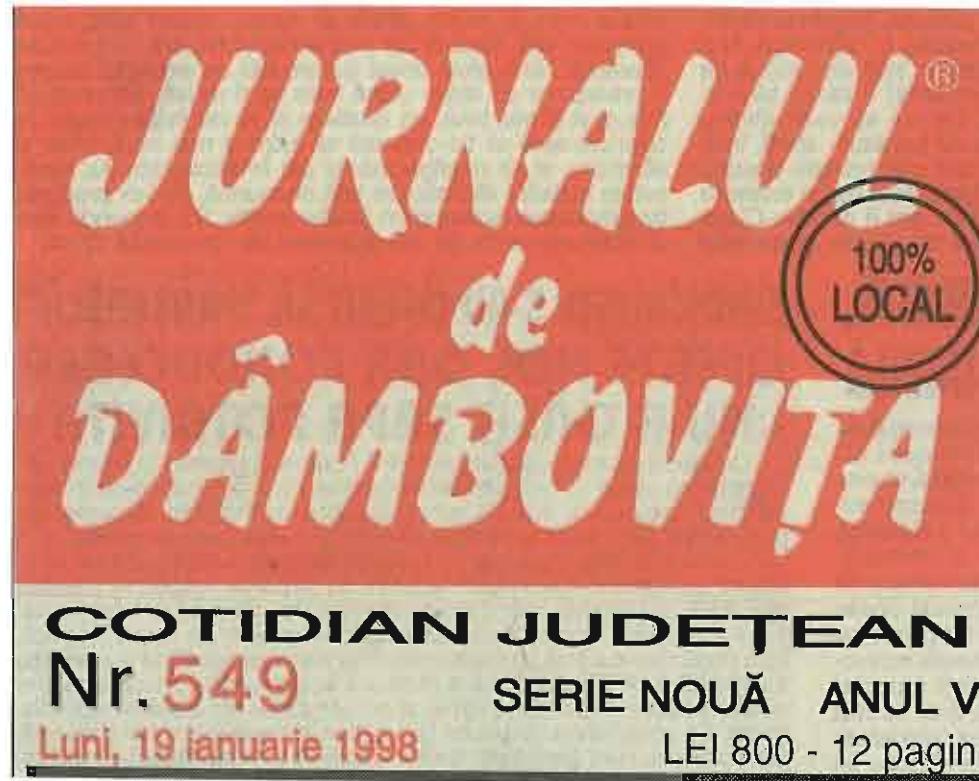
Eu - izvor
de dublă stea,
Tu - eternitatea mea.

... Desigur că
ne-am întâlnit
cândva
atrași
de-o mreajă,

într-un tangaj de vis,
doi fulgi de nea,
incendiați
de-aceeași sacră vrăjă
din cântecul
și din lumina mea.

OLIVIAN RODNEANUL

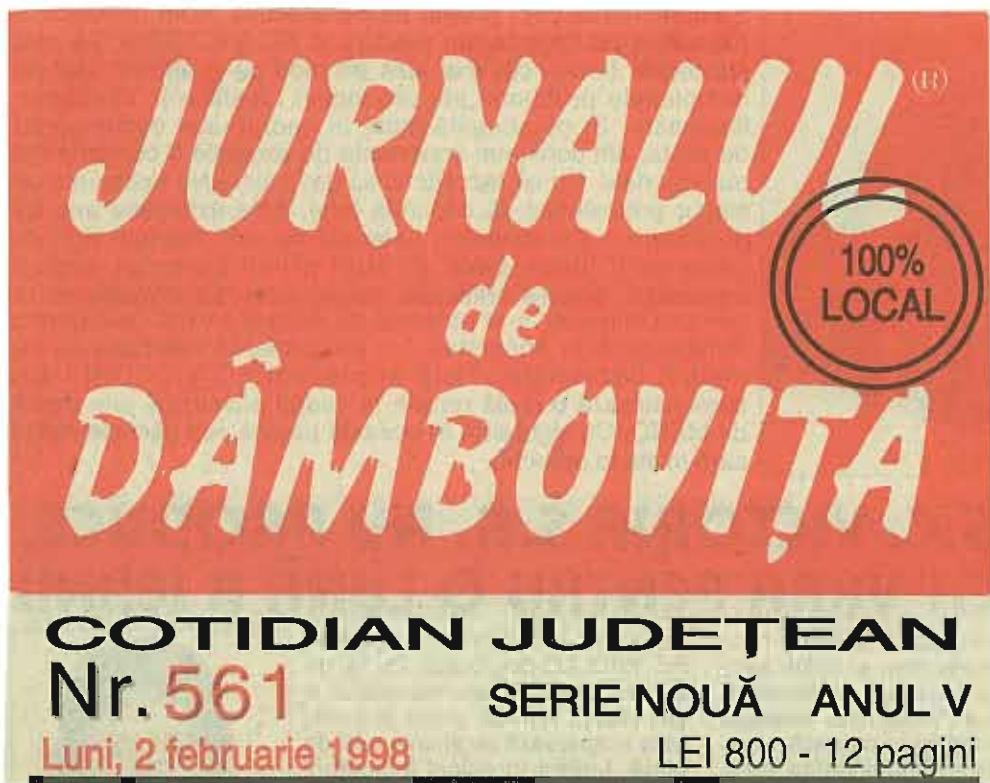

Cartea de religie

"VESTIREA CEA DIN URMA A PATIMILOR DOMNULUI"

Protosinghel Olivian Pop de la Centrul de Reeducare din Găești a tipărit în colecția "Pastorală 1" a Editurii ANDO-TOURS din Timișoara ediția a doua a volumului "Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului". Autorul, preot și jurist, are preocupări multiple. Volumul, apărut în condiții grafice de excepție, este binevenit în lumea creștină. Reținem din "În loc de cuvânt înainte", semnat de autor: "Hristos a suferit păcatele altora și noi putem să scăpăm de pedeapsă și să ne curățim de păcate prin căință adâncă, întărิตă cu credința în Iisus Hristos Cel ce a pătimit pentru noi!" (M.I.V.)

Cartea de religie

MERINDE PENTRU SUFLET

Protosinghel Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare din Găești, a publicat volumul "Merinde pentru suflet" - scrieri de teologie pastoral-misionare, liturgice și de drept bisericesc (Editura Ando-Tours, Timișoara, 1997). Preot iconom stavrofar Doru Milostean, Protopopul Făgetului, scrie în "Cuvântul înainte" al volumului: "Cu deosebită râvnă pentru cele duhovnicești și mereu preocupat de viața spirituală a Bisericii noastre strâmoșești, părintele Protosinghel Olivian Pop voiește să-și întregească opera scriitoricească pe lângă predicile, articolele, studiile și recenziile apărute în revistele centrale și ale diferitelor eparhii, precum și a cărților apărute în mai multe colecții și prin cărțile din Colecția Pastorală, cu valorosul volum, binevenit, intitulat «Merinde pentru suflet». Autorul volumului scrie, undeva, în volum: "Creștinismul a dat lumii atâția eroi morali, atâția sfinți, pentru că el a pătruns în inimi de mame, care și-au împlinit chemarea după învățătura lui Iisus Hristos".
(M.I.V.)

TRADITIE PUBLISHING HOUSE
EDITURA TRADITIE
S.C. "TRADITIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT IN B.I.R., S.M.B., NR. 4010300305(LEI)

40203003050016 (\$ USD)

ROMANIA, BUCURESTI, SECT. 3,
STR. VORONET NR.7, BL.D 5, SC.A, AP.14
telefax: 40 01) 323 1803, Cod Poștal 74 122

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 249 din 9 Ianuarie 1998

VIAȚA CULTELOR

CĂRȚI NOI

10. REEDITĂRI ALE UNOR CĂRȚI ALE PROTOS. OLIVIAN POP

În editura "Ando-Tours" din Timișoara a apărut recent, cu binecuvântarea Arhiepiscopului Târgoviștei, I.P.S. Vasile Costin, ediția a II-a a volumului "Merinde pentru suflet. Scieri de teologie pastoral-misionare, liturgice și de drept bisericesc", semnat de Protos. Olivian Pop. Prefațatorul cărți, Pr. Doru Milostean, protopopul Făgetului, relevă "deosebita râvnă pentru cele duhovnicești" a autorului, contribuția acestuia la împrospătarea activității sacerdotiale pastoral-misionare și liturgice. În aceeași editură și cu binecuvântarea aceluiași ierarh ortodox, a apărut ediția a II-a a culegerii de predici "Lumină spre descoperirea neamurilor", pe care Protos. Olivian Pop le-a rostit de-a lungul timpului în locașurile de cult în care a slujit, cel mai recent în biserică abia construită a Centrului de reeducație a minorilor de la Găești (Dâmbovița).

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

VIATA CULTELOR

4. RELIGIA - IMPORTANT ELEMENT DE REEDUCARE

La Găești (județul Dâmbovița), funcționează de peste 30 de ani un Centru de Reeducare a minorilor, cu o capacitate de 500 de locuri. Dintre-un raport de activitate pe anul precedent aflăm că sectorul învățământ a funcționat aici, în luniile ianuarie-iunie ale anului școlar 1996/1997, cu opt clase de alfabetizare și opt clase de gimnaziu - la băieți, respectiv două clase de alfabetizare și o clasă de gimnaziu (fără frecvență) - la fete, cu o promovabilitate de peste 91%. În ultimele luni ale anului, care au coincis cu debutul anului școlar 1997/1998, efectivele de minori au fost împărțite în 9 clase de alfabetizare (opt la băieți și una la fete), zece clase de gimnaziu, opt clase de absolvenți (șapte de băieți și una de fete) și o grupă de fete la nivelul VI-VIII (fără frecvență). Experimental, ca un punct esențial al reformei în sistemul penitenciar românesc, au fost formate și două clase mixte la nivelul primului an de gimnaziu (clasa a V-a). Profesorii au observat în cazul elevilor din aceste clase creșterea motivației pentru învățatură și progrese în asimilarea cunoștințelor. De asemenea, tot de anul trecut, a fost înființat un cabinet de probații cu 11 cadre de specialitate (psihologi, sociologi, juriști), a cărui principală sarcină este integrarea socio-profesională a tinerilor care și-au ispășit vinovăția. Dl Tudor Anghel, care face parte din staff-ul centrului, a relatat prin telefon, pentru buletinului "Viața Culțelor", ce schimbări s-au produs în activitatea acestuia după evenimentele din 22 decembrie 1989: îmbunătățirea normelor de hrănire și de echipare a celor internați aici, libertatea de exprimare pentru ei și pentru personal, inclusiv prin contactul direct cu ziariștii, diversificarea nomenclatorului de meserii, în raport cu piața, pentru care sunt formați foștii delincvenți, accesul neîngrădit al familiilor acestora și mai ales asistența religioasă care le este acordată. Părintele capelan Olivian Pop, spune dl Anghel, nu se limitează la cele câteva ore prevăzute de program, ci stă "24 de ore din 24" cu acești copii sau tineri care au rătăcit drumul. În centrul de reeducație de la Găești (ca de altfel și în alte centre de acest fel) au acces și preoți aparținând altor confesii recunoscute de stat, în funcție de religia celor internați. Acordarea asistenței religioase se face în principal prin discuțiile pe care preotul capelan le are cu minorii, adolescenți și tineri, în săliile de clasă, la clubul unității, în ateliere, în dormitoare, prin consilierea religioasă a celor care se află în carantină sau izolare, prin conferințe săptămânale sau lunare, în sfârșit prin slujbele care din noiembrie '97 se desfășoară în biserică "Sf. Ioan Gură de Aur", din incinta Centrului. Aceasta a fost construită și pictată în perioada 5 iulie-31 octombrie 1997, lucrările de construcție fiind realizate de deținuți și minorii unității, cu banii donați de cadre, iar pictura de prof. Horia Cernău din Târgoviște, ajutat de doi deținuți. Pentru munca și osteneala depusă, P.F. Pr. Teocist le-a acordat directorului centrului, col. Ion Gărleanu, și preotului capelan Olivian Pop cea mai înaltă distincție a Bisericii Ortodoxe Române, "Crucea Patriarhală".

DÂMBOVITA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1569 ■ Marți, 10 februarie 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonați - 305 lei) ■

Curier cultural! Curier cultural! Curier cultural! Curier cultural!

„Lumină și speranță”

A apărut nr. 1-3 (ianuarie-februarie-martie 1998) al publicației „Lumină și speranță”, editată de Centrul de Reeducare Găești. Acest număr al revistei de cultură, opinie și informare, „Lumină și speranță”, este bogat ilustrat, bogată în conținut, adresându-se elevilor centrului și nu numai lor. Col. Ion Gârleanu publică articolul „Instituția și rețea de suport - suportul social”. Preotul-jurist Olivian Pop, redactorul șef al revistei, distins om de cultură, autor de cărți de beletristică, versuri de religie și drept bisericesc, care pune mult suflet în realizarea acestei reviste

unice în peisajul publicistic dâmbovițean, semnează articolele „Considerații istorice cu privire la ocruirea socială a copilului” și „Importanța succesiunii apostolice la eterodocși”. Același autor publică un grupaj de versuri. Sociologul Victoria Martinescu publică articolul „O nouă abordare a conceptului de socializare”, iar prof. Emilian Dumitrescu publică articolul „Roul școlii în socializare”.

Felicitări sincere realizatorilor acestei publicații, căreia îi dorim numere cât mai interesante și bogate în sumar.

M.I. VLAD

Sacerdot psalmodind în templul eternității românești religia iubirii, tămăduitor de suflete, dascăl și poet Olivian Pop Bindu este mesagerul luminii sacre de cuvânt în acest veac tumultos ce zadarnic caută căi de ieșire din abisul existențial. El e cel al căruia suflet plânge în imperiul cărții devenite cenușă pentru a renăște suflet pur de alăută. El e cel ce transformă cenușa lacrimii în cântec și moartea în viață. El este Făt-Frumosul descins din basmele românești. De unde munții se băteau în capete a luat o ulcică cu lumină, cu apă de viață, ca să dezavorască suflete și inimi aducându-le ofrandă lui Dumnezeu. El trăia în adâncul

CA O METAFORĂ DE LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

LAVINIA-DIANA MILOȘ

sufletului său taina celor două tărâmuri, vechind la pragul dintre cele două treceri. A fost dezamăgit în dorința sa de a face mai bine și mai frumos. A fost suferit, a fost umilit și, poate mai aproape decât ar crede oricare dintre noi, de lumea cea neagră, dar Dumnezeu i-a dat lumina și înțelepciunea de a se dețașa de căile lumești și prea lesne trecătoare amintindu-i că are o ulcică cu lumină, cu apă de viață, pe care trebuie să o folosească înainte de a merge să aducă o altă.

El este ca umbra luminii ce-și strigă numele și nimeni nu îl aduce înapoi. El aduce între oameni pacea și cuvântul luminat, bunătatea, iubirea, speranța și bucuria. El, Poetul Rodnei Mari, El, sacerdotul hărăzit tainelor sfinte.

El are sufletul ales din tot ce-i mai frumos și nobil. El are sufletul cu mâini și mâinile lui alină și mângâie și aduc raza de soare a începutului de viață. Gândirea lui simțită e translucidă și molipsitoare. Nu poți să nu te încrezi în sufletul său cu transparențe celeste și marine, care te învăluie și te vindecă.

El este timp și netimp, clipă și veșnicie. Îl vezi și când nu-l vezi și-l auzi și când nu-l auzi, șoptind în limba vechilor cazanii sau îngânând la creștetul tău obosit de viață rugăciuni, dându-ți să bei o picătură din ulcica cu lumină, cu strop de apă de viață.

El este omul respectat, admirat, mereu în căutare de vreun drum nou, retrăgându-se pentru un timp în vămile pustiei pentru a reveni între noi așteptat precum soarele ziua, precum astrul lunii noaptea, precum ochii o licărire de suflet, precum sufletul cuvânt și precum cuvântul inspirația. El este iubit cu o bucurie adâncă, cu admirație, că oamenii mai pot fi oameni, sfintii sfinti, iar poetii Poeti.

El nu știe poate acestea, dar cu siguranță simte, simte că misiunea lui suntem noi, pentru care se străduiește, se ostenește și nu precupește nici un efort de a mai dări un strop de lumină, prin tot ceea ce face, un strop de apă vie, prin tot cum face. Și cred că în adâncul adâncurilor sale ne iubește. Căci el este omul, sacerdotul și poetul OLIVIAN POP BINDU.

Când l-am cunoscut pe părintele Olivian Pop Bindiu, în Româneștiul atât de drag sufletului său am simțit cum o lumină blândă și întăritoare mă pătrunde, determinându-mi sufletul să intre în consonanță armonică cu cel al Domniei Sale. L-am văzut des, l-am văzut rar, ori de câte ori sufletul meu a avut nevoie. Îl știam acolo, în nobilând cu prezența-i pământul, purtând sigilul sacru al luminii zeilor dacici, îngerii ai dumnezeirii. Călugărul de la Românești sau Olivian de Românești a intrat în istorie pe poarta legendei, numele Domniei Sale fiind un nume pentru eternitate. Aceasta o spun din tot sufletul, am spus-o și o voi spune întotdeauna pentru că aşa simt și am simțit.

El este monahul, sacerdotul care nu precupoște nici un efort de a reface, recondiționa „binele știrbit” de a salva sufletele noastre clamând. S.O.S.-uri desperate prin eter. El vine în întâmpinarea noastră sau ceva, cineva, vreun înger al nostru protegitor ne scoate în calea Domniei Sale. Spunea un critic literar, referindu-se la părintele Olivian că Domnia

POSTERITATEA DIN CULISE IPOSTAZĂ A VIEȚII ISIHASTE

(fragment)

Sa „se dăruiește tuturor cu credință-n Dumnezeu și, respectându-și legământul”, credincios rasei sale monahale, ordinului călugăresc „dăruiește din sufletul său, aici și acolo, vouă, lor, oricând cu neobosire. Nu-i risipă, ci e sărguința semănătorului care crede în puterea luminii, a binelui”.

Sunt oare toți aceia care au scris, scriu și vor scrie despre părintelui Olivian niște inconștienți, niște impresionabili? Cu siguranță că nu. Ca și mine au simțit miracolul. Ca și mine au simțit, au percepțut că Dumnezeu lucrează prin aleșii lui, prin gândire simțită asociată până la identificare cu fapta. Lumina lui, harul lui, sufletele noastre o prelau în volute concentrice și simt nevoia ca, la rândul lor să o dăruiască mai departe, să-o materializeze altcum, altundeva, altcând și, desigur, la alți parametri. Lumina cu care ne bine-cuvântează părintele Olivian și care ne întărește simți nevoia de a o dăru mai departe, deliberat, ca pe un dar sfânt, sacru, care vine de undeva de foarte sus, din cer revârsându-se benefic asupra noastră. El este intermediarul dintre noi și cer. Un intermediar ales al cerului prin care cerul lucrează și care poartă sigiliul celor aleși, sigiliul luminii, lumină ce se revarsă din ochii săi, din sufletul său, din cuvântul său.

MARIANA STRUNGĂ

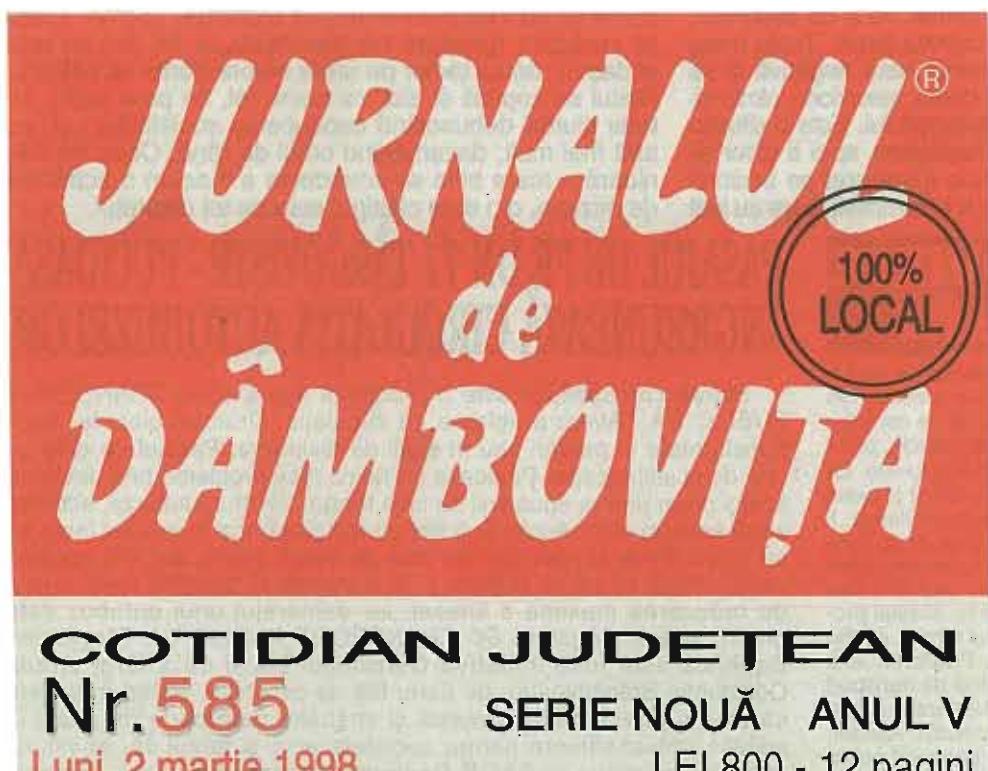
EL VINE IAR

părintelui meu confesor
OLIVIAN POP BINDIU

*El vine, bucurie mută
din bucuria omenească
durerea morții s-o alunge
și rostul vieții să-l sporească.
El vine iar și-n aşteptarea-i
se trec iubirile-n culori
ca taina nopții să rodească
în crini suavele-i candori.
El vine zodii să trezească
ce-n galaxii s-au rătăcit,
El vine-apusul să-l preschimbe
și zorii nopții-n răsărit.
El vine iar cu gând și rază
și pe-al deșertului zadar
el înflorește cu înc-o rugă
speranța noastră la holar.
El vine, vine că-i trimisul
iubirii ce n-are holar
să ne slinjească simfonia
durerilor din calendar.
El vine iar, cuvânt, oracol
ca să re-nvie-n jur speranță
și golicuinea vieții noastre
s-o umple cu vreun gând din stână.
El vine, zbor și armonie,
val, rază, undă însipumată
poem ce gându-l circumscrise
cu sufletul zidit în artă.
El vine, sele închisătată
și zbor ce nu s-a născut zbor,
El vine ca lumina lumii
s-o proiecteze-n viitor.
și dacă vine pentru tine
sau pentru mine a venit
El este mesagerul tainei
în zbor înalt spre infinit.
E numai taina care plânge
în ceasul zorilor finii,
El este mesagerul nostru
între finit și infinit,
E armonia de cuvinte,
destinul clipei creator.
el este jertfa de iubire.
PREZENT, ETERN și VIITOR.*

MARIANA STRUNGĂ

"LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ"

Revista "Lumină și speranță" se află în cel de-al III-lea an de existență și este editată de Centrul de reeducație Găești. Nr. 1-3 (ianuarie-martie 1998) este bogat în conținut. Dr. col. Ion Gârleanu, directorul Centrului de reeducație și al revistei, publică articolul "Instituția și rețeaua de suport și suportul social". Protosinghel Olivian Pop, preot și jurist, distins om de cultură, redactor șef al revistei, publică articolele "Considerații istorice cu privire la ocrotirea socială a copilului" și "Importanța succesiunii apostolice la eterodocși", cât și un grupaj de versuri din recentele sale apariții editoriale. Prof. Emilian Dumitrescu publică articolul "Rolul scolii în socializare". Revista cuprinde și alte articole tot atât de interesante. Felicitări organizatorilor!

Clonia SURDU

JURNALUL® de DÂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN

Nr. 619

SERIE NOUĂ ANUL V

Vineri, 10 aprilie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

Astăzi

REVISTA „LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ” LA CEAS ANIVERSAR

interviu zilei cu Protosinghel Octavian Pop, redactor șef al revistei „Lumină și speranță”, de la Centrul de Reeducare Găești

Revista „Lumină și speranță” de la Centrul de Reeducare Găești a împlinit doi ani de activitate. Ne-am adresat, la acest ceas aniversar, Prea Cucernicului Protosinghel Octavian Pop, redactor șef al revistei.

Rep.: Vorbiți-ne despre începuturi...

- În umă cu doi ani, am ajuns la Găești. La Centrul de Reeducare apărăea revista „Vîitorul”, care, apoi, și-a început activitatea. În acel moment, s-a născut primul număr al revistei „Lumină și speranță”. De-a lungul celor doi ani, în paginile ei, au fost publicate articole diverse, acoperind o problematică bogată, cu subiecte din Dreptul penal, legislație școlară, creații literare, reportaje, opinii, recenzii de carte, articole inspirate din realitatea cotidiană. Articolele și materialele apărute în revistă au fost semnate, în principal, de cadre ale Centrului de Reeducare: col. Ion Gârleanu, lt. col. Constantin Rădulescu, mr. Valentin Valli Georgescu, profesorii Adrian Rădulescu, Florica Vasile, Niculina Georgescu și alții. Să nu uităm articolele și alte încercări literare sau de alt gen semnate de elevi.

Rep.: Cum este receptată publicația dvs. în afara „granițelor” școlii?

- Cu greutățile inerente oricărui început, în primele numere ale revistei, pot fi citite articole conținând numai aspecte ale vietii interne. Ulterior, maturitatea autorilor i-a îndemnat la elaborarea unor materiale cu un conținut care depășește „granițele” școlii, dar chiar și ale țării. Număr de număr, revista noastră a fost trimisă tuturor ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române, la toate unitățile de penitenciar din România, cât și în 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanță de seamă ai Ortodoxiei românești și culturii naționale.

Rep.: Astăzi, 10 aprilie a.c., vor avea loc manifestările prilejuite de aniversarea a doi ani de la înființarea revistei. Vorbiți-ne despre aceste manifestări...

- La Centrul de Reeducare Găești, astăzi, la ora 10, vor începe manifestările la ceas aniversar. Își vor aduce contribuția: Ansamblul folcloric „Junii Valahi”, Editura „Macarie”, Revista „Târgoviștea”. Vă mulțumim și pe această cale pentru cronicile apărute despre „Lumină și speranță” în paginile „Jurnalului Dâmbovița”.

Rep.: Vă dorim, la ceas aniversar, sute de numere și „La mulți ani!”. Mihail I. VLAD

DÂMBUȚIA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1621 ■ Sâmbătă, 11 aprilie 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonați - 305 lei) ■

Centrul de Reeducare Găești este și o instituție de cultură

Sub genericul „Popas aniversar”, ieri, la Centrul de Reeducare Găești a fost sărbătorită împlinirea celor trei ani de existență a revistei „Lumină și speranță”, publicație de cultură, opinie și informare a Centrului. În numărul aniversar (4-6/1998), redactorul-șef, preot jurist Olivian Pop, semnează articolul „Din mormânt viajă”, dedicat apropiatei sărbători a învierii Domnului, iar directorul revistei, comandantul Centrului de Reeducare - col. Ion Gârleanu și lt. col. Constantin Rădulescu sunt autori ai articolelor „Socializarea în familie” și, respectiv, „Instituția ca substitut familial”. Revista mai cuprinde articole pe teme de sociologie și legislație, „Scrisori din detenție”, „Pagina veselă”, poezii, cronică literară și, nu în ultimul rând, marcarea momentului aniversar, un buchet de gânduri bune și felicitări din partea unor personalități din țară și din străinătate.

D. D.

JURNALUI® de **DÂMBOVIȚA**

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 620

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 11 aprilie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

DOI ANI DE... LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Au apărut nr. 4-6 (aprilie-iunie 1998) ale revistei "Lumină și speranță" de la Centrul de Reeducare Găești. Acest număr, triplu, marchează doi ani de la apariția primului număr al revistei. În acest sens, sunt reunite opinii semnate de diverse personalități din țară și străinătate. Protosinghel Olivian Pop, redactor șef al revistei, care pune multă dăruire în existența publicației ca act de cultură, semnează articolul "Din mormânt viață", cât și croniči literare ale unor cărți apărute la Editura "Macarie" din Târgoviște și "Ando-Tours" din Timișoara. Col. Ion Gărleanu, comandantul Centrului de Reeducare, semnează articolul "Socializarea în familie". Lt. col. Constantin Rădulescu semnează articolul "Instituția ca substitut familial". Sociologul Victoria Marinescu semnează articolul "Implicațiile sociologice ale relațiilor cadre educative - minori în procesul reeducației". Major Valentin Valli Georgescu semnează articolul "Publicitatea imobiliară". Numărul mai conține: "Pagini vesele", creații semnate de elevi și altele. La ceas aniversar, revistei "Lumină și speranță", din toată inima: "La mulți ani!".

Clonia SURDU

Note de lectură

OLIVIAN POP: „GÂNDURI“

Precul Olivian Pop de la Centrul de Reeducare Găești, a adăugat la numeroasele sale volume de versuri, proza, teologie etc. și romanul "Gânduri" apărut la Editura Eurobit din Timișoara. Scrisoarea Veronica Balaj încearcă "schita de portret" a autorului. Printre altele, autoarea portretului afirmează: "Dăruiește din sufletul său, aici, acolo, vouă lor, oricui. Cu neobosire. Nu-i risipă. Să nu credeti!". Acțiunea romanului se petrece în spațiul transilvanean (Timișoara, Oradea) și la Motru, înainte de decembrie 1989. Romanul poate fi transpus în film. Eroina Ana folosește un moment fericit de a rămâne în Suedia, sătulă de "binele" societății socialești. Eroul Mihai rămâne singur, pentru a se lupta cu cele oferite de existența cotidiană. Un roman ce merită citit.

Mihail I. VLAD ▲

JURNALUI® de DÂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 621

SERIE NOUĂ ANUL V

Luni, 13 aprilie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

MINORII DIN PENITENCIAR ÎȘI REGĂSESC SPERANȚA ȘI PRIN INTERMEDIUL CUVÂNTULUI SCRIS

• Revista editată de Centrul de Reeducare Găești a împlinit doi ani

În ziua de 10 aprilie a.c. la Centrul de Reeducare din Găești s-au sărbătorit 2 ani de la apariția primului număr al revistei "Lumină și speranță", revistă unică în țară și recunoscută și pe plan internațional. Ea a apărut prin grija preotului capelan, jurist Olivian Pop, redactor șef al acesteia și este susținută de col. Ion Gârleanu, directorul publicației. Cu acest prilej, au fost înmânate diplome din partea Primăriei Găești, a unor instituții culturale județene (Casa Corpului Didactic, Editura "Macarie", Asociația Culturală "Junii Valahi") și din Timișoara. Despre locul și rolul revistei "Lumină și speranță" în peisajul publicistic românesc, au vorbit col. Ion Gârleanu, preotul capelan Olivian Pop și prof. Doina Drăgan - directorul editurii ANDO - Tours din Timișoara. Au mai rostit alocuțiuni: editorul Mihail Vlad, prof. Lucian Grigorescu, prof. Adrian Rădulescu, insp. Valeriu Macovei (Direcția generală a penitenciarelor), Tudor Nițu (Consiliul Județean Dâmbovița). A urmat un spectacol la care au participat ansamblul "Soborul" (format din cadrele didactice ale Centrului de Reeducare Găești, dirijor prof. Antonel Răzorean) și ansamblul "Junii Valahi" din Târgoviste (coregraf Traian Setraru).

Mariana IONESCU

ISSN 1224-7510

C.R.GĂEȘTI

eduiva soldați

șe la

de lebozile

absa

lăp

ită

lăp

</

Doi ani de ... lumină și speranță

În această primăvară se împlinesc doi ani de când prin grija lui Dumnezeu, apare la Centrul de Reeducare Găești, revista de cultură, opinie și informare, sugestiv intitulată **“Lumină și speranță”**.

Odată cu venirea în mijlocul nostru a preotului Olivian Pop, revista centrului care se numea “Viitorul” și-a încetat activitatea, moment în care s-a născut revista **“Lumină și speranță”**.

De-a lungul celor doi ani, în paginile ei, au fost publicate articole diverse acoperind o problematică bogată cu subiecte din Dreptul penal, legislație școlară, creații literare, reportaje, opinii, recenzii de carte, toate inspirate din viața cotidiană.

Printre autori, în principal cadre ale Centrului de Reeducare, au dat dovadă de foarte multă preocupare: Colonel Ion Gîrleanu, Lt.Col. Constantin Rădulescu, Maior Valentin Valli Georgescu, prof. Adrian Rădulescu, prof Florica Vasile, prof. Niculina Georgescu, etc.

Acum la ceas aniversar este bine să amintim că această revistă nu ar fi putut să apară fără contribuția și ajutorul (de cele mai multe ori finanțar) a neobositului Preot Protosinghel Olivian Pop-capelanul Bisericii “Sf. Ioan Gură de Aur” care veghează la toți ostenitorii cadre, elevi, deținuți, ce își desfășoară activitatea în acest centru.

Cu greutățile inerente oricărui început, în primele numere ale revistei, pot fi citite articole conținând aspecte numai ale vieții interne. Ulterior maturitatea autorilor I-a îndemnat la elaborarea unor materiale cu conținut care depășește “granițele școlii” dar chiar și a țării.

Număr de număr revista noastră a fost trimisă la toți ierarhii Bisericii Ortodoxe Române, la toate unitățile de penitenciar din România, cât și în 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei românești și culturii naționale.

Încununarea acestor eforturi este reliefată de corespondență bogată pe care am primit-o de la toți oamenii de bine care au știut în mod sincer să aprecieze strădaniile și eforturile noastre. Colectivul de redacție și-a propus să tipărească în numărul de față câteva extrase din aprecierile făcute la adresa revistei.

În speranță că bunul Dumnezeu ne va da puterea și sănătatea necesară ca și în viitor să continuăm această lucrare a noastră vă rugăm dragi cititori din țară și străinătate să vă bucurați alături de noi la acest popas aniversar și să urăm într-un glas revistei **“Lumină și speranță”**:

La Multi Ani !

COLECTIVUL REDACȚIONAL AL REVISTEI

“LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”

Lacrimă de aur, timp și netimp, clipă și veșnicie

Repere critice pe marginea volumului de poezii "Melancolie" al poetului Olivian Pop

A scrie despre omul, poetul și preotul Olivian Pop e ca o binecuvântare, e ca un zbor de fluturi albi spre templul de aur al soarelui. A transpune prin forța expresiei înaltele simțăminte degajate de fiorul metafizic al lirei sale măiestre și eterne înseamnă a pătrunde ademenit de simfonii celeste în turnul de fildeș al ideilor înalte, de unde autorul privește lumea de la o altă dimensiune: aceea a inițiatului, a trimisului divin menit să înminuneze lumea cu o rază de lumină și speranță.

În volumul "Melancolie", apărut în Timișoara, în 1996 la editura Ando-Tours, autorul are un moment de acalmie și ne oferă imaginea unui narcisiac ce-și scrutează lucid dimensiunile sufletești proprii, extinzându-și sfera cunoașterii asupra celorlalți, asupra lumii și a existenței, în general. Iată de ce precizăm că acest volum e volumul "cascadelor de melancolie", în care viața este analizată, descompusă, denudată, privită constant, cu luciditate, căci ea este în concepția autorului:

-sfântă cărăruie ; -alternanță de drum/răscruce; -oră de lut; - eu contorsionat; - fructe Mizere și acre; -privată de a privi spre lucruri sacre(nobile) spre idealuri, cu scopul de a "cârpi slăbiciunile firii"; -nemurire (nimic al nemuririi "în scâncetul de valuri"); - e aşteptarea eului zbătându-se între imens (gol) și gânduri (speranțe); - este locul unde sufletul se desparte de trupul obosit; - e spațiul unde sufletul ară un vis neîmplinit; - este succesiunea de amintiri (aducerii aminte), unde poetul scrie pe pagini albe "cuvinte care ascund mormântul orelor târzii" în care s-au îngropat de vii aducerii aminte.

Viața este însuși poetul, ochii săi, măhnirea sa, buzele și visele sale.

Cel însetat de puritate, candoare, inocență se simte solitar cu toate durerile semenilor săi întru crez și speranță:

"Tu nici măcar nu știi,
Cât de mult doare
Visul celui ce nicicând
Nu va putea să zboare."

Căci viața sa nu a fost decât o lungă și spectaculoasă vânătoare de cuvinte în și prin care trăiește și va trăi. Poemele de dragoste ca: "Amintiri", "Altruism", "Dorință vie" surprind tensiunile eului amplificat care se suprapune până la disoluție cu timpul biologic, pentru a exploda fulminant în timpul cosmic printre-o multitudine de frâmântări-doruri, purtând încă firbinte

pecetea paștiilor firbinți și a dârelor de lacrimi (poezia "Frâmântări"). Tot exploziv sunt și gândurile decupate dintr-o viață văzută ca o junglă sau ca un vis.

Multe din poemele sale surprind nenumăratele ipostaze ale iubirii, privită prin prisma amintirii. Unele poezii par a avea rezonanțe din "Cântarea cântărilor": "Unde nu e moarte/Nu e nici iubire", exclamă poetul (poezia "Destramarea").

Trecerea tiempului îl găsește pe poet însigurat, așteptând "ultimul tren" (poezia "Părere de rău") cu "pulberi de stele și suflete" (amintiri, iubiri, prietenii, speranțe, idealuri), el fiind, poate că chiar un posibil tren al morții. Oricum, poemul "Părere de rău" e un poem al așteptării, e ceva spre altceva, al iluminării, al limpezirii. Cum și în ce chip va rămnă de văzut.

Metaforele dense dezvoltă motive ce diversifică formele de existență expresivă a emotiei: "piroanele sufletului", "Bucăți de stânci", "fiori de dorință vie", "tunelul inimii", iată câteva expresii sugestive. Elocvente sunt, de asemenea, metaforele concept cu valoare de simbol:

Roua - metaforă concept care exprimă benedicția unei celeste. Este un simbol al redempției, o emanatie pură a arborelui vieții sau, situându-se în centrul lumii, prin sugestia arborelui de rouă, din mitologia chineză. Asocierea termenului rouă cu lacrimă are menirea de a guverna tensiunea lăuntrică.

Lumina este în strânsă legătură cu tema logosului (cuvântului). Ea este investită cu funcția de semn ce conduce la înțelegerea genczei, la participarea pulsăriilor, constelațiilor nenăscute și a abisului albastru dintre noi și ele. Uncori spune ceva despre un dezechilibru rodnic, revelatoriu pentru structura ambivalentă și sensibilitatea poetului. Este spațiul încordărilor primordiale inocente, sugerând pătrunderea în zonele existenței cu scop purificator.

Amintirea sau obsesia ei surprinde metamorfozele vârstelor, aventurile emoționale, uneori pigmentate cu ironie. Uneori, amintirea este atât de pregnantă, încât trezește forțele oculte, oarbe, dormică de a distrugе realul. Acuitatea memoriei provoacă suferință, iar existența apare ca trecere ireversibilă spre un timp al începuturilor.

Din geografia mitologică face parte șarpele, semnificant sensul labirintic al cunoașterii. E o imagine inducătoare de strănițate, care confirmă posibilitatea reintegrării într-un paradis recuperat, în urma reînnoirilor ciclice ale subiectului liric.

Oglinda - simbol al înțelepciunii verbului etern, imaginea adevărului, ea scoate în evidență identitatea

cu strămoșii, conferind atrbute individualizatoare unui alter ego activ.

Vegetatia - mister ambivalent, cadru propice meditației, subiect filosofic, necesitate de a proteja esența, autenticul, împotriva degenerării.

Poetul insinuează, uneori, senzația distanțării, a golului, a vidului, (intuneric, disperare, singurătate, moară de vânt, răscrucă, mâhnire, nisip), fără ca tonul meditativ să cunoască sincopă.

Intimitatea, iubirea prin prisma amintirii este la el o altă cale de cunoaștere a lumii și a vieții.

Spațiul mioritic (alternața deal-vale) este la el zona liminară, generatoare de incantații miraculoase și reprezentă teritoriul întemeierii unor vizuini genetice, generatoare de un imbold ori creațoare: “Locul unde susține /Se desprinde de trupul obosit/ Se transformă în plug/ Și ară un vis neîmplinit./Acolo unde văile/Par a nu se mai sfârși...” (poezia “Vis neîmplinit”).

A scrie despre Olivian Pop înseamnă a te mărturisi, dar, în același timp și pentru a-ți spori libertatea interioară. De aici izvorăște înțelegerea lui lucidă a naturii umane (poezia “Gânduri”): Am visat într-o noapte/că mă aflam într-un colț de lume//toți își doreau să parvină/ voiau averi, voiau renume”. / Chiar sătui își sfâșiau/ iubiții, frații și dușmanii/ o singură scânteie-n mintea lor,/o singură dorință: BANII”.

Finalul are efect de ghilotină, sentință e de mare duritate și pare un act justiciar: ”dacă natura are o scuza/ lupta pentru a supraviețui//omul doar prin apogeul cruzimii/ de alte ființe îl poate deosebi”.

Alături de poezii vizând sfera sacrului întâlnim poezii de meditație asupra destinului omului creator: (poeziile “Aducerile aminte”, “Prizonierat”, “Melancolie”, “Incertitudine”, “Dorința vie”).

Poetul sacerdot privește la vasta panoramă a lumii, tace, înțelege, vede și simte, căci pentru el:

1. darul cel mai de preț este înțelepciunea;
2. înțelepciunea cea mai de preț e tăcerea;
3. tăcerea cea mai de preț este sinigurătatea. Prețul singurătății este de a vedea nevăzutul.

Poetul folosește numeroase cuvinte-concept, cuvinte-simbol: intuneric, lumină, gol, dar, fior, dorință, tunel, iubire, vis, gând.

Epitetele simple sunt mai rare în acest volum, față de cele precedente: ochi rătăciți, boabe mari și roșii, păr lung și negru, leagăne amare, fațada albă, umăr umed și gol, vals amețitor.

Metaforele exprimă tensiunea maximă a trăirilor izvorăte din gândirea și simțirea sa: “bucăți de stânci”, “oseminte de gânduri”, “cascade de melancolie”, “fiori de dorință vie”.

Comparăriile sunt și ele de un mare rafinament: “gleznele omenirii”, “geana de lumină”, “speranțe ce cad răpuse”.

Apare și în acest volum tendința de preferință pentru maximele sapientiale:

Viață: “tragere la sorți”;

Ochii și buzele: “Leagăn pentru naștere/de dorință din dorință”;

Uitarea și amintirea: “Uitarea/și amintirea unor chipuri/ mor în mine”;

Copilul:

- “un ciob din coloana infinitului”
- “un maldăr de dorință, o mână de gânduri”
- “câteva desene stângace, câteva rânduri”

Adulțul: “O firmitură la masa destinului”

- “Goana după lume și ... de lume”
- “Lacrimi ce spală urmele regretului,
- Unitarea și amintirea unor chipuri, unor nume”.

Bătrânu:

- “Cu ochii care ieri sfredeleau maturitatea. Crezând c-ai înțeles ce se ascunde după acele ziduri”.

Timpul:

“Aș vrea să pot
Că tot ce-nseamnă timp
S-arunc în spațiu”.

Portretizările iubitei prin prisma amintirii sunt de un mare rafinament: “Ești ca un fluture, tu/Anonim și ușor,/Flagrantă pată de culoare/pe trena unui nor” (poezia “Prizonierat”) sau: “În ochii tăi mari citeșc/ Aripă de fluture”, Din părul tău desprind/Miros de mișeri” (poezia “Altruism”).

Am mai aminti folosirea verbelor la prezentul indicativ, în alternață cu perfectul compus, dar și cu forma cu iz arhaic de condițional prezent inversat: scă-părar-ar, miroslar-ar, colindar-ar.

Din turnul de fildeș al înțelepciunii ne privește Poetul, decautând o lacrimă de aur în scoica rănită a timpului și îndepărând spre lume mii de raze de lumină, speranță și iubire. Căci acesta este POETUL, OMUL ȘI PREOTUL.

Olivian Pop este Făt-Frumosul descins din basmele noastre românești. De unde munții se băteau în capete a luat o ulcică cu lumină, cu apă de viață, pură, ca să dezavorască suslete și inimi, aducându-le ofrandă lui Dumnezeu.

El știa din adâncul sufletului său taina celor două tărâmuri, vechind la pragul dintre cele două trecheri. A fost dezamăgit în dorință sa de a face mai bine și mai frumos. A fost dezamăgit în dorință sa de a face mai bine și mai frumos. A suferit, a fost umilit “de lumea cea neagră”, dar Dumnezeu i-a dat lumina și înțelepciunea de a se detașa de cele lumești și prea lesne trecătoare, amintindu-i că are o ulcică cu lumină, cu apă de viață, pe care trebuie să o folosească înainte de a merge să aducă alta.

El este ca umbra luminii lumii ce-și strigă numele și nimeni nu î-l duce înapoi. El aduce între oameni pacea și cuvântul luminat, bunătatea, iubirea, speranța și bucuria. El Poetul Rodnei, El Sacerdotul hărăzit tainelor sfinte.

El are sufletul ales din tot ce e mai frumos și nobil. El are sufletul cu mâini și mâninile lui alină și măngâie și aduc raza de soare a începelui de viață. Gândirea lui simță e translucidă și molipsitoare. Nu poți să nu te încrezi în sufletul său cu transparențe celeste și marine, care te învăluie și te vindecă.

El este un timp și netimp, clipă și veșnicie. Îl vezi și când nu-l vezi și-l auzi și când nu-l auzi, șoştind în limba vechilor cazanii sau îngânând la creștetul tău obosit de viață rugăciuni, dându-ți să bei o picătură din ulcica cu lumină, cu strop de apă de viață.

El este omul respectat, admirat, mereu în căutare de vreun drum nou, retrăgându-se pentru un timp în vămile pustiei, pentru a reveni între noi, așteptat precum soarele ziua, precum astrul lunii noaptea, precum ochii o licărire de suflet și precum sufletul cuvânt și precum cuvântul inspirația. El este iubit cu o bucurie adâncă, cu admirație, că oamenii mai pot fi oameni, sfintii și poeții Poetii.

El nu știe toate acestea, dar cu siguranță că simte, simte că misiunea lui suntem noi, pentru care se străduiește, se ostenește și nu precupoșește nici un efort de a ne mai dări un strop de lumină, prin tot ceea ce face, un strop de apă vie, prin tot cum face. Și cred că în adâncul adâncurilor sale ne iubește. Căci El este OMUL, POETUL și PREOTUL.

LAVINIA DIANA MILOS

CA O METAFORĂ DE LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Repere critice pe amrginea volumului de poezii "NEFERICIREA" al poetului OCTAVIAN POP

Sacerdot psalmodiind în templul eternității românești religia iubirii brodată-n cântări întru slava neamului său, tămăduitor de suflete, dascăl și poet, părintele Olivian Pop este mesagerul Luminii sacre de cuvânt în acest veac tumultuos și contorsionat ce zadarnic caută căi de ieșire din abisul existențial. Experiența sa spirituală o transformă într-o lirică a existenței mistice, viața lui Hristos fiind axa spirituală nevăzută ce susține cerul și pământul, gândurile și simțurile Domniei Sale.

Volumul "Nefericirea", apărut în 1996 și editat de centrul de Reeducare Găești îl prezintă pe poetul Olivian Pop în turnul egolatrui din castelul ideilor înalte și ale filosofilor adânci despre lume și viață a perceptiilor și a propriilor sale senzații, a angoaselor și a goanei lungi de sentimente, cu scopul de a cunoaște lumea mult mai bine. E omul redus la propriul SINE, scrutându-și odaia adăpostind un cumul existențial, recolte de bucurii și deznađejdi, de dureri, spaime și neîmpliniri, respirații și expirații urmate de traume (matrici emoționale), cauze și efecte supuse unor analize lucide și obiective. E omul care necunoscând fariseismul, demagogia și ipocrizia își trăiește propria traumă, vrând cu obstinație ca prin înțelegere și cunoaștere (moarte inițiatică) să se debaraseze de ea, ca să poată lua totul de la început.

Reflectând asupra universului palpabil (asupra micro și macrouniversului), dar și a universului sufletesc

(spiritual), poetul transpune în cele 27 de meditații elegiace (ce pot fi considerate tot atâtea lacrimi în platina singurățății) propria sa concepție despre lume și viață, surprinzând în același timp, contorsionările propriului său eu în apele alunecoase ale timpului.

Volumul "nefericirea" surprinde, în același timp, drama omului superior (a artistului, a creatorului) neînțelește de mediul ostil lui, devine ținta disprețului și a intoleranței celor care nu-l înțeleg aspirațiile și nobila-i misiune. Există o tristețe grea apăsătoare, care strigă, căci fiecare piesă poetică poartă în sine o melodie, evoluând de la tristețea durere și trecând prin acute funerare să alunece în tonurile translucid duioase, învăluitoare, ale fuierașelor mitice și mioritice de soc, fag și os.

Volumul este bine structurat, bine dotat, reflectând în oglinzie suprapuse ale memoriei avatarsurile unui suflet neliniștit, printr-o altă tehnică, cea a mise en abîme (a pătrunderii în infrastructura sufletului său, a simelui). Există în aceste versuri un fond sumbru, funerar, ca un fâlfâit de aripă neagră de lebădă, care parcă ar vrea să acopere (să învăluie) dorința de viață a poetului, căci până la un punct, autorul găsește în soluția morții (fie ea și inițiatică) ușurare, liniște, împăcare cu sine și cu lumea. Simetria se desfășoară pe spații ample, atât la nivel de volum, cât și în ceea ce privește fiecare poezie în parte. Întâlnim anumite verbe ca de pildă verbul a sclipi și care pornește de la cuvântul cheie strălucire, sclipire, redând

prin echivalenții și determinanții săi inefabilul celor două tărâmuri: cel al vieții și cel al morții, dar și zona interferentă pragului, a universului, a tăcerii dintre ele.

Adjectivele-epitete au valori muzicale și sugestive ce dău poeziei o mare forță expresivă, ca de exemplu: "plete de cărbune", "rubin întunecat", "iubire întunecată", "secure ruginită", "rânjet blestemat", "gând dulce și senin" (epitet binar), "divină blondă", "sfântă moarte" etc. Cu multă măiestrie redă poetul scene de coșmar viziuni de spaimă, în jurul căroră gravitează celelalte elemente ale compunerii pe negru. De pildă, întâlnim foarte multe substantive ce poartă pecetea metafizică a culorii negru: noapte neagră, lumânările negre, orhideele negre, lacrimile negre, lacustră neagră; femeia (în prima apariție) este înveșmântată în negru.

Toate straturile tectonice ale volumului sunt zguđuite nu numai de negru, dar și de verbe, și locuțiuni verbale, nuclee ale propozițiilor, sugerând moartea, extincția, disoluția, aneantizarea, volatilizarea. Dăm câteva exemple de verbe sau construcții verbale sugerând moartea: *a se întuneca, a fi aruncat în prăpastie, a-ți ceda puterile, a fi învăluit de vânt = a fi spulberat, a fi înfiorat de noapte, a fi cufundat în tăcere ascunsă, a căuta pământul, a-ți veni rândul, a zace tăcut, iar moartea este ilustrată printr-un vocabular adekvat, însotit de tot cortegiul ei de lacrimi (de sânge, de ceară), suferință durere, teamă, coșmar clopote, muzici funerare, morminte, flori de pe morminte, ultime dorințe, cavouri înmormântări, descompuneri, pământ în dizgrație, valuri de reverende, etc.*

În concepția autorului (prilej pentru el de a o defini) moartea semnifică: *morgă, eliberare a sufletului, sărbătoare funerară, pustiu, drum al singurătății, eternitate, lume neagră, întuneric negru, gol infinit, prăpastie, vis de nemurire, pustiu-pustie, ultimă dorință*. Moartea apare, de asemenea, personificată, ea are ochi, glas, îi pregătește poetului cina. Întâlnim, de asemenea, și termeni bisericesti, ce sunt strâns legați de actul funerar în sine al înmormântării, dar și noișuni și personaje ale doctrinei:, ca: *Dumnezeu, îngeri, lume albă, lume neagră, umbră, suferință, ceară, smirnă, tămâie cruce, răstignire, lumânări, lumini, păcat, sfânt, sfinte, milă, binecuvântare, neprihană, atât cu sens propriu, cât și redați prin echivalentele lor semantice*. Din această perspectivă sumbră, viața este pentru poet: trecut în oglindă, univers aberant, calvar, morgă, răutate și, mai rar: "mângâiere de soare" ori "lumină de stea". Ea nu

poate fi în acest context situational decât rece, sobră, plină de ură (epitet trinar), deci, în concluzie, un coșmar, un adevărat infern.

Întâlnim în acest volum tablouri nocturne de o mare frumusețe, deși sunt alcătuite din imagini simple: "Noapte. Liniște. Ton funebru. -Luna se scaldă pe maluri, dansează în ploaia de stele" ("Ton funebru").

Virtuile stilistice și valorile gramaticale ale volumului conțin sensuri și semnificații bogate.

O atenție aparte se cuvine a fi accordată punctelor de suspensie care amplifică suspemarea exprimării, a comunicării, precum și atitudini antagonice: "Nu mai înțeleg florile, nu mai iubesc fluturii..." (poezia "Schimbări") sau: "Întrebi, dar nu-ți răspunde nimeni... /nu de frică... de egoism, de bucurie..." (poezia "Fluturele") sau: "apele florilor o spală... De neant, de suferințe", "Și nu e vinovată, divina blondă.. Căci ea, e doar... o statuie" (poezia "Statuie") sau: "Aș vrea să spun tuturor ceea ce simt: ura ce o port față de oameni, /scârba din mine ce putrezește... și toate astea..." (poezia "Ton funebru") etc.

Valoarea conjuncției și în afară, are, după părerea noastră o triplă semnificație:

1. o accentuare a ideii de bază;
2. realizarea unei simetrii dialogale;
3. continuitatea desfășurării gândirii și a imaginatiei sub impulsul căutărilor neliniștitoare. De exemplu "Totul e ca și înainte și totuși e altfel", "și în final face și el/ parte din acest fără rost Univers" (poezia "Schimbări") sau "Tânjea după iubire/și amor/ și-a întâmpinat nefericirea de a se duce/ pe putrede mormane de călăi" (poezia Fluturele) sau: "Demult zace în soare și ploaie/ Să ascultă cum toamna se chinuie și moare" (poezia "Statuie") etc.

Folosirea conjuncției dar (adversativă) scoate în relief concepțiile antitetice, antinomice, opozante: "Căci m-au trimis la moarte/ dar am un înger păzitor", "o inimă zdrențuită adăpostesc în mine/n-o pot cărpi decât cu iubire,/dar fiindcă nimeni nu-mi arată iubire/ o las să săngereză mai departe", "Dar prăpastia în care am fost aruncat/devine crez, lumină și speranță (poezia "Prăpastia") sau: "De ce suntem victimele celor ce ne iubesc?/ Dar oare suntem siguri de iubirea lor? Nu" (poezia "Schimbări") sau : "Întrebi dar nu-ți răspunde nimeni,/dar plâng din priviri/pe numeroși trecători îi privește trist/ dar nimeni nu o mângâie/ ", "Noaptea o-nfioară, dar nu poate fugi/zile întregi de chin, dar" ... (poezia "Statuie") sau: "și cauți un viitor

al sortii/ dar nu-I nicăieri”(poezia “Revenire”) sau: “*Dar eu te vreau pe tine/ și aliceva nimic*” (poezia “Iubire ascunsă”), sau: “*Nu contează cum murim/ dar trebuie să murim*” (poezia “Datoria de a muri”), etc.

Imperiul spaimei (coșmarului, angoasei, morții) este redat prin metafore ale extincției proiectate, în elemente cosmice (apa aerul, focul, pământul), martore ale chinurilor aceluia ce-și ia adio de la viață. Decorurile din aceste poezii vor fi desigur, funerare, ilustrând perfect confruntarea a două lumi:

macrocosmusul	microcosmosul
materia	spiritul
viața	moartea

... Omul superior Olivian, însuflareit de nobile idealuri este pus față în față cu orizontul îngust al profanilor fără elanuri. Analiza structuralistă pe text ne oferă o schemă interesantă (așa după cum s-a putut vedea), însă aceasta nu trebuie absolutizată, pentru că orice poezie își păstrează doza ei de inefabil ce nu poate fi cuantificat, cântărit, măsurat, explicat, înghesuit în tipare fixe. Poezia lui Olivian Pop este foarte densă, metaorică, de cunoaștere, de reflecti, cunoscând un amplu proces de rafinare a expresiei, o denudare metafizică a versului. Poetul o dezghioacă de orice balast și o investește cu sensuri, după caz, magico-mitice ori mistice. Remarcăm în aceste texte poetice modele cibernetice clasice, dar și o evoluție de la poezia de contemplație la cea abstractă (lamentouri epopeice), deci, o alchimie lirică savantă. Verbele abstractive au sensuri latente sau denudate, căci poetul tinde spre o poezie a esențelor în expansiune. Remarcăm în lirica sa și un mesaj, crez, o direcție esențială pentru această a doua perioadă de creație, pe care o traversează poetul. Personificările sale sunt de mare forță (nefericirea, fluturele, durerea, orbul) fiind, în același timp și parabole. Comparațiile sunt numeroase și dense: “*Tristețea ca o spumă pe mine se revarsă*” (poezia “Singurătate”).

Întâlnim ca procedeu caracteristic poetului haikurile sapiențiale:

-Adevărul: “cale îngustă în milă, pace și răbdare”; Disperarea: “Mistuit de chinuri/încerc să mor de disperare!”; Datorie: “Datoria noastră/ este să murim/ nu contează cum/ dar trebuie să murim”; Decădere: “Vom decădea, până vom ajunge din cauza jignirilor la autodistrugere”; Dorință: “Un glas de clopot/ e ultima dorință”; Durere: “Prăpastia în care am fost aruncat/ devine crez, lumină și speranță”; Durere: “Emană suferințe/dar buzele setoase/ascund tăcerea”; Durere:

“Pe mine tot ce-I în juru-mi mă doare”; Fericire: “Sunt fericit/ am găsit calea spre întuneric negru /moarte dulce”; Gândurile: “Gândurile-mi spun că viața-I rece/ sobră și plină de ură”; Inimă: “Inimă n-o poti cărpi decât cu iubire/ dar fiindcă nimeni nu-mi arată iubire /o las să săngereze mai departe”; Iubire: “Iubirea nu există/e totul neanț”; Mila: “Poți să o găsești /la cel ce-ji dă mereu povăță”; Moartea: “Păzește camere pustii/ și pline de tristeții”; Suferința: “Lacrimi.Coșmar.Neant.”; Umbra: “Umbra mea /se alintă/ cu alt chip de om”; Viata: “Calvar, morgă, moarte, iubire”; Vioara. Undeva, în spatele meu/o vioară își lasă corzile atinse”.

Formele de perfect compus și de perfect compus inversat ocupă spații largi și dau volumului parfumul de cronică veche cu mireasmă de mucegai sapiential: “*Iar prima mea iubire/murit-a de demult/și vreau să-i ascult glasul/de-acolo din mormânt*” (poezia “Iubire ascunsă”) sau: “...*Și-a întâmpinat nefericirea de-a se duce/ pe putrede mormane de călăi*” (poezia “Fluturele”) sau: “*Total s-a prăbușit în prăpastia morții/golul infinit în care m-au aruncat/moartea pe care am văzut-o îndreptându-mă spre ea*” (poezia “E lumea mea”) sau: “*Lacrimi șoptesc c-ai plecat/curcubeul viselor s-a prăbușit !*” (poezia “Speranțe”) sau “*Noi, nesătuiri ne-am îmbulzit să luăm cât mai mult/ce-a rămas nemernicului de cerșetor*” (poezia “Obsesia megaloomaniei”) sau: “*Unde-ai fost când singurătatea din mine te-a strigat ?/Unde-ai fost când purtat de vânt te-am căutat ?...*” (poezia “Caut”) sau: “*Am auzit undeva: Contează dacă vom muri toți?*” (poezia “Datoria de a muri”) etc.

Am mai dorit să trecem în revistă, fără intenția de a epuiza analiza mijloacelor artistice și preferința autorului pentru interogația retorică, care-I oferă prilejul de a monologa sau dialoga (după caz) cu interlocutorii săi, adică cu cititorii, precum și zbaterile sale lăuntrice: “unde? De ce ?”, sau: “Unde sunt toate?/De ce/au plecat? (poezia “Singurătate”) sau: “Este așa de ușor să fi sălbatic. Dar oare cel sălbatic/ e mândru de felul lui de a fi? și în final face și el parte din acest fără rost Univers?” (poezia “Schimbări”) sau: “Contează dacă murim toți?”, “Ce s-ar întâmpla dacă n-ar exista moarte?” (poezia “Datoria de a muri”) sau: “De ce noi suntem victimele celor ce ne iubesc/Dar, oare,suntem siguri de iubirea lor?”, “Ne vedem mai deosebiti?”, sau : “Dacă noi n-am mai exista ?Ei pe cine-ar mai şoca ?/ Picură aceeași ploaie. De ce aceste schimbări ?” (poezia “Schimbări”) sau: “Mai poate fi salvat un Om?/il mai poti numi Om? (poezia “În noapte”) sau “Nu-I mai bine,

mai firesc, să tac și să sufăr în neștire?» (poezia “Ton funebru”) sau “*Unde ai fost când singurătatea din mine te-a strigat?/Unde-ai fost când purtat de vânt te-am căutat?*” (poezia “Caut”).

Pe tot parcursul lecturării și analizării volumului mi-am pus întrebarea: Cine este poetul Olivian Pop?

El e cel al cărui suflet plânge în imperiul cărnii devenite cenușă pentru a renaște sunet pur de alăută. Și aş îndrăzni să spun ce nu mi-aș fi îngăduit în alt context: că suferința I-a fost benefică. El este omul demn, asupra căruia oricâte suferințe se abat știe să se ridice, să nu se lase înfrânt, pentru a-și continua sacra misiune, aşa cum I-a fost hărăzită de Planul cel Mare. E cel care transformă cenuşa lacrimii în cântec și moartea-n viață.

E simbolul menirii și înplinirii și sfînteniei pe drumul ascendent de sânge, ceară, murind ca să renască din propria durere. Este tracul orfeu, descins în infernul umbrelor, călăuzit de firul de lumină al Dumnezeirii, mânduind omenirea cu lira-I eternă. E cântecul ce plângе înnoblat purificat, rafinat, învăluindu-ne sufletele în tonuri luminoase. Cel ce ne oferă martiriul durerii purificatoare al lacrimii ce doare, singura capabilă de a regenera pustiul cenușii. E idee închisă în cuvânt, arzând până la incandescența lacrimii, e poetul vizionar, poetul ce trece prin sufletele noastre ca o metaforă de lumină și speranță.

DIANA MILOȘ

POPAS ANIVERSAR

În luna aprilie a.c., revista noastră împlinește doi ani de la apariție. Ea a fost fondată de preotul Olivian Pop – capelanul centrului în jurul căruia s-a constituit apoi un comitet redacțional. Trebuie menționat și sprijinul direct al directorului centrului – colonel Ion Gîrleanu, care a și dat aprobarea în acest sens.

La acest popas aniversar, revista având o arie mai mare de cititori, care depășesc granițele țării, am primit foarte multe scrisori și mesaje de apreciere a conținutului revistei de la mai multe personalități, dintre care spicuim:

M-am bucurat mult la primirea revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** editată de *Centrul de Reeducare Găești* județul Dâmbovița. Sincere felicitări întregului colectiv redacțional pentru aceste înfăptuiri deosebite. Alese mulțumiri la cei doi ani de la apariția neîntreruptă a revistei!

11.01.1998

(preot Remus Bibort -Los Angeles, USA)

Vă mulțumim Părinte Olivian pentru interesânta revistă **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** ce mi-o trimiteți de mult timp. Acum când această revistă împlinește doi ani de la fondare, rog pe Dumnezeu să vă răsplătească înmulțit osteneala Sfintiei voastre, cât și a întregului colectiv redacțional.

16.01.1998

(profesor Tudor C.Nicolau-Tel Aviv, Israel)

... Mulțumesc pentru revista de cultură, opinie și informare a *Centrului de reeducare Găești* întitulată sugestiv **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, ce mi-o trimiteți regulat.

Felicit întregul colectiv redacțional, la cei doi ani de existență a revistei.

23.01.1998

(Sam. Berindei-California, USA)

Vă mulțumesc pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** care mereu îmi aduce lumină în suflet și speranță într-o viață mai bună. Alături de întregul colectiv redacțional, meritați toată cinstea și lauda. La mulți și rođnici ani, cu ocazia aniversării a doi ani de apariție și de viață a revistei.

2.02 1998

(Becker Vasilica-Nürnberg, Germania)

Cu inima plină de bucurie, am primit și ultimul număr din revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** pe care cu multă stăruință o editați în *Centrul de Reeducare Găești*.

La cei doi ani de apariție neîntreruptă a revistei, urez și întregului colectiv redacțional, multă putere de muncă și sincere felicitări.

8.02.1998

(Borșodi Mariana-Melbourn, Australia)

... Alese mulțumiri pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** pe care o primesc de fiecare dată. Sănătate, bucurii duhovnicești și mult spor în activitatea redacțională și publicistică.

Cu prilejul împlinirii a doi ani de la fondarea ei, urăm întregului colectiv redacțional "La mulți și fericiți ani!"

13.02.1998

(Cazacu Daniela-Wien, Austria)

Vă mulțumesc pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** pe care cu multă dăruire o redactați.Este foarte interesantă! La cei doi ani de existență vă urăm și noi toate cele bune și Dumnezeu să vă ajute și pe viitor.

14.02.1998

(Andrei Andreicuț-Episcopul Alba Iuliei)

Am dorit să vă mulțumim foarte mult pentru că ați reușit să ne trimiteți revista dumneavoastră **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**. Ea ne îmbogățește colecția noastră. Cititorii noștri o citesc cu mare curiozitate, fiindcă interesul nostru special este viața spirituală în România lângă viața românească din străinătate și aceea a minorităților din țările Europei de est.

Felicitări la cei doi ani de apariție a revistei dumneavoastră.

Cu mulțumiri și cu toată stima,

15.02.1998

(Kay Hammer-Universitatea Jena, Germania)

Confirm cu mulțumiri primirea revistei dumneavoastră, deosebit de utilă -unicat în țară- pentru care vă felicit din toată inima.

Cu ocazia aniversării a doi ani de apariție neîntreruptă, felicit încă o dată întregul colectiv redațional, cu bucurie și binecuvântare de la Dumnezeu.

16.02.1998

(Nifon Mihaiță-Episcopul Sloboziei și Călărașilor)

Am primit cu bucurie revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** editată de *Centrul de Reeducare Găești* și am apreciat strădaniile colectivului de redacție care a reușit să dea cu adevărat **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** tinerilor aflați în acest centru, prin articole și studii pline de consistență.

La aniversarea celor doi ani de apariție a revistei, nădăjduim că această lucrare, adăugându-se la eforturile comune ale întregului colectiv și suținute de rugăciunile noastre, să îndrepte pașii nesiguri ai tinerilor spre drumul cel bun.

17.02.1998

(Teofan Sinaitul-Episcop Vicar Patriarhal)

Am primit revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, pentru care vă mulțumesc în mod deosebit.

Apreciez râvna ce o depuneți pentru ajutorarea celor în suferință.

La aniversarea celor doi ani de apariție a revistei rog pe Dumnezeu să dăruiască sănătate întregului colectiv redațional și să vă ocrotească pașii pe cărările vieții, în felul acesta putând fi de folos multora.

19.02.1998

(Ioan Mihălțan-Episcopul Oradiei)

Felicităm pe întregul colectiv redațional al revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** cu prilejul aniversării a doi ani de la apariție. Cînste și laude redactorului șef pentru realizare, dar și pentru conținutul ei bogat și bine diversificat.

Dumnezeu să binecuvânteze strădaniile și osteneala tuturor.

20.02.1998

(Gherasim Putneanul-Episcop Vicar, Rădăuți)

Vă mulțumesc pentru darul neprețuit ce ni l-ați trimis,nr. 1-3/1998 ale revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**. Felicit întreg colectivul de redacție cu prilejul împlinirii a doi ani de existență a revistei și urez acestui "prunc" să crească (în tiraj) și să aducă tot ce este mai frumos și util în viața noastră.

23.02.1998 (profesor George Cârstoiu

consilier Banca Internațională a Religiilor București)

Iată ce spune fosta dirigintă a Părintelui Olivian Pop,de acum 20 de ani,despre revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** și redactorul șef:

Stimate Părinte Olivian,

De câte ori primesc onestul dar de la cei pe care cu mulți ani în urmă i-am educat,mă bucur nespus de mult.Nu am cuvinte potrivite prin care să-mi exprim recunoștința și mulțumirea pentru cele primite.

*Citind articolele cât și versurile paginilor revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** întineresc sufletește de mândria pe care o am la adresa ta,observând că de la un an la altul bunul Dumnezeu te-a învrednicit și te învrednicește să realizezi lucruri frumoase și care rămân posterității alături de toți colaboratorii pe care-i cunosc după nume,din scrisul lor în paginile revistei.*

Doresc din adâncul inimii mele ca puterea de muncă rodnică de creație literară,spirituală să te stăpânească până la sfârșitul vieții tale alături de cei dragi ai tăi.

*Pentru că anul acesta,în luna aprilie,revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** a cărui redactor șef este împlinită doi ani de apariție neîntreruptă,pot să-ți spun că este de o mare valoare spirituală,servind drept ghid valoros tuturor celor care vor citi-o,în viața cotidiană a unui bun creștin.Doresc ca bunul Dumnezeu să-ți ajute să împlinești ani mulți cu sănătate și bucurie de activitate rodnică în domeniul educării celor încredințați spre reeducare.*

19.02.1998

Cu stimă deosebită –fosta ta dirigintă-prof. **Ana Bodriheic**

Ministerul Justiției
Direcția Generală a Penitenciarelor
Penitenciarul Timișoara
-Moral-Religios-
Nr. 12586 din 26.02.1998

Domnule comandant,

Întotdeauna,o mare bucurie produce în sufletele noastre,apariția revistei dumneavoastră **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**,revistă de cultură,opinie și informare,atât de utilă în desfășurarea activității noastre.

Studiem cu mult interes articolele dumneavoastră,care pun în discuție modul de integrare al individului privat de libertate,în societate,în colectivitate,ne dăm seama că minti luminate sunt mereu preocupate de găsirea modalităților de a-i ajuta pe cei aflați în impas și certătii momentan cu disciplina societății,de a-i canaliza spre o gândire sănătoasă,spre o evaluare corectă a situației în care se află,spre o dorință nestăvilită de a se integra în societate,în rândul celor mulți,al făcătorilor de bine.

Toate articolele revistei dumneavoastră nu fac decât să scoată în relief simbioza muncii de echipă,spre binele și interesul celor care pot trage învățăminte de aici.

Ne simțim pe deplin încântați că v-ați gândit cu căldură și dragoste frătească la noi, cei din Timișoara și apreciem în cel mai deosebit mod rândurile articolelor dumneavoastră.

Cele mai alese cuvinte de apreciere, din partea domnului comandant al Penitenciarului Timișoara, locotenent colonel Ioan Băla, despre care se poate spune cu adevărat că "omul sfîrșește locul", care, de când a preluat comanda penitenciarului, luptă numai pentru schimbări benefice în această instituție, iar strădaniile domniei sale sunt răsplătite pe măsură de oficialitățile județene și mitropolitane.

Cu cele mai alese gânduri de bine, întru viitorul acestei reviste, vă dorim depline succese și realizări pe întărâm editorial, multă putere de muncă și de la Dumnezeu har, binecuvântare și sănătate.

Pr. Pavel Popa

Ministerul Justiției
Direcția Generală a Penitenciarelor
Penitenciarul Ploiești

Către

Centrul de Reeducare Găești

-Redacția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**-

Vă mulțumim pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** al cărei conținut îl găsim interesant, bogat în informații cultural-educative. Cu ocazia aniversării a doi ani de la apariția revistei vă dorim succes în continuare, urări de bine și fericire.

Comandantul unității,

Comp. Cultural-educativ,

Major Alexandrescu Doru

Maior Cehan Speranță

Ministerul Justiției
Penitenciarul Tg.-Mureș
Nr. E2-7075 din 19.02.1998

Către

Centrul de Reeducare Găești

Redacția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**

Domnule redactor șef,

Ne bucurăm sincer de împlinirea a doi ani întru ființă a revistei dumneavoastră.

Am parcurs cu interes paginile ei și am apreciat calitatea materialelor dar și a colaboratorilor. Considerăm că, ceea ce se face prin ea, este un binefăcător act de cultură, de modelare spirituală prin credință și frumos.

Vă dorim ani mulți și împliniri pe măsură!

Comandantul unității
Colonel Szollosi Geza

Compartimentul cult. educ.
S.c. prof. Ioan Mera

România
Mitropolia Ardealului
Arhiepiscopia ortodoxă română
Sibiu
Sibiu,str.Mitropoliei nr.24

Iubite părinte Olivian,

Într-o lume bulversată, ce parcă și-a pierdut orientarea ei spre Dumnezeu, spre Bine, Adevar, Dreptate și Frumos, într-o lume în care adevarul este prezentat de multe ori drept minciună, iar întunericul drept lumină, într-o lume în care cotidianul este prezentat ca fiind plin de acte antisociale, desigur exagerându-se până la extreim, revista intitulată atât de sugestiv **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** editată de *Centrul de Reeducare Găești*, se constituie într-un eveniment cu totul aparte.

Și aceasta nu numai în planul vieții gazetărești din țara noastră cât mai ales în planul social și spiritual al societății românești.

Numele însuși este semnificativ **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, *Lumină* simbol al Dumnezeirii și al începutului creației, simbol al lui Hristos, adevarul cel veșnic, Cel care s-a identificat pe sine cu aceasta "Eu sunt lumina lumii" (Ioan 8,12), *lumină* pe care întunericul cu toate forțele lui "n-a putut să o cuprindă" (Ioan 1,5); și *Speranță*, virtute teologică, care alături de credință și de dragoste ne poartă prin valurile cele încărcate ale acestei vieți și care ne deschide porțile Împărăției lui Dumnezeu.

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ, cred că nici nu putea fi găsit un titlu mai potrivit pentru o publicație destinată celor aflați într-un loc special de reeducare. *Lumină* pentru cei aflați în căutarea adevarului și demnității umane și *Speranță* într-un loc în care de multe ori deznaștează și singurătatea par a fi singure stăpâne.

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ este o revistă care aduce în suflétul celor cărora li se adreseză în mod direct, respectiv celor aflați acolo, cât și celor de dincolo de zidurile Centrului de reeducare, un balsam de măngâiere și un strop de încredere, de lumină și de binecuvântare.

Felicităm inițiativa celor care în urmă cu doi ani au întemeiat această revistă și le adresăm urări de mult succes în continuare, iar revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** îi dorim ani mulți de apariție spre folosul sufletesc al tuturor celor care cu migală și cu osârdie se vor apleca asupra paginilor ei.

Un cuvânt de felicitare și vrednicului părinte Olivian Pop Bindiu pentru munca pe care o depune cu zel și cu dragoste la apariția acestei reviste, precum și tuturor colaboratorilor, iar cititorilor, Dumnezeu să le dăruiască harul și binecuvântarea. Sa intru și eu într-o oameni noi în duh și în adevar într-o care să se sălășuiască *Lumina și Speranța* lumii care este Hristos Domnul.

Cu binecuvântare,

24.02.1998

Visarion Rășinăreanu – Episcop Vicar, Sibiu

Ministerul Justitiei
Direcția Generală a Penitenciarelor
-Penitenciarul Aiud-
Nr. A3042 din 27.02.1998

Stimață redacție,

Pornind de la titlul revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, te gândești imediat la ce poate fi mai bine, mai frumos și mai nobil, atât pentru beneficiarii revistei (în cazul nostru delincvenți-deținuți) cât și pentru ostenitorii ei (respectiv cadrele, în general și educatorii, în special) decât a-i lumina "pe cei din întuneric" de a reda "orbului lumina"; respectiv mulțumirea de a vedea *Lumina* exact când ești în întuneric, de a te simți condus de mâna (și condus bine!), pe de o parte și de a reda *Speranța* tocmai atunci când acel cineva este în deznaștează, de a-i arăta cuiva o cale exact când vede că i s-au închis toate cărările, în esență de a simți că nu ești părăsit, că nu ești uitat, ba mai mult că ești ajutat, că îți se oferă o sansă, încă o sansă

Am primit și avem toate cele nouă numere apărute până acum și ne-am bucurat de fiecare în parte, ele constituind pentru noi-chiar dacă lucrăm, aproximativ, în același domeniu (cu niște copii mai mari)-încă o experiență, nu de puține ori interesantă.

Ne-a reținut atenția varietatea dojenilor din care sunt luate temele abordate, aproape toate fiind tratate atât teoretic cât și cu aplicații practice indiferent că este vorba de cele de ordin juridic, politic, medical, istoric, religios sau de cultură generală; atât problemele legate de aspecte sociale cât și cele referitoare la aspecte individuale.

Am rămas impresionați în mod deosebit de cazurile concrete descrise și dezbatute, de constatăriile critice și impresiile autorilor delicvenți asupra celor săvârșite, asupra situației actuale și ale gândurilor lor de viitor, în vizionarea noastră și a titlului revistei, lor adresându-se ea în primul rând.

La împlinirea a doi ani de apariție a revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, ne alăturăm și noi tuturor celor ce o apreciază și-i dorim viață lungă, cu cât mai multe realizări practice în viața beneficiarilor, iar ostenitorilor le dorim sănătate, satisfacții după nuna depusă și binecuvântări cu răspлатă de la Dumnezeu.

Comandantul Penitenciarului,

Colonel Neamțu Dorel

Preot Morar Ilie

Ministerul Justiției

D.G.P.

Penitenciarul Mărgineni

Nr. 26 din 06.03.1998

Către,

Centrul de Reeducare Găești

Redacția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**

Domnului redactor șef, preot jurist Olivian Pop

Stimate domnule redactor șef, în numele colectivului de cadre al Penitenciarului Mărgineni și personal, doresc să vă prezint dumneavoastră și colectivului de redacție, felicitări, omagii și mulțumiri pentru "darul de suflet" trimis, reprezentat de revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, și cu ocazia împlinirii a doi ani de la apariție să-i dorim multe, și de bună calitate apariții, care prin diversitatea și conținutul lor, precum și prin calitatea redactării să încânte ochiul și să lumineze sufletul unui spectru cât mai mare de cititori, cum plăcut ne-a impresionat exemplarul trimis.
Încă o dată felicitări!

Comandantul unității

locotenent colonel Boștină Nicolae

Primăria orașului Găești

Către *Centrul de Reeducare Găești*
Redacția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**

Domnului redactor șef preot jurist Olivian Pop, domnului colonel Ion Gîrleanu

Un gând bun și cele mai bune urări adresăm colectivului redațional al revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, revistă de cultură, opinie și informare, editată de *Centrul de Reeducare Găești*, la aniversarea celor doi ani de la apariție.

Primarul orașului Găești

Marin Albu, 05.03.1998

Ministerul Justiției
Direcția Generală a Penitenciarelor
Penitenciarul Poarta Albă
Nr. A26184 din 9.03.1998

Către
Centrul de Reeducare Găești
Redacția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**

La aniversarea a doi ani de existență a revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** ne alăturăm bucuriei dumneavoastră pentru reușita în redactarea acestei publicații care ne este și nouă de un real folos în activitatea de educație moral religioasă a condamnaților de toate categoriile și, totodată, ne impulsioneză să inițiem și noi o astfel de revistă care să inducă în conștiința deținuților, un comportament civic, moral și religios sănătos.

Vă mulțumim pentru colaborare și aşteptăm cu speranță în suflet că ne veți mai dărui și alte numere ale revistei.

Comandantul Penitenciarului

colonel Alexandru Iulian

preot **Baciu Roșu Gheorghe**

Cu ocazia aniversării a doi ani de la apariția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, doresc colectivului redațional sănătate, putere de muncă și apariții cât mai multe.

Poetul **Vasile Barbu-Uzdin**, Yugoslavia

Colectivului redațional al revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** îi urez mult succes acum la doi ani de la apariție.

Cu arhiereasă binecuvântare!

Timotei-Episcopul Aradului

...Preotului Olivian Pop și colectivului de redacție ,le doresc la ceas aniversar multă putere de muncă și tradiționalul "La mulți ani!".

Cu arhierești binecuvântări!

Vasile-Arhipiscopul Târgoviștei

Pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** cât și pentru colaboratorii ei "La mulți ani!" la aniversarea a doi ani de la apariție.

**Serviciul Cultural-Educativ al
Direcției Generale a Penitenciarelor**

La cei doi ani de la apariția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** Editura Ando-Tours Timișoara urează colectivului redațional multe succese, împliniri, și în continuare realizarea tuturor celor dorite.

Prof. Doina Drăgan Timișoara

Revista Heliopolis din Timișoara felicită colectivul redațional al revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** la cei doi ani de activitate urându-i mulți ani în continuare.

Prof. Ana Zlibuț, redactor-editor

*Domnului colonel Ion Gîrleanu, directorul colectivului redațional al revistei
LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ
-Centrul de Reeducare Găești-*

*Subsemnată Maria Bindiu, născută Pop, la solicitarea dumneavoastră privind impresiile ce le am despre cuprinsul revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, răspund în calitate de mamă cărătând că sunt mândră de fiul meu Olivian, preot și profesor, care trăiește și își desfășoară activitatea alături de un grup de oameni minunați, cu o cultură deosebită care, prin funcțiile și sarcinile de mare răspundere morală ce le au, se străduiesc să facă educația necesară unor tineri care, prin faptele lor nesocotite și necontrolate, au păcătuit atât în fața legii cât și a lui Duminezeu.*

*Munca depusă de dumneavoastră, cu vorba și cu scrisul, pentru reeducarea și redarea societății a celor care au greșit față de semenii lor, este numunată cărătată în articolele din cuprinsul revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**.*

Eu, din cele citite, înțeleg că prin activitatea și grija ce o aveți față de tinerii de a căror soartă răspundeți, vă conduceți și după învățărurile Bibliei care îndeamnă să nu doriți moarte păcătosului ci îndreptarea lui.

Din articolele publicate în revistă se vede grija ce o aveți pentru a nu-i umili pe cei ce vă sunt încredințați spre educare, pentru a nu-i descuraja, pentru a le cultiva încrederea în forțele lor și speranța în îndreptare. Îi faceți să înțeleagă că și ei au ceva bun în mintea lor și după reeducare vor fi primiți de societate, care îi va ajuta să nu mai greșească.

Rodna la 28 februarie 1998

Maria Bindiu

Cinstire

Trecând dincolo de tine
Tu vezi gândul de iubire.
Vezi secunda unei şoapte
Şi tot zbuciumul din noapte.

Porti în suflet o putere
De la Dumnezeu cel Sfânt
Să ascultă orice durere,
S-aduci pacea pe pământ.

Te căutăm în lupta vieţii
Să dai sfatul de folos
Şi cu rugăciune sfântă
Să ne-nalță spre Cer,de jos.

Azi,e ziua ta,părinte...
Este 29 mai!
Îți dorim "mulți ani!" cu bine,
Prea Cuvioase Olivian!

Lenuța Stoia, învățătoare

JURNALUL de DÂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN

Nr. 626 SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 18 aprilie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

Poezie religioasă

O LUME AFLATĂ ÎNTR-O CONTINUĂ PRĂBUSIRE...

OCTAVIAN POP

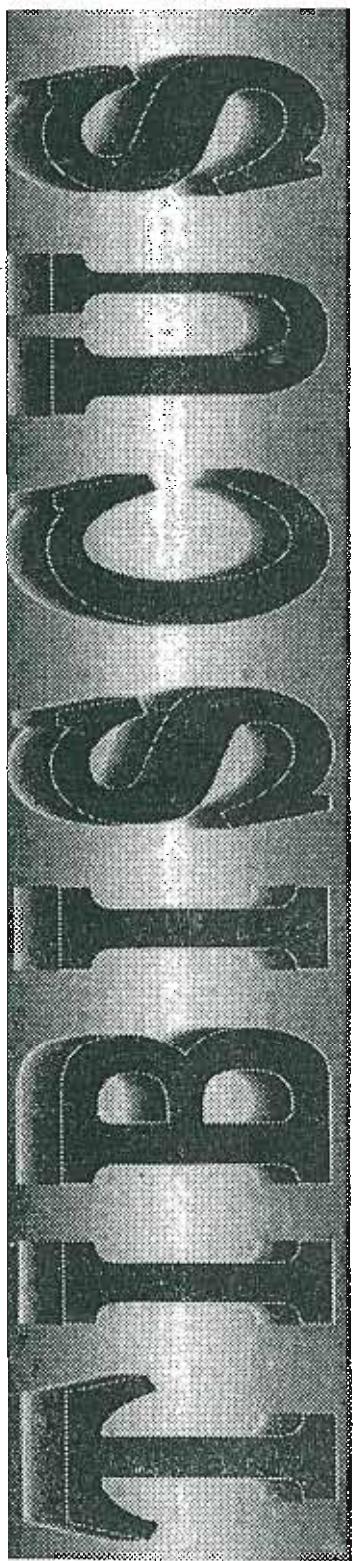
Omeneștile suferințe

Editorial ANDO-TOURS Timișoara

1998

Protosinghelul Olivian Pop a publicat recent două volume de versuri religioase: "Pe ultimul drum" - versuri funebre și "Omeneștile suferințe". Ambele volume au apărut la Editura "Ando-Tours" din Timișoara (1998). Din volumul "Pe ultimul drum", reținem: "Și de crucea Ta, lisuse/Mi-apropii a mele buze,/ Nevrednică de-a atinge/ Lemnul plin cu sfântu-Ți sânge". În Prefața volumului "Omeneștile suferințe", prof. Miorita Ursulescu, scrie, printre altele: "autorul acestui volum dă glas propriilor gânduri și simțăminte despre o lume aflată parcă într-o continuă prăbușire". Reținem câteva versuri, mărturisind o profesie de credință: "Eu vreau să-nlătur toată suferința,/ Să mă ridic, să mă înalt, să cresc./ Să-i dau Credinței toată biruința/ seninului regat al Tatălui Ceresc!".

Mihail I. VLAD

„... litere moarte,
dar vrăjite
pe care le invii
eu viața ta.”
Nicolae Iorga

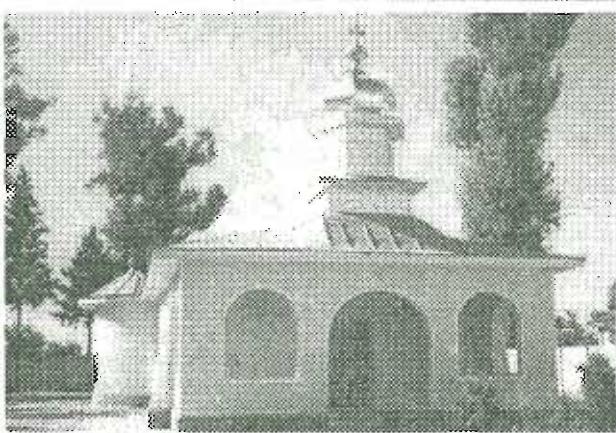
YU ISSN 0354-3080

„... iar adevarul vă face să fiți liberi!” (Ioan, 8.32)

Anul IX • Nr. 4 (77) Editat de Societatea Literar Artistică "Ribiscus" • Uzdin (Banat, Iugoslavia) • aprilie (prior) 1998

Biserică construită în trei luni de zile

Prin stăruința părintelui protosinghel Olivian-Octavian Pop, în incinta Centrului de Reeducare a Minorilor din Găești (România), în trei luni de zile a fost construită o nouă biserică. Anume, piatra de temelie a fost turnată în 5 iulie 1997 iar sfântirea nouului lăcaș de cult, care va fi patronat de Sf.Ioan Gură de Aur, s-a făcut la 13 noiembrie anul trecut!

Biserica "Sfântul Ioan Gură de Aur" construită în anul 1997 se află în incinta Penitenciarului minorilor din Găești, construită prin strădania părintelui Octavian Pop-Bindiu (cel care până nu demult a fost starețul Mănăstirii "Izvorul Miron" din Românești).

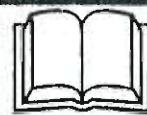
Noua biserică deserveste și credincioșii din orașul Găești și părinții celor aflați în detenție și este pentru prima dată în istoria penitenciarelor românești când o biserică deserveste și credincioșii din afara zidurilor.

Preot capelan este prot. Olivian Pop-Bindiu care ne-a informat că totul s-a făcut din donațiile cadrelor civile și militare, dar și-a unor firme particulare din Timișoara și Găești - fără fonduri de la stat.. De altfel în Găești (un orașel de circa 30000 de locuitori) există 6 biserici parohiale.

(bmv)

Director: DOINA DRĂGAN • An IV • Nr. 2 (39) • aprilie-iunie 1998 • Redactor șef: OLIVIAN POP

HIEROPOLIS

REVISTĂ DE CULTURĂ
SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENȚĂ

O ZI A LUMINII, O ZI A SPERANȚEI

Vineri, 10 aprilie a.c., la Centrul de Reeducare Găești a avut loc aniversarea celor doi ani de apariție neîntreruptă a revistei, sugestiv intitulată "LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ". Revista apare trimestrial și se vrea a fi o revistă de cultură, opinie și informare.

Manifestarea a avut loc la Clubul cadre al unității, într-o atmosferă de sărbătoare și de înăltă trăire spirituală. Au participat numeroși invitați ai culturii orașului Găești și ai județului Dâmbovița. La această manifestare și-au făcut prezența ansamblul "Junii—Valahi" din municipiul Târgoviște, în frunte cu prof. Lucian Grigorescu, directorul acestei asociații culturale și ansamblul "Sabaru" al Centrului de Reeducare Găești, a cărui suflet este prof. Antonel Răzorea. Din partea Direcției Generale a Penitenciarelor a participat ca delegat al domnului director general Magistrat Doctor Mircea Criste, ing. Valeriu Macovei, inspector în cadrul Serviciului Cultural Educativ al direcției.

La această frumoasă sărbătoare au mai participat și oameni ai justiției, doamna Margareta Bivolaru, președinta Judecătoriei Găești, domnul prim procuror al Parchetului Găești Gheorghe Ciobanu, iar din partea presei scrise au fost prezenți scriitorul și editorul Mihail L. Vlad și Mariana Ionescu, redactori ai cotidianului "JURNAL DE DÂMBOVIȚA" care au consemnat în paginile acestuia aniversarea revistei. Din partea Editurii Ando Tours Timișoara dar și a revistei de cultură Heliopolis a participat doamna prof. Doina Drăgan, care a și înmânat directorului revistei sărbătorite și redactorului ei șef diplome din partea unor instituții bănățene. Colectivul redațional, present la aniversare, este format din: col. Ion Gîrleanu – director; preot jurist Olivian Pop – redactor șef; prof. Adrian Rădulescu – secretar general de redacție; maior Valentin Valli Georgescu – secretar de redacție; prof. Emilian Dumitrescu, sociolog Victoria Martinescu, căpitan – psiholog Adrian Vulpescu – redactori principali; prof. Gheorghe Minea și prof. Niculina Georgescu – redactori și inv. Teodor Badea – fotoreporter.

În numele colectivului de redactori a vorbit doamna prof. NICULINA GEORGESCU concluzionând: "... Ne-am adunat cu toții în jurul unui om de suflet, dăruit de Dumnezeu cu har,

scriitor și poet, dar și preot în același timp, care ne-a mobilizat să începem această revistă pe care astăzi o aniversăm. Omul despre care vorbeam este preotul Olivian Pop..." Cum era și bresc, domnul director al revistei și al centrului, colonelul ION GÎRLEANU înainte de a-și prezenta cuvântul aniversar a afirmat: "Această întrunire este dedicată intelectualilor, oamenilor iubitori de cultură și de frumos, care cu adeverat știu ce înseamnă să te lupti cu condeul" și apoi a spus:

"O emociونantă sărbătoare, o zi a bucuriei în care numărul festiv al revistei "Lumină și speranță", închinat înținderii a doi ani de la înființarea sa, este o strălucită corală de valori ale scrișului, astăzi la vîrstă tuturor "speranțelor", valori impuse de această publicație. *

Este cunoscut faptul că Centrul de Reeducație Găești este unitatea care a manifestat mult curaj, inițiativă și deschidere în raport cu noile realități, din țara noastră, în consens cu normele internaționale. Considerăm, de acela, că aprecierile elogioase făcute la adresa unității noastre de reprezentanți ai organismelor interne și internaționale vizând direct regimul apărării minorităților sunt fundamentate pe realități existente în unitate.

Plecând de la aceste realități, Centrul de Reeducație Găești a inițiat în aprilie 1996 revista "Lumină și speranță" - revistă de cultură, opinie și informare, destinată atât cadrelor, minorităților dar și publicului cititor din afară. Publicația este unică în România și se dorește a fi o comunicare la cea mai înaltă și actuală situație în probleme "îndreptării omului", adică minorităților și minorităților care sunt interesați în centrul nostru, folosind ceh mai diverse teme care să uibă econ la democrație de astăzi.

Revista "Lumină și speranță" a apărut prin grija preotului Olivian Pop, care este sufletul acesteia, dovedind o preocupare permanentă pentru întocmirea materialelor necesare, îndeplinind funcția de redactor șef, ocupându-se în același timp și de editarea acesteia.

"Lumină și speranță" poate să alcătuiască, în fapt, deviza noastră a tuturor creștinilor, cu atât mult se impune aici, în acest loc, spre a veni în sprijinul celor ce s-au angajat la recuperarea

sufletelor de copii, împovărate, și umbrite de păcat.

Nu o spunem ca o lăudă că această revistă a fost trimisă tuturor factorilor de răspundere din întreaga țară și a ajuns și pe alte continente ale lumii, primind deja felicitări și mulțumiri pentru conținutul articolelor ce se găsesc publicate în ea.

În paginile revistei vibrează o mulțime de gânduri înalte și frumoase, de sentimente curate și adânci, în care se conturează chipuri de oameni și de fapte, cititorul interesat rămâne într-o rochie plăcută la început ușor dezorientat de bogăția întărită în calea ochilor și sufletului, neștiind aproape la ce să se opreasca mai întâi, problemele de reeducare ale minorilor din Centrul de Reeducare, glorioasa istorie, trecută și prezentă, cultură, știință, poezie – scări de licurici care pălpăie pe calea devenirii proprii – după cum se cheamă învățământ, copilărie și adolescență ce freauță frumos, pregătindu-și arripile pentru zborul cel mare al vieții pe cont propriu.

Apariția acestei reviste în școală noastră, numită sugestiv "Lumină și speranță", reprezintă o schimbare de unvergură în activitatea instituției noastre prin articolele ce o compun, scrise de cadre cu o bogată experiență în munca de reeducare a copiilor aflați în dificultate.

Revista are drept documente articole din unitatea noastră, fiind completate cu unele ilustrații din activitatea de învățământ, culturală și profesională, precum și elevi la diferite ore de curs, jocuri populare, excursii în diferite localități turistice, cursuri de calificare la atelierele de strugărie și altele.

Acestea reprezintă, de fapt, manifestări ale adaptării sociale relevând necesitatea cunoașterii trăsăturilor și particularităților psihointividuale care se concretizează prin înțreg procesul de reeducare ce se desfășoară în școală noastră.

Revista este foarte bine documentată, toate scările bazându-se pe studii privind măsura educativă și îmbunătățirea vieții celor internați.

Ne aflăm la ora marilor emoții, sărbătorim astăzi doi ani de când la Găești, a apărut în primieră revista "Lumină și speranță", revistă care pe parcursul doi ani de la apariție a reușit să-și câștige un prestigiu binemeritat, devenind o revistă respectată, îndrăgită de cititori

și așteptată cu un deosebit interes. Cu siguranță publicația va rămâne un document de o importanță deosebită pentru generațiile viitoare, reliefând atât actele normative care reglementează regimul internarii minorilor cât și activitățile concrete ce se desfășoară în acest centru pentru a ajuta la regăsirea drumului pierdut de către cei ce fac obiectul acestei instituții.

Urăm revistei drum lung, largă audiencă, sperând că și prin această formă vom contribui la realizarea scopului propus.

Fie ca ziua de azi să fie o zi a bucuriei noastre, o zi aleasă, care să ne aducă speranță în viitor.

Preot OLIVIAN POP:

"Sunt parcă slăpânit de emoții, acum ia ceas universal, când cu toții ne-am adunat pentru a sărbători o realizare a tot ceea ce înseamnă cultură și reeducare în Centrul de Reeducare Găești. Este foarte greu de a lua cuvântul în urma intervenției domnului director al revistei colonel Ion Gîrleanu, care cu minuțiozitate a analizat paginile revistei. Pentru a fi mai concret mă voi referi la dificultățile revizuirii, corecțirii, îmbunătățirii și elaborării într-o formă literară și accesibilă a fiecărui material în parte. Este greu, este ușor – criticele viitoare vor aprecia acest efort, m-am străduit cu binecuvântarea lui Dumnezeu să citeșc și să redactez fiecare frază a materialelor trimise spre publicare. Strucțura revistei a rămas oarecum aceeași cu a primului număr, cuprinzând tematica specifică muncii de reeducare, tematică cu caracter recuperatoriu pentru copiii aflați în dificultate, tematică juridică, etc. Bineînțeles, pregătirea mea și preocupările literare mi-au impus să public în paginile revistei articole despre morala creștină, poezie, proză, cronică literară, etc. Un punct forte este legătura dintre redacția revistei "Lumină și speranță" și diaspora românească - concretizată prin corespondență cu referire la conținutul revistei și nouățile editoriale apărute peste hotare. Sigur, conținutul revistei a intrat în preocuparea diferitelor instituții culturale, episcopii, arhiepiscopii, mitropolii, instituții teologice, seminarii – ca drept dovadă sunt mulțumirile adresate de acestea privind conținutul revistei de-a lungul celor doi ani de apariție. Acum ia ceas universal, și fi nedrept dacă nu uș mulțumi membrilor colectivului redațional și autorilor

care dezinteresat au scris articole mai mari sau mai mici. În calitate de redactor șef, conștient că m-am străduit ca această revistă să aibă un conținut cât mai bogat și diversificat mă opresc aici cu intervenția mea, rugându-vă pe dumneavoastră, în aceeași măsură colegi și i-vitați să luă și cuvântul și să vă referiți la ceea ce înseamnă revista "Lumină și speranță" în cei doi ani de la apariție.

Să ne ajute bunul Dumnezeu să ne întâlnim și la alte asemenea aniversări dar tot în aceiași formație".

Prof. DOINA DRĂGAN: "Fiorul emoțiilor a cuprins toată sala. Serbarea evenimentului celor doi ani de la apariția revistei "Lumină și speranță" editată de Centrul de Reeducare Găești ai cărui fondatori sunt redactorul șef Olivian Pop și directorul Ion Gîrleanu, odată cu venirea în unitatea dumneavoastră a preotului Olivian Pop, însfumusează evenimentele culturale și dobandesc semnificații majore. Este o publicație deschisă cu mult susținut atât cadrelor din unitate cât și din exterior. Inițiativa luată de preotul Olivian Pop a dat roade și revista este citită în unitate, în țară și peste hotare. Dovadă multele mesaje scrise în ultimul număr al revistei precum și diplomele acordate de diferite instituții, fundații, reviste, edituri, de acolo unde revista "Lumină și speranță" a ajuns să fie citită și apreciată. Felicităm redactorul șef, directorul revistei precum și întregul colectiv redacțional".

Prof. Doina Drăgan a înmânat redactorului șef Olivian Pop și directorului Ion Gîrleanu diplomele acordate de:

Imprimeria Mirton, Editura Eurobit, Societatea Culturală Avram Iancu, Editura Ando Tours, Brok Medical Center, Clinica de Chirurgie Plastică și Reconstituțivă, Electrometal, Seecie Impex, S.C. Graffitix, Electro Omnia, Mediprax, Business Corade, Prod. Mar. Business, unități din municipiul de pe Bega – Timișoara, pentru contribuția deosebită adusă la conceperea și promovarea valorilor culturale și moral religioase, pentru merite deosebite, pentru păstrarea și transmiterea valorilor spiritualității românești, la împlinirea a doi ani de la prima apariție a revistei "Lumină și speranță". S-au mai acordat diplome de către Primăria orașului Găești, Editura Macarie Târgoviște și Asociația culturală Junii Valahi din Târgoviște. Centrul de Reeducare a Minorilor din Găești a acordat Diplomă de merit preotului

capelan Olivian Pop, "pentru munca depusă pe tărâm socio-cultural și pentru merite deosebite". La rândul lor, redactorul șef și directorul revistei "Lumină și speranță" au înmânat diplome colectivului redacțional al revistei.

MIHAI I. VLAD, editor Editura Macarie și revista "Târgoviștea" a spus:

"De pretutindeni ne-am achitat la Găești atât de apropate de nașul lui Gheorghe Zămbit Felicitări sincere celor care au ostensibil trăirea revistei "Lumină și speranță". Fără aceste simboluri - lumină și speranță viața noastră nu ar putea face să existe frumosul din noi. Sute de numere, milioane de aplauze celor ce oferă revista spre Măria Sa Cititorul!"

MARIANA IONESCU (Jurnal de Dâmbovița) a spus: "Cu oameni precum directorul Ion Gîrleanu și redactorul șef Olivian Pop sper că vom reuși să colaborăm și să facem să dăruită că cultura românească iar revista "Lumină și speranță" să se regăsească în susținută cătăruină. Le urez succes".

Prof. LUCIAN GRIGORESCU (directorul Asociației culturale Junii Valahi din Târgoviște) a afirmat: "Ne-am adunat sub semnul ... lumină și speranță să sărbătorim o revistă. Si punând mâna de la mâna, gazde și invitați, am pus-o de-o ARMONIE de câteva ore... Doamne ajută și La mulți ani!"

Inginer VALERIU MACOVEI: "Deschisă unității de societatea civilă în cadrul reformei penitenciare, Centrul de Reeducare Găești a avut o serie de inițiative ca de exemplu "Lumină și speranță". Revista este valoroasă prin tematică, conținutul articolelor și pasiunea redactorului șef Olivian Pop. Revista reprezintă un sprijin și pentru ce-lalte centre de reeducație a minorilor, în deosebi privind problemele incertitudinii, resocializarea minorilor în conflict cu legea. Apreciez strădania celor din unitate și felicităm colectivul redacțional".

Col. (r.)VIRGIL CUTAŞ: "Revista realizează prin conținutul său o varietate de opinii și informații în problema delicvenței juvenile. Autorii transmit în mod evident mesaje în problema reeducației, fapt ce determină factorii de decizie să analizeze și să impună aplicarea lor. Conținutul revistei pasionează, cheamă și totodată îndeamnă pe toți cei ce lucrează să dea tot ce-i mai bun din ei în realizarea scopului final. Remarc în realizarea acestei bune susținări pe directorul revistei colonel Ion Gîrleanu.

reductorul șef preot jurist Pop Olivian precum și colectivul redațional".

Domnul profesor **ADRIAN RĂDULESCU** a recitat poezia "La aniversare", pe care a creat-o și dedicat-o acestui moment aniversar:

La aniversare,

(Revistei "Lumină și speranță")

Te-ai zâmislit din dragoste deplină.
Cuteierând în drumul către viață,
Tu ai adus speranță prin lumină
Și ai zidit lumină și speranță.

Ne-ai împlinit destinul de o viață
Și munca ne-ai făcut-o iar deplină
Ne-ai arătat lumină din speranță
Și-am dobândit speranță și lumină.

Acum când sărbătoarea ţi-e deplină
Și ai răzbit spre viitor în viață
Transformi mereu speranță în lumină
Și avem în noi lumină și speranță.

Vom fi întregi de-acum în astă viață
Și fericirea ne va fi deplină
Căci vom găsi lumină în speranță
Doar dăruind speranță și lumină.

Că semn modest de dragoste deplină
Noi îți dorim ca de acum în viață
Să-ți împlinești speranță prin lumină
"MULȚI ANI ȘI BUNI"

lumină și speranță!

Partea a doua a constat dintr-un program artistic susținut de echipa de cântece și dansuri a cadrelor didactice a Centrul de Reeducare Găești și a ansamblului societății culturale Junii Valahi din Târgoviște, care prin vocea lor au sensibilizat auzul invitaților și prin jocurile specifice și minunatele costume populare românești au pus în valoare bogăția folclorului nostru.

—Urâm—redacției revistei și întregului colectiv redațional "Lumină și speranță" multe succese și realizarea tuturor dorințelor. La Mulți Ani!

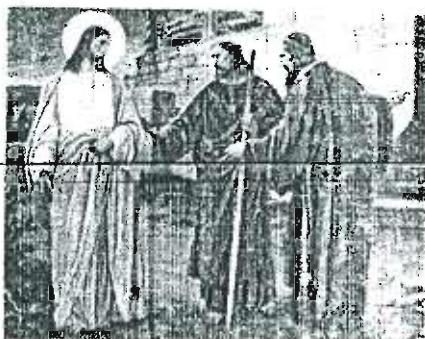
căpitán MARIN NICOLAE

Cronică literară

Olivian Pop este a unui "pelerin român în cea de-a şasea călătorie" în Ţara unde "S-a jertfit Evanghelia Dragostei, unde S-a jertfit Viul lui Dumnezeu din dragoste pentru oameni".

Autorul anunță încă de la început că este un vajnic apărător al creștinismului ortodox, căutând să sădească "în sufletele credincioșilor tot ceea ce este bun și necesar acestora, spre măntuirea și dobandirea vieții vesnice".

Protosinghel OLIVIAN POP

Prin țara sfântă
Editura ANDO TOURS Timișoara
1998

0000000000

Protosinghel **OLIVIAN POP**,
Prin țara sfântă, Editura ANDO
TOURS, TIMIȘOARA, 1998,
p.100

Dedicată bunilor săi părinți
Simion și Maria, cartea preotului

Situată în Orientul Apropiat, la răscrucea dintre Europa, Asia și Africa, cu o configurație geografică aparte în care istoria se împletește cu argumente religioase, biblice și tradiționale, Palestina a rămas Ţară Sfântă pentru creștini, iudei și mahomedani. Aici, la Sfintele Locuri unde s-a născut, a trăit, a fost sacrificat și a inviat Domnul Iisus Hristos vin să se închine creștini de pe întregul mapamond. Aici, pe Pământul Făgăduinței vin evreii să-și amintească de Moise, să sărute mormintele patriarhilor Vechiului Testament, să aprindă o lumânare la mormântul Împăratului David, să contemple cu

tristețe Zidul Plângerii care amintește de strălucirea de altădată a templului lui Irod. Credincioși ai Islamului, fii ai lui Avraam vin să sărute Mormântul Patriarhului și să se roage în faimoasele moschei Omar și El Aqsa, de pe Muntele Moria.

Palestina a rămas și țara marilor pelerinaje. Din toate părțile lumii vin anual aproape cinci milioane de creștini. Pelerinii ortodocși sosesc aici în special din Grecia, Cipru, România și Yugoslavia. Cu ocazia sărbătorilor, în special la Nașterea Domnului și la Sfintele Paști, pelerinii ortodocși iau parte la toate procesiunile ce se fac în Țara Sfântă. Pentru a nu fi puși în inferioritate față de romano-catolici, credincioșii ortodocși străbat și ei Drumul Crucii, participă la procesiunile de Florii, de Joia Mare, de 15 august, de Ziua Crucii – 14 septembrie și.a.

Fascinația Țării Sfinte, impactul asupra lumii creștine l-a îndemnat pe protosinghel Olivian Pop să meargă el însuși la acest focar al începiturilor. Autorul realizează un tablou de ansamblu al Locurilor Sfinte din Palestina, tratând problematica la un nivel ridicat și a expus materialul în aşa fel încât să corespundă tuturor necesităților.

Punctul de plecare este orașul Ierusalim spre care poporul evreu „*privește cu îndurare*”. Capitală a Palestinei, orașul Ierusalim „*a fost ales să fie locul jerrei supreme a Fiului lui Dumnezeu pentru mânăuirea lumii*”. Autorul prezintă monumentele religioase și locurile istorice din Ierusalim, zecile de biserici și mănăstiri ale orașului și Muntele Măslinilor de unde s-a înălțat Fiul lui Dumnezeu la

Cronică literară

Cer.

În partea a doua, autorul prezintă orașele principale ale Palestinei cu bisericile, mănăstirile și locurile biblice. În final, autorul aduce un omagiu locuitorilor de astăzi ai Sfintei Țări.

Vasta documentație, buna cunoaștere a Locurilor Sfinte, citatele biblice, cunoștințele istorice, explicațiile lingvistice, traducerea unor termeni din ebraică și arabă, argumentele competente, conținutul variat și interesant, personalitatea enciclopedică a autorului au făcut posibilă o minunată descriere și analiză cursivă, atractivă, pertinentă.

Cele 25 de ilustrații prezentate sunt remarcabil alese, iar peisajele palestiniene, sugestive pentru înțelegerea ambientului geografic, atât de specific, secondează în mod fericit lucrarea. În anexă sunt prezentate cinci hărți (Vechiul Orient, Imperiile lumii pe timpul lui Iisus Hristos, Palestina pe timpul lui Iisus Hristos, Ierusalimul pe timpul lui Iisus Hristos, Planul Templului din Ierusalim în epoca lui Iisus Hristos) care îmboğătesc conținutul volumului.

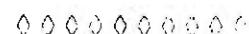
Scrisă într-un stil propriu, deosebit de îngrijit, limpede, curgător, elevat, accesibil, atraktiv, având un rol pedagogic, instructiv, bisericesc, cartea se adresează marelui public, în special tineretului.

Originalitatea cărții constă nu numai în modul cum sunt selectate și prezentate Locurile Sfinte, dar și prin imensa cantitate de informații istorice, geografice, literare și bisericești.

Cartea „PRIN ȚARA SFÂNTĂ” se recomandă citi-

torilor atât prin tematica abordată, cât și prin imensa documentație, prin nivelul trătării, al analizei competente, ca un eveniment éditorial marcam, iar autorul, Potosinghelul OLIVIAN POP, și-a îndeplinit misiunea de a propovădui pacea, dreptatea și iubirea între oameni, îndemnându-i pe creștini să viziteze Țara Sfântă, loc sacru pentru toți, cu Ierusalimul, centru de închinare pentru neamurile creștine și necreștine.

prof. IONEL CIONCHIN

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școlii la
„Ștefan
Gheorghiu”

Martă, 14 aprilie 1998 | Apul II | 1998 | Nr. 282 | 16 pagini - 500 lei

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”, O REVISTĂ DE SUFLET

Preot capelan - judecător Olivian Pop

Revista Centrului de Reeducare Găești „Lumină și speranță” a aniversat în aceste zile, doi ani de la înființare. Acest titlu sugestiv a fost dat în momentul în care preotul Olivian Pop - capelanul Bisericii „Sfântul Ioan Gură de Aur” a venit în mijlocul celor ce-și desfășoară activitatea în acest centru (cadre, elevi, deținuți), pentru a veghea asupra lor. Cu greutățile inerente oricărui început, în primele numere, puteau fi citite articole conținând numai aspecte ale vieții interne. Ulterior, maturitatea autorilor i-a îndemnat la elaborarea unor materiale, cu un conținut care să depășească granile școlii și chiar ale țării, revista fiind cunoscută, acum, în 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Numărul aniversar, pe lângă articole ce acoperă o problematică bogată, cu subiecte din drept, legislație școlară, recenzii literare, reportaje, și-a propus să tipărească și câteva extrase din aprecierile făcute, la adresa revistei, de către „toți oamenii de bine” care au știut, în mod sincer, să aprecieze strădaniile și eforturile colectivului de redacție.

EDVINA STĂNCULESCU

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADIȚIE
S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT B.I.R., S.M.B., NR. 25 111 0004101004396211 (LEI)
25 1113004101004396211 (\$ USD)
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,
STR. VORONEȚ NR.7, bl.D 5, sc.A, ap.14
telefax: (00401) 323 19 03, Cod Poștal 74 122

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI nr. 269, 5 iunie 1998

VIAȚA CULTELOR

NOUTĂȚI EDITORIALE

9. "MISIUNEA PREOTULUI CAPELAN ÎN UNITATEA PENITENCIAR"

Am primit la redacție carte cu titlul de mai sus scrisă de Părintele capelan Olivian Pop și publicată recent de editura **Ando-Tours**, Timișoara, cu binecuvântarea I.P.S. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei. Ca lucrare de pionierat, aceasta consacră primul capitol misiunii propriu-zise a capelanului, pentru ca în capitolele următoare să propună teme orientative pentru consilierea religioasă în unitatea penitenciar, chestionare privind cunoașterea preceptelor moral-religioase, conferințe pe teme de educație religioasă pentru deținuți. Cartea reproduce de asemenea textul protocolului încheiat la 30 iunie 1997 între Patriarhia Română și Ministerul Justiției privind desfășurarea asistenței religioase în sistemul penitenciar românesc; acesta reprezintă de fapt actualizarea primului protocol din România postcomunistă (octombrie 1993) care legifera o activitate reluată încă din 1990. Prin protocolul de anul trecut, Sfinții Apostoli Petru și Pavel sunt considerați drept ocrotitori ai sistemului penitenciar din România, iar ziua de 29 iunie se va serba prin servicii religioase și alte programe care să-i ateste această consacrată.

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
lăra școlii la
„Ștefan
Gheorghiu”

Vineri, 5 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 323 16 pagini - 500 lei

CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI,

UN LOC DE REABILITARE PENTRU CEI CE AU GREȘIT

Interviu cu domnul profesor Emilian Dumitrescu,
director adjunct pentru Învățământ

3

- Ce ne puteți spune despre activitățile moral-religioase?

- Cu titlu experimental funcționează de un an un serviciu de probațune care stabileste în fiecare moment pentru copiii proveniți din județele Dâmbovița și Argeș metodele cele mai eficiente de reeducație și reabilitare, având ca punct final integrarea acestora în familie și în mediile sociale din care provin. Activitatea moral-religioasă se desfășoară în fiecare dimineață între orele 7.00-8.00, (slujba „Utrenei”), la slujbă participând un număr de circa 100 elevi repartizați pe clase, în așa fel, ca fiecare elev să participe o dată pe săptămână la aceste slujbe. Duminica se oficiază slujba „Liturghiei” cu întregul efectiv de minori, după fiecare slujbă se rostește un cuvânt de învățătură adecvat mediului în care se desfășoară activitatea. Pe lângă aceste slujbe mai există și ore de „consiliere religioasă” care se desfășoară de obicei în dormitoare, câte o oră în fiecare seară. În cadrul acestor teme preotul capelan Olivian Pop poartă și discuții de altă natură, cu cei internați și, ori de câte ori este nevoie, minorii apelează la preotul

unității, la biroul de asistență religioasă aflat în incinta școlii. O dată pe lună se țin și conferințe pe teme de educație religioasă, la care sunt implicați minorii, ei punând întrebări legate de aceste teme. Pe lângă această activitate, unitatea desfășoară și activități culturale: au avut loc lansări de carte la care au participat de cele mai multe ori, poeti, scriitori și prozatori. Au fost descoperite talente chiar și în rândul minorilor care au intrat în legătură cu acești oameni ai scrisului. Unitatea tipărește și o revistă intitulată „Lumină și speranță”, redactor șef-preot capelan Olivian Pop. Această revistă are în paginile ei diverse articole, prezентări de carte, semnate de cadre didactice (ofițeri) sau elevi ai centru lui. Revista apare trimestrial, într-un tiraj de 1.000 de exemplare și este trimisă tribunalelor din țară, parchetelor și în străinătate, ambasadelor române și tuturor comunităților românești din afara granitelor. În felul acesta se face cunoscută activitatea acestui centru care se vrea un model pentru instituțiile cu același profil, din afara României. Ceea ce o face să fie unică este faptul că, la Biserica unității care poartă hramul Sf. Ioan Gură de Aur, pot participa și oameni din „afară”, inclusiv părinții celor internați.”

ILIE BÎZOI

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmboviteană

Publicație
fără scolii la
„Ștefan
Gheorghiu”

Joi, 11 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 328 16 pagini - 500 lei

LUMINĂ ȘI IUBIRE

Lirica lui Olivian Pop este o filozofie cu tentă religioasă „despre condiția omului” într-un spațiu teluric subordonat păcatului. Pentru Olivian Pop, cunoașterea se realizează prin intermediul poeziei, acțiunea artistică al creației permisând atât exteriorizarea sentimentului de credință în divinitate, dar și creația acelui exțaz care permite la ceea ce este pământesc în noi să se conțopească cu elementele fundamentale ale naturii, dar și cu lumina sfântă a dumnezei. Iubirea exprimată prin intermediul eu-lui care filtrarea stările sufletului, devine etapa ultima către mântuire. Olivian Pop este mai mult decât un poet, este ființă gânditoare cu sufletul permanent îndreptat către Dumnezeu, un suflet ca o poartă larg deschisă, permisând oamenilor ascederea către divin. (M. A.)

CINE SUNT?...

Sunt:
O picătură de ploaie
Strivită între genele tale, grele de visuri.

Sunt:
Un gând hoinar
Rătăcit în părul tău, ca mătasea.

Sunt:
Firul de iarba
Peste care treci acum grăbit, pe cărare.

Sunt:
Frunză îngălbenită
Pe care o ții îngândurat, între degete.

Sunt:
Raza de soare
Ce-ți măngâie privirile, duse departe.

Sunt:
Ultima silabă rostită
Înainte de a mă visa

Și sunt:
Primul tău vis!

TRISTETI

Durerile iubirii
Ne macină usor...
Ne-încarcă pe șapte fețe
Ne amețesc cu dor.

Un strop de libertate
Să cadă-n palma lor,
S-atingă nemurirea
Ce-i dată pentru om.

Iubirilor din suflet
Ne tot simțim datori.
S-aducem noi ofrande,
De lacrimi și de dor.

Sunt daruri oferite,
Tristeți, când nu dorim
Sunt jertfe, mult prea-sfinte,
Iubiri, ce nu se-ating!

PUTEREA GÂNDULUI

Singurătatea ne-nconjoară.
Să cercul ei închis
Doar gândul îl străpunge,
Zburând spre paradis.

El poartă lin, pe aripi,
Nădejdi ce nu se spun...
Regretul și durerea,
Că te abați din drum.

Mai poate să ridice
Să trupul istovit
Din frământări năuce,
Din zbucium infinit...

Lumina și iubirea
Sunt strălucirea lui,
Speranța, puritatea,
Puterea gândului!

RELIGIA ÎN RAPORTURILE EI CU EXISTENEA SOCIALĂ

Interviu cu protosinghelul Olivian Pop, preotul capelan al Centrului de Reeducare Găești

R. Rep.: Prea cuvioase părinte Olivian Pop, ce ne puteți spune despre religie în raporturile ei cu legile fundamentale ale societății?

O.P.: Primul aspect sub care el se împlinește observatorului este cel al organizării noastre. Omul este mai înainte de toate o ființă organizată; această primă treaptă a condiției omenești îl supune legii trebuințelor. El este o ființă intelligentă și simțitoare, și acest al doilea atribut îl așează sub imperiul unor legi naturale. El este o ființă sociabilă și perfectibilă, ceea ce dă naștere legilor sociale pozitive. Omul este în sfârșit o ființă nemuritoare și căzută, și această tendință statonicește necesitatea unei legi revelate.

R. Rep.: Ne puteți spune de ce sprijină perfecțiunea existenței sociale și individuale?

O.P.: Această perfecțiune se sprijină de armonia dintre aceste patru legi sau forțe primitive. Aceste legi combinate între ele, sunt izvorul unui număr foarte considerabil de trebuințe și a unei mulțimi de datorii. Cele dințai, în de resortul cărmuirii, iar cele din urmă sunt determinante de educație. Aceste două științe, fructul tuturor mediatiilor omenești, nu ar putea să se susțină una pe cealaltă, ele având drept scop protejarea omului care trăiește în societate, de conflictul dintre trebuințele și datorile sale. Acesta este tipul universal al stării sociale, formele nu sunt decât accidentale, și de aceea nu trebuie apreciate decât după principiul care le servește de bază.

R. Rep.: Cu noțiunea tot așa stau lucrurile ca și cu individualiz?

O.P.: Fiecare dintre ele, au treburile de satisfăcut și datorii de împlinit. Singura problemă pe care orice cărmuire se cuvine a o rezolva, constă în a stabili un raport statonnic, o armonie salutară, între aceste două „vehicule” atotputernice. Treburile unei noțiuni sunt de diferite feluri. Ele sunt reale sau factice, parțiale sau generale. Datorile ei sunt de o îndoială natură. Cea dințai datorie a unei noțiuni este de a nu se denatura și de a rămâne ea însăși, aceasta ca un tot izolat și distinct. Ca parte dintr-un tot, datoria ei este să se supună imperativelor universale și de a merge în rând cu neamul omenește. Contemplând la această luptă nerănginită între restituiriile principale, care fac să actioneze specia umană, apare în toată lumina ei, necesitatea unei puteri mijlocitoare între trebuințele și datorile omului, între închinările și destinele sale.

R. Rep.: Și care este această forță mediatore, dacă nu cea a religiei?

O.P.: Într-adevăr, nu există alte idei în afară de ideile religioase, care să fie universale prin ființa lor,

indestructibile ca și divinitatea și inepuizabile ca și natura. Ele sunt singurele ce pot concilia interesele particulare cu interesul comun și interesul unui popor oarecare, cu cel al neamului omenește. Ideile religioase, sunt singurele ce au proprietatea de a mișca în același timp spiritul și inima, imaginația și judecata. Asemenea aceluia punct de rezem material pe care îl avea un matematician pentru a clăti globul pământesc, religia, a cărui domeniu se extinde asupra unui alt domeniu de lucruri, este singura care are o influență statonnică și colectivă asupra spiritului omenește.

R. Rep.: De ce religia este un arbitru al tuturor legăturilor sociale și al tuturor promisiunilor individuale?

O.P.: Pentru că ea este singura ce poate opera o apropiere între trebuințele și datorile omului, dar și cimentă, între toate rasele omenești, legătura unei fraternități adevărate. Totalitatea tuturor ideilor religioase, oricare ar fi diversitatea lor, în proporție cu timpurile și lucrurile de manifestare, este expresia Atotprezentului lui Dumnezeu și a acțiunii continue a puterii divine (creatorului) asupra lucrărilor sale.

R. Rep.: Aceste idei, patrimoniu al omului, sunt rezultatul unei îndolte revelații?

O.P.: Cea dințai este manifestarea lui Dumnezeu, în natură. A doua este legătura sa cu neamul omenește în timp, cu alte cuvinte venirea cuvântului dumnezeiesc, a Domnului nostru Iisus Hristos. Una vestește înțelepciunea și puterea nemărginită, cealaltă este revelația dragoste. Aceste două moduri de manifestare către cel creat, datează din aceeași epocă, căci Dumnezeu imprimând o răsrângere a Ființei Săle tuturor lucrărilor sale, a rezervat comunicarea chipului său unei clase de ființe privilegiate. Acest chip este spontaneitatea omului, simbol al atotputerniciei dumnezeiesc. Acest atribut cuprinde necesitatea unei revelații mai directe decât cea care se îndeplinește prin legile și armoniile naturii.

R. Rep.: Dumnezeu lucrează asupra tuturor ființelor create, dar el nu vorbește decât omului.

O.P.: Acest cuvânt atotputernic, pentru că este tot dragoste, răsună înainte de veci. El a fost anunțat celui dințai om pentru a-i descoperi că i se cuvine numai lui Dumnezeu de a împreuna cunoștința cu iubirea. Cine zice cuvânt anunță convingere și dragoste. Aceste două atribute exclud ideea de constrângere. Ele întemeiază principiul libertății.

R. Rep.: Oare, a admite o ființă supremă a cărei iubire nemărginită a creat toata lucrurile, înseamnă

a mărturisi liberul arbitru al omului, fără de care creația n-ar fi fost decât manifestarea atotputerniciei și a slaviei dumnezeiesc, dar nu cea a iubirii sale?

O.P.: Cuvântul, adică iubirea, Iisus Hristos, prin care toate s-au făcut, a fost răstignit prin cea dințai călcare de datorie a omului. De atunci începând, Providența și-a ales un neam de aleși pentru transmiterea oarba a acestui mare mister, care trebuie să se dezvelească în timp. Aceasta este sorgintea primăvara a creștinismului, care a existat cu un cult interior al răscumpărării de la începutul lumii.

R. Rep.: De ce toate celelalte doctrine religioase, oricare ar fi însărcinătoarea lor varietate, nu au fost decât niște ramificații ale acestui arbore mare de regenerare și de viață, născut din sânul putreziunii și al morții?

O.P.: Ele nu sunt decât presentimente produse prin contemplația naturii, niște culte parțiale, motive de cunoașterea unora din secretele ei, nu niște reminiscențe ieșite din dedalul unei tradiții antice. Toate au fost produsul unui instinct mai mult, ori mai puțin filial, care s-a conservat printre oarecare rase umane, jucării ale spiritului omenește încă din copilarie, și toate se prezintă ochiului observatorului ca niște interpretări mai mult sau mai puțin fericite ale misterului creației și ale căderii celui dințai om. Chiar în insuficiența lor și funestele rătăciri, care s-au amestecat, sunt destule urme despre unitatea religioasă. Tocmai de aceea, în cele dințai epoci ale lumii, Dumnezeu a binecuvântat cortul patriarhului și a încredințat copilăria neamului omenește solicituinii materne a naturii, sub frumosul cer al Aziei. Copilul ieșit din leagănul său a făcut cea dințai încercare a puterilor sale, pe corabia feniciană în porturile Tyr și Sidon și pe coastele Betuei și forță să crescănd, a ridicat monumentele Egiptului.

R. Rep.: Ce ne puteți spune despre Dumnezeu, omul și natura?

O.P.: Dumnezeu, omul și natura, în nenumăratele lor raporturi constituie acea sferă de înțelegere, al cărei centru este pretutindeni și circumferința în nici o parte. Omul, acest organ intermedian între Ființă care l-a creat și creația care-l înconjoară, acest punct de convergență, unde vin să se întrunească inspirațiile binelui sau principiul de conservare, influențele răului, principiul reactiv universal și impresiile Frumosului fizic, simbol al unei perfecțiuni supreme în limitele timpului și ale spațiului, trebuie să se studieze și să se cunoască pe sine, înainte de a putea să se asigure despre realitatea percepțiilor sale.

ILIE BĂZOI

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școlile la
„Stefan
Gheorghiu”

Vineri, 12 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 329 16 pagini - 500 lei

ZĀMISLIND ARMONIA CLIPEI

Iubirea percepătă ca o taină, rostită în șoaptă, este locul sacru și atemporal de întâlnire al sufletului cu idealul feminin. Olivian Pop, uzitând teme renașcențiste, străbate înreaga gamă romantică a durerilor abstractizate și, asemenea poeților medievali, vorbește despre iubirea mulată în inefabilul eliberat de tot ceea ce înseamnă profan în manifestarea iubini. Înreaga sa gamă lirică refac un drum străbătut de antecesorii săi, rima având grăția pastelurilor lui Alecsandri. Uneori, versul său sugerează perioada folclorică a căutărilor eminesciene. Cu toate acestea, Olivian Pop rămâne un poet al trăirilor sincere.

(M.A.)

AŞ FI VRUT...

Aș fi vrut să-ți cer iertare
Pentru dragostea ce-ți port...
Te-am rănit, dorind prea tare,
Ca să-ngădui să te văd.

Te privesc ca pe-o icoană,
Venerată pe pereți
Să mă rog, privindu-ți chipul,
Ca să văd cât te iubesc!

Ochii tăi adânci și negri
Răspândesc numai scânteie
De iubire, preacurată,
Când privești în ochii mei.

Gura ta surâzătoare
Spune vorbele în duh,
Dar ar vrea eliberare
Din tacerea de demult.

Ce-i al tău, e pus de-o parte
Peste timp ca să iubesti -
Dragoste-i putere mare,
Este pacea ce-ți dorești!

O LUPTĂ

Eu lupt mereu cu depărtarea,
Căci te iubesc atât de mult...
Dar simt că nu mai am răbdare,
Doresc în brațe să te strâng!

Dorințe tandre mă îndeamnă
Spre visul cel de neatins,
La bucuria mult dorită
De care nici nu m-am atins.

Nimic din cele mult dorite
Nu mi-aș putea lua măcar.
Aș vrea iubirea cea visată
Să o primesc, precum un dar...

Dar cine știe ca să spună,
De n-am sperat cumva în van...
Mă doare aprig depărtarea
Și te aştept, o zi, un an!

ZBOR

Gândul zboară și te caută
Peste ape, dealuri, văi...
Ochii mei vreau ca să vadă
Licărul din ochii tăi.

Să-ți șoptească vorbe mute -
Taina sufletului meu -
Să alinte, să sărute frumuseți
Necunoscute, chip iubit de Dumnezeu.

Nu fugi și nu te teme,
Lasă-mă să-ți dăruiesc
Nemurirea, pentr-o clipă,
Doar atunci, când te iubesc!

Să refacem armonia
Freamătului sufletesc,
Să trezim în noi iubirea
Dăruită din celest!

PENTRU O CLIPĂ

Să ne privim, pentru o clipă,
Când orice vorbă a amuțit!
Să zămislim în noi iubirea
Și să simțim ce n-am simțit!

Sunt taine care ne-nconjoară
Preaplin de simțăminte și de dor,
Sunt șoapte încărcate de iubire,
Iar bucuria, este taina lor.

Există un moment de regăsire
Un suflu nou, deasupra unui val
Să taina de-a renăște prin iubire,
O scară de-a lui spre ideal.

Să ne privim, pentru o clipă,
Să primenim al sufletului loc
Să să deschidem ușa zăvorâtă,
Să intre primăvara, peste tot!

SUB CER

Jertfim iubirii sufletele noastre
În fiecare zi, cu mare-ardoare
Să ne iubim, minune mult dorită,
Azi, sub a cerului văpăie!

Din vîtorul durerilor din lume
Eu am ales durerea cea mai mare
Să tăinuiesc, pe veci, a ta iubire
Să fie jertfa mea, de suflet, pe sub soare.

Atât prisos de viață netrăită...
Ce răzvrătit îmi fulgeră prin vine!
Se vrea topită-n firea-nrăgostită
De câte ori te-apropii mult de mine

Chemările iubirii le simt adânc, în piept,
Bătând cu fermitate absolută.
O dulce libertate aș vrea să retrăiesc
Te chem să vii, doar printr-o vorbă mută!

JURNALUI® de DÂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN

Nr. 671

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 13 iunie 1998

LEI 800 - 12 pagini

Cartea religioasă

„MISIUNEA PREOTULUI CAPELAN ÎN UNITATEA PENITENCIAR”

A apărut o carte unică în literatura de specialitate: „Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar”, semnată de preot capelan Olivian Pop, la editura „Ando-Tours” (Timișoara, 1998) - ediția a II-a, revizuită și adăugită. Dl. col. Ion Gărleanu, directorul Centrului de Reeducare Găești, unde păstorește preotul capelan Olivian Pop, scrie, printre altele, în prefată: „Cartea... este în premieră și unică în felul său, care, cu siguranță, va îmbogăți literatura de specialitate din sistemul penitenciar românesc și se va bucura de un larg interes. Toate cele tratate dovedesc profesionalismul autorului, cultura vastă ce o posedă, experiența pastorală, dar și răbdarea cu care știe să modeleze sufletele celor aflați în suferință și de multe ori lipsiți de afectivitate, deschizându-le mereu calea pe care să pornească încrezători în viață”. Volumul ce cuprinde 424 de pagini, în condiții grafice de excepție, este bine structurat și cuprinde 7 capitole. Felicitări autorului pentru reușitele sale editoriale! (M. I. V.)

Preot capelan OLIVIAN POP

MISIUNEA PREOTULUI CAPELAN
ÎN
UNITATEA PENITENCIAR

COLECȚIA PASTORALĂ 14

Editura
ANDO-TOURS
Timișoara - 1998

POEZIA ESTE IUBIRE PENTRU TOATE ALE FIRII

Interviu cu poetul Olivian Pop,
preot capelan, Centrul de Reeducare Găești

Rep.: Domnule Olivian Pop, ce înseamnă a vorbi despre Tudor Arghezi și Lucian Blaga?

O.P.: A vorbi despre acești doi titani ai suflării românești înseamnă a te arunca într-o mare de lumină străjuită de valurile albastre ale cerului spiritualității autohtone, înseamnă a te lansa în iureșul luptei marilor idei ale culturii neamului nostru, a te contopi la un moment dat cu rezistența milenară a cuvântului și graiului împămânenit. Dacă ne gândim la noile elemente introduse în literatura română, ei sunt adevărați întemeitori de școală lirică.

Rep.: Ce a produs momentul aniversar din luna mai, în inima și în sufletul iubitorilor de cultură?

O.P.: Acest moment aniversar din luna mai a.c. a produs o mare bucurie, în nobilind și împrospătând inimile tuturora cu parfumul etern al neuitării și nemuririi. Făcând un început de interpretare a operelor mai semnificative, atât la Tudor Arghezi, cât și la Lucian Blaga, putem afirma că Tudor Arghezi alături de Lucian Blaga au fost unele dintre cele mai puternice și originale personalități ale poeziei contemporane europene. Primul său volum „Cuvinte potrivite” l-a impus ca pe un mare artist al cuvântului și, pe lângă sentimentele personale, poetul exprimă concepția despre poezie și actul poetic. Dimensiunea sa universală s-a concretizat pregnant odată cu apariția volumului „Flori de mucegai” care aduce în literatura noastră o lărgire considerabilă a temelor poețice și un limbaj poetic de mare vigoare, iar existența umană este mai adânc zugrăvită în „Psalmi”.

Rep.: Domnule Olivian Pop, ce ne puteți spune despre poezia atât de dragă dumneavoastră?

O.P.: Poezia este iubire pentru toate ale firii, este existența care se transformă în revelare. Poezia s-a dezvoltat în sufletul omului pentru a-l convinge că tot ce nu se află în realitate și existență, poate fi prin poezie. Sufletul e ca un curenț ascuns în viață, plin de tensiune și imprevizibil. În această mișcare profundă și continuă, era necesară o creștere a conștiinței de sine a sufletului, adică trecerea la fenomenologia spiritului și la poezie. Poezia transpune pe om într-o realitate specifică pe care, de obicei, o numim ideală. Prin vizuire poetică, spiritul încercă să cuprindă infinitul, suprimând, prin actul de creație, spațiul și timpul.

Rep.: De unde derivă caracteristica poeziei?

O.P.: Pentru a fi în poezie, trebuie să păstrăm vigoarea imaginării, care ne-a dat începutul cunoașterii, să păstrăm sufletul care cântă și plâng, pentru ca spiritul să fie el însuși poezie. E o energie care se concentrează intensiv în interior, pentru a da naștere la profunzimea lirică. Din această stare derivă caracteristica poeziei de a nu fi liberă în desfășurarea ei, de la tensiunea lirică până la exprimarea prin cuvinte și imagini. Poezia parcă este o față a spiritului care se ascunde, pentru ca, de departe și cu ardoare, să înceapă un vis.

Rep.: Când începe starea de poezie după concepția domniei voastre?

O.P.: Starea de poezie nu începe tocmai în prezența bucurilor sau a suferințelor care ne cuprind și ne consumă sufletul. Starea de poezie începe mai târziu, atunci când acestea nu mai sunt decât în idee, în amintire. Poezia este o stare de prezent abstract al unui prezent de altădată sau un prezent probabil, în viitor. E o metamorfoză și noi încă nu-i cunoaștem esența.

Rep.: Poezia este o funcție revelatoare a vieții?

O.P.: Cine are conștiința morții, caută începutul vieții sau speranța într-o nouă viață. Miturile, științele, artele sunt forțe ale vieții în lupta cu moarte. Esența poeziei conține esența vieții, spiritul de creație a vieții. Finalitatea poeziei este continuitatea vieții, existența creatoare pe pământ. Poate că nici natura nu și-a terminat tendințele creatoare, încât omul le simte pulsând în sufletul și spiritul său. Înconștiul este adânc neliniștit în care s-au concentrat atâțea stări sufletești ale omului cu vizuire mitică. Fenomenul poeziei își are rădăcinile întinse până aici și, de aceea, în conținutul ei, se află modul metaforic, modul simbolic de a vedea lumea. Tot ce se pierde prin moarte revine în viață prin miracolul poeziei. Deci, iată că poezia este o funcție revelatoare a vieții.

Rep.: Ce se pierde din poezie și ce trebuie să se nască?

O.P.: Toate ideile, imaginile, simbolurile și cuvintele, prin cunoașterea repetată și îndelungată, își pierd din valoarea lor poetică, se banalizează. Se instalează golul în sensibilitate care cere să fie umplut. O pictură sau o sculptură din antichitate își păstrează și azi puterea de a impresiona estetic, în timp ce poezia, chiar cea din secolele mai aproape de noi, și-a pierdut mult din valoarea avută în timpul respectiv. În poezie se cere înnoirea creației într-un ritm mai viu, căci orice imitație sau repetare sunt condamnabile. Fenomenologia existenței și morfologia naturii arată că numai esența conține virtual toate formele ce vor evoluă către perfectiune.

Rep.: Care este punctul absolut la care trebuie să se opreasă perfectiunea?

O.P.: Cel care trăiește pasiunea pentru creație nu poate să răspundă, fiindcă el simte că absolutul nu-i decât o iluzie în timpul creației și al contemplării. Se simte o finalitate continuă în tot ce există de la substanța pământului până la substanța ideii și a stelelor. Fenomenele fizice și metafizice, dar mai ales poezia demonstrează că infinitul este prezentul nostru, care tinde să fie la infinit.

ILIE BÂZOI

Cotidian local de informație și opinie democratică

Publicație
fără scolioj la
„Ștefan
Gheorghiu”

Realitatea dămbușeană

Martii, 23 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 337 12 pagini - 500 lei

5

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
-Stefan
Gheorghiu"

Joi, 25 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 339 12 pagini - 500 lei

POEZIA ESTE IUBIRE PENTRU TOATE ALE FIRII, ESTE EXISTENȚA CARE SE TRANSFORMĂ ÎN REVELARE

De vorbă cu poetul Olivian Pop

Rep.: Cum apreciați dumneavoastră viziunea poetică?

O.P.: Viziunea poetică este când în lumină, când ascunsă în noapte și dorită cu ardoare, în timp ce viziunea pictorului sau a sculptorului este mereu prezentă sub simțuri. În artele plastice, trăim sentimentul acelui punct absolut și al eternității, ca în piramidele egiptene sau în catedralele gotice. A crede în transformarea piramidelor sau a catedralelor gotice, înseamnă a le anula esența lor: eternitatea și absolutul. Dimpotrivă, poezia seamănă cu imaginea și sentimentul zborului, care caută și niciodată nu ajunge, iar muzica se repetă ca marea.

Rep.: Ce hiperbolizează poezia?

O.P.: Poezia hiperbolizează cunoașterea rămasă în stadiul limitat al rațiunii, pentru a o transforma din funcție de cunoaștere în putere de creație și pasiune de a fi din stare, în stare psihică spre desăvârsire. Prin poezie avem o adeverătă fenomenologie a transcenderii. Uneori, în experiența poeziei avem sentimentul că am izbutit, că avem obiectul căutării împlinit, dar în cele din urmă această iluzie se pierde. În procesul de creație poetică nu vom găsi niciodată mulțumirea totală, ci numai pasiunea de a căuta la infinit frumosul artistic.

Rep.: Poezia este o intensitate a spiritului?

O.P.: Da. Ea este ca seva la prezența soarelui, ochii respiră frumusețea văzută și pretutindeni se află o comunicare. Poezia ne transportă într-o existență absolută, unde nu ne mai întâlnim cu legi implacabile și cu raportul fatal dintre viață și moarte. Poezia este timpul care pătrunde în timpurile toate, este spațiul care înfioră spațiile toate. Poezia este pasiune pentru creare de imagini și simboluri corespunzătoare cu tensiunea lirică. Infinitul poeziei nu va fi un pustiu sau o mișcare mecanică într-un spațiu vid, fără astre, ci infinitul vietii care ne duce din formă în formă în miracol.

Rep.: De ce, prin actul poeziei, tendințele sufletului și ale spiritului sunt atrase către absolut?

O.P.: Conștiința ne arată și ne convinge că existența este un infinit, dar pe acest drum se pierd luminile și numai poezia le caută acolo în timpurile și spațiile morții pentru a continua viața. Poezia iubirii pierdute e mai adeverătă decât iubirea ei creatoare, deschide o dialectică specifică fenomenelor spirituale. Bucuriile, ideile, suferința, cuvintele nu sunt la fel cu acelea din dialectica realității. În poezie, lumea se transformă în spații de salvare, care o pot păstra fără moarte. Acum, lumea e absolută în esență ei și poate reține în sine și pe poet.

Rep.: Dacă poezia este o finalitate spre acestea, de ce tocmai ea trebuie să o împlinnească?

O.P.: Desigur că nu poezia creează și conduce această finalitate, ci legile finalității universale. Ca dovedă poezia nu-și poate prevedea procesul de creație și î se supune fără abatere prin însăși esența sa. De asemenea poetul nu e sigur de valoarea și durata operei sale.

Rep.: De ce s-a născut totuși poezia?

O.P.: Filosofia și științele s-au născut din necesitatea cunoașterii raționale sau cunoașterii metafizice, religiile s-au născut din necesitatea mântuirii, iar poezia s-a născut din sentimentul omului de a crea o lume mai frumoasă și mai bună în cadrul realității și dincolo de realitate. Prin poezie, existența se arată pretutindeni, pentru că setea de a crea deschide sensibilitatea spre toate esențele și fenomenele. Poezia crede că tot ce nu există încă trebuie să fie odată, din moment ce apare necesitatea existenței. Viața există, moartea există, dar nu și ieșirea din moarte, deși există necesitatea de a fi în afara morții. Poezia crede că se va realiza prin creație această salvare și fenomenologia nouă a vieții.

(va urma)
ILIE BÂZOI

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
înălțărișcolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Vineri, 26 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 340 12 pagini - 500 lei

POVARA

IUBIRI

Lirica frâmantărilor interioare își găsește expresia cea mai reușită în versurile lui Olivian Pop, care transtigurează generalizând eternul uman în căutarea unui eros prin intermediul căruia poetul caută acel ţarm al liniștirii de sine, în mijlocul furtunilor pasionale. Poet al exprimării sincere, abordează eros-ul prin prisma deșertăciunii cu valențe romantice. Dorința este percepță și exprimată indirect ca un păcat primordial, conștientizând necesitatea eliberării de tot ceea ce devine prea pământesc, interpunându-se între ființa perisabilă și setea de dumnezeiere. Prin lirica sa, Olivian Pop refac calvarul celui care dorește să se purifice de orice sentiment care îl apropie prea mult de țărâna în care cu toții ne întoarcem.

(M.A.)

DIALOG SUFLEȚESC

Dragoste neîmplinită,
Ești de mult în pieptul meu...
Ai pleca, dar nu ai unde,
Drumul tăi e închis mereu...

Ai nevoie de putere
Ca să rabzi ce-i pe pământ.
Să de sufletul tău șeamă,
Ce te caută, doar în gând.

Ai zbura spre nemurire,
Poate-n celălalt tărâm...
Să-ți hrânești dorul iubirii,
Cel flămând și prea adânc...

Luptă-te și crede-n viață,
Cheamă sfinți în ajutor!
Va veni și ziua-n care,
Aripi vei avea, de zbor!

ÎNCHIPUIRE

O fărâmă de iubire
Vreau să-mi dai, de vei putea!
Să te mângâi cu privirea,
Să te ating, cu voia ta...

Eu te vâd ca o lumină
Zi de zi în fața mea,

Dorul meu nu vrea să plece.
Vrea să-mi ardă inima.

- Iartă-mi dorul cel năvâlnic,
Gând deșart al unui om...
Am crezut, doar pentru-o clipă,
Că ești simplu muritor...

Stea, lumină și putere
Pe pământ ești umblător!
Ești luceafărul din noapte,
Soare ești și mă-nfioril

FRÂMÂNTĂRI

Cum să mă despart de tine,
Să te pierd, să nu-ți vorbesc?
Cum să cer eudezlegarea
Dorului, când te doresc?...

Ești iubirea vieții mele,
Cea promisă de demult.
Tu ai coborât din stele,
Ca să-mi dai ce n-am avut...

Vii în taină să mă mângeai,
Să-mi șoptești că mă iubești -
Eu, te chem cu bucurie,
Ca să-ți dau tot ce dorești...

Astăzi, sufletu-mi se frângă,

Sângerează că tu pleci,
Dar îți dăruim libertatea,
Ca să vezi de mă iubești...

DURERE

De ce m-alungi de lângă tine,
Când te iubesc atât de mult?
Ești bucuria vieții mele
De câte ori te vâd zâmbind.

Mă doare lacrima ce cade
Mereu din sufletu-mi plângând,
Mă dor speranțele deșarte,
Durerea mută, lacrimi, gând...

Durerea - singur mi-am ales-o -
Sau, poate, Dumnezeu celor
Mi-a hărăzit a ta iubire
Și nu pot să mă-mpotriyesc.

Să te mai vâd venind o dată?
E pentru mine dar ceresc...
Să-mi vezi în ochi iubirea toată
Și-apoi te las, de vrei să pleci...

ISPITE

Iubirea mea doar pentru tine
Am tăinuit-o ani în sir...
Și-acum te pierzi în depărtare,
Lăsându-mi sufletul pustiu.

Eu simt că pleci de lângă mine,
Te depărtezi încet, încet...
Nu simt nevoie de iubire?
Dar vine clipa de regret...

Eu cred iubirea un miracol,
Un far luminator, o stea.
Iar depărtarea nu-i obstacol,
Te port cu mine, nu uită!

Cu umilință-mi port iubirea
Să n-o alung, nici n-aș putea -
Dar te aștepță și-n vesnicie,
Să-ți dăruiesc iubirea mea!

PARADOX

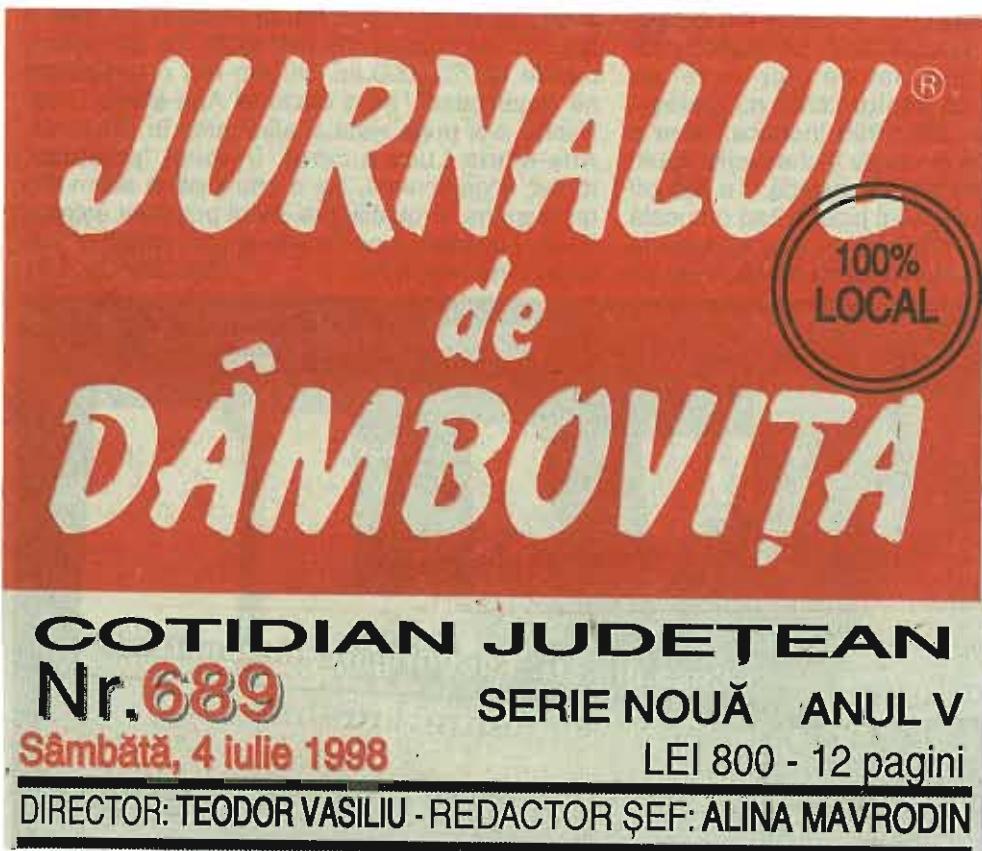
Iubirea - nu e fericire!
Când numai pe pământ trăiești:
Să fii la râu, ca și la bine
Cu cel pe care îl iubesti.

Să-ți dăruim sufletul cel mare,
Să suferi, fără de-a spera -
Este povara cea mai mare
Și luptă, poate, cea mai grea.

Iubirea - n-are o măsură!
Ea este sau nu este stea.
Trăiește, plângă sau chiar moare,
O dăruiești prin fapta ta.

Iubirea pură - e dar mare!
E Dumnezeu în preajma ta.
Este povara cea mai dulce,
S-o ocrotești, de-o vei află!

Cartea de religie
„CUVÂNTUL CARE ZIDEŞTE”

În colecția „Pastorală” a Editurii „Ando-Tours” din Timișoara, a apărut volumul „Cuvântul care zidește”, semnat de preot capelan Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești. Volumul, apărut în condiții grafice de excepție, se subtitulează „Teme orientative pentru consilierea religioasă în unitatea penitenciar”. Despre această carte, dl col. Ion Gărleanu, directorul Centrului de Reeducare Găești, scrie în „Prefață”, printre altele: „Textele acestei cărți poartă amprenta unui stil limpede și concis. Mesajul biblic ia forma unor adevărate lecții de viață, de conduită și morală, atât de necesare nouă astăzi, transformându-se în îndreptar al vietii de zi cu zi. Glasul autorului îndeamnă pe credincioși și necredincioși la rugăciune spre a obține iertarea, izbăvirea și mantuirea omenirii”. Este o carte ce merită citită. Autorul este, aşa cum își propune, „un mijlocitor între oameni și divinitate”. (M. I. V.)

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADIȚIE

S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT ÎN B.I.R., S.M.B., NR. 251110004101004396211(LEI)

ȘI 251113004101004396211(ÎN DEVIZE)
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,
STR. VORONEȚ NR.7, BL.D 5, SC.A, AP.14,
telefax: (01) 323 1903, CP 74 122

ISSN 1224 - 0699

Anul VI, nr. 273 și 274 din 10 Iulie 1998

VIAȚA CULTELOR

7. PREOT ORTODOX - MEMBRU AL UNIUNII JURIȘTILOR DIN ROMÂNIA

La 2 iulie, la sediul central din București al Uniunii Juriștilor din România, a fost marcată Ziua Juristului printr-un simpozion organizat de Uniune în colaborare cu Camera Deputaților - Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități. Printre comunicările susținute aici s-a aflat și cea a preotului Olivian Octavian Pop, "Rolul Bisericii și al slujitorilor ei în penitenciarele din România". Licențiat în Teologie și Drept și capelan la Centrul de reeducație a minorilor din Găești (Dâmbovița), Pr. Olivian Pop a fost primit, în acest cadru, în Uniunea Juriștilor, fiind în prezent singurul preot din România care are și calitatea aceasta. În ultima vreme, el a mai participat cu comunicări la simpozionul despre Penitenciarul Rahova din București, de tristă faimă prin cruzimea anchetatorilor Securității comuniste exercitată asupra deținuților politici până în decembrie 1989 (București, 19-20 iunie 1998, organizatori: Grupul pentru Dialog Social și Direcția generală a Penitenciarelor din România), și la cel intitulat "Probațiunea și resocializarea - o provocare pentru comunitatea românească" (București, 5 iulie, organizatori: Serviciul umanitar pentru penitenciare, Direcția generală a Penitenciarelor și Universitatea populară "I. Dalles"). Temele abordate de preotul-jurist au fost: "Asistența religioasă în penitenciare" și, respectiv, "Resocializarea prin credință".

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

JURNALUL de DÂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN
Nr. 695

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 11 iulie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

Cartea religioasă

„SCURTĂ INCURSIUNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ”

Omniprezent în viața literară a județului Dâmbovița, protosinghel Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, publică ediția a II-a a volumului „Scurtă incursiune în iconografia bizantină” (Editura „Ando-Tours”, Timișoara, 1998). În „Cuvântul înainte”, prof. Rodica Opreanu, scrie că această carte “constituie un dar prețios, prin frumusețe și armonie, pe care protosinghelul Olivian Pop îl face tuturor prietenilor cărții”. Structurată în 19 capituloare, carte are o valoare documentară, începând de la definirea icoanei. Felicitări autorului și pentru această surpriză editorială! (M. I. V.)

Realitatea dâmbovițeană

Sâmbătă, 11 iulie 1998

Anul II 1998 Nr. 353

12 pagini - 500 lei

POEZIA ESTE EXISTENȚA CARE SE TRANSFORMĂ ÎN REVELAȚIE

Interviu cu poetul Olivian Pop

Rep.: Puteti să ne spuneți, de ce misterul poeziei rămâne la infinit?

O.P.: Acest mister al poeziei rămâne la infinit, fiindcă infinit este necunoscutul pe care vrea să-l reprezinte. Poezia, tocmai pentru că poartă în esență ei devenirea, se situează în evoluție. Puterea poeziei este nelimitată, ea nu se află în luptă pentru conservarea și statica vieții, ci pentru crearea de noi esențe și existențe. De aceea, poezia e linistită în fața morții, chiar când trupul se teme. Poezia nu lasă natura și realitatea în ipostaza statică, ci introduce în conținutul lor fermentul evoluției și al transformării. În poezie, nu simțim cu necesitate relația de antiteză ca în cunoașterea rațională, ci acea realitate visată care se creează prin sinteza realităților contrare.

Rep.: Prin poezie se poate avea sentimentul eternității?

O.P.: Poezia este fără determinare, fără limite și de aceea caută mereu. Poezia caută absolutul fiindcă nu-l găsește, niciodată.

Poezia nu poate avea sentimentul eternității, fiindcă ea este continuă mișcare, viață și moarte. În poezie, totul este o deschidere spre dincolo de ea. Artistul plastic e legat de materialul măsurat și adecvat simțurilor, în timp ce poetul se pierde în viziuni și cuvinte; atât în imagine, cât și în călătorie fără sfârșit, ca și mișcarea la infinit, în univers.

Gândirea poetică s-a născut din impasul determinat de limitele gândirii raționale.

Poezia nu vine după fenomen pentru a-l povesti sau descrie, ci

pătrunde intuitiv în fenomen. De aceea, ritmul în poezie este elementul firesc și cel mai adecvat conținutului.

Rep.: Cum se trăiește emoția misterului?

O.P.: Fiindcă totul se petrece în necunoscut. În artele plastice și în muzică, simțim totul măsurat, stătuit, calculat, obiectiv, fără sentimentul de a fi în necunoscut. Poezia e mișcare, imagine plină de viziuni tulburătoare și devine intensă și nouă, datorită influxului liric, așa cum materia cosmică se aprinde prin viteză și infinit.

Chiar oamenii pătrunși de spiritul rațiunii au observat că există ceva dincolo de limitele acesteia care rezistă mereu la analizele științei și filosofiei.

Rep.: Prin ce se caracterizează tensiunea lirică?

O.P.: Tensiunea lirică se caracterizează prin tendința de abolire a timpului și spațiului, forme specifice conștiinței raționale, dar pentru că să nu se anuleze conștiința, însăși poezia se concentrează în sine și creează, convertind, simțind că suntem noi însine, dar în poezie ni se pare că eu și nostru a evadat din timp, pentru un zbor prin necunoscut.

Prin poezie, sufletul face experiența transpunerei în existențele frumoase ale pământului, apoi spiritul face experiența transcenderii în planul ideal al esențelor.

Rep.: Idealul și creația sunt moduri prin care realitatea ajunge la perfecțiune?

O.P.: Da, însă merge în măsura în care ele promovează spiritul

omului și atunci ele sunt și esențe ale poeziei. Astfel, se poate construi prin viziune poetică un univers în care să pătrundă ideile omului, iar în om să pătrundă tainele universului. Poezia este funcția psihică în care crește libertatea de a crea noi existențe. Poetul se apropiе de orice formă, pe care apoi o transformă, el trăiește esențele lucrurilor și vrea să le arate. El este izvorul viziunilor pe care le creează fără să știe, cum și din ce îndemn, având pasiunea de a vedea lucru într-o pluritate de forme. Poezia vrea întotdeauna să reprezinte o lume care în intensitatea ei depășește relieful, obiectul, linia, pentru a cuprinde prin viziune ceea ce este absent ca obiect, dar prezent ca esență.

Rep.: Poate fi visul poetic o trăire, o experiență a vieții în acea chemare fără de sfârșit?

O.P.: Poezia este închipuirea a tot ce nu există, dar trebuie să fie. În poezie cu tema morții, avem în fond tot poezia vieții care nu mai este și de care ne e dor. Prin poezie, sufletul ajunge la starea de esență, de spirit.

Poezia însă nu poate să exprime deplin, fiindcă orice înțeles e în cuvânt și cuvântul e închis, în sine, ca volumul sferic, rezistent la orice încercare de modelare ca și piatra, ca și sfera pământului, ca și sfera soarelui, cu o absolută strălucire.

ILIE BIZOI

Cotidianul

Director ION CRISTOIU

Anul VIII, numărul 57 (2102), miercuri, 15 iulie 1998, 20 pagini, două ediții, 1400 lei

Preotul capelan Olivian Pop propune Salvarea prin credință

Prima carte care explică misiunea preotului în închisoare

Pentru deținuți, unitățile penitenciare permit o salvare morală și spirituală materializată prin participarea acestora la slujbe, religioase sau la întâlniri cu caracter moral-religios.

Preotul capelan într-o unitate penitenciar este „trimisul lui Dumnezeu în acea unitate”, are o misiune divină și este consilierul cu probleme spirituale al directorului unității.

De aceea, o lucrare de referință și de mare folos pentru salariatii unităților penitenciare o reprezintă cartea „Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar” a părintelui Protosinghel Olivian Pop de la Centrul de Reeducare Găești, apărută de curând la Editura Ando Tours din Timișoara.

Autorul își structurează cartea în șapte capitole dintre care 4 sunt de referință, fiecare capitol având subcapitole care arată „în-

semnatatea misiunii preoștei în unitățile penitenciare, precum și caracterul său divin și vesnic”.

Preotul capelan Olivian Pop este un teolog cu o vastă experiență pastorală, devotat Bisericii Ortodoxe Române. Licențiat în Teologie (1992), dar și în Drept (1997) - fiind singurul preot membru al Uniunii Juriștilor din România - cu o bogată cultură teologică și juridică, literat, autor al 50 de lucrări de teologie, de drept, de psihopedagogie, poezie, proză, sociologie și peste 500 de articole publicate în reviste din țară și străinătate. Autorul desfășoară o bogată activitate publicistică și editorială, din 1995 conducând în calitate de redactor-șef revista „HELIOPOLIS” din Timișoara, iar din 1997 redactor-șef al revistei „Lumină și speranță”, editată de Centrul de Reeducare Găești.

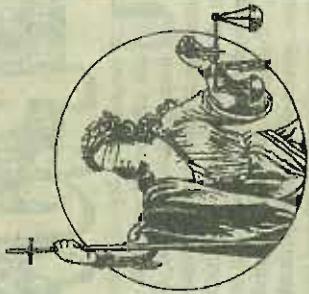
Irina DUMITRESCU

Părintele jurist Olivian Pop

Da|atul| de| Palatul|

JUSTITIE

SERIE NOUĂ, NR. 7, 1998

POP OCTAVIAN

• Vin dintr-un loc mai puțin plăcut, un penitenciar, unde sunt reeducați minorii. Biserica a avut, de-a lungul timpului, un rol benefic în societate. Prin introducerea preoților capelani în penitenciare s-a realizat o legătură directă între biserică și justiție. În acest context putem spune că preotul este efectiv

Părintele OCTAVIAN POP

un reprezentant al unei instituții care apără drepturile omului. Sunt situații, diverse, în care preoții din penitenciare se implică, în limitele regulamentului, în realizarea drepturilor omului. Datorită statutului preotului capelan, care face parte și din comisia pentru liberări condiționate, ne străduim să apreciem cât mai corect acest act, în spiritul dreptății, al credinței în Dumnezeu și al dorinței de a reda societății pe eei care într-un anumit moment de rătăcire au greșit. *

Grupaj realizat de
Mihail ALBICI

JURNALUL® de DÂMBOVITA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN

Nr. 701

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 18 iulie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

„CONSERVAREA, RESTAURAREA SI ÎNTREȚINEREA BISERICII - MONUMENT ISTORIC”

Protosinghel Octavian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, publică la Editura Andotours (Timișoara, 1998), în "Colecția juridică", cartea "Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii - monument istoric". Prof. dr. Alexandru Jir scrie, printre altele, în "Prefață": "În carte de fată, autorul vrea să surprindă cât mai bine : necesitatea, istoricul și activitatea, conceptul de ocrotire, conservare și restaurare a patrimoniului cultural național și a bisericii monument istoric și de artă, în special". Cartea este structurată în cinci capitulo: Explicarea termenilor folosiți în lucrare și scurte învățături despre biserică; Biserică monument istoric, element al patrimoniului cultural național; Evoluția conceptului și principiile de întreținere, conservare și restaurare a bisericii-monument istoric, în țara noastră; Legiferarea activității de ocrotire a bisericii monument în țara noastră și acte necesare pentru restaurarea unei biserici declarată monument istoric și de artă. O carte care merită citită și cunoscută, în acest timp în care monumente de mare valoare sunt supuse degradării și distrugerii. Unele, chiar și în județul nostru!

Clonia SURDU

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADIȚIE
S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT ÎN B.I.R., S.M.B., NR. 251110004101004396211(LEI)
SI 251113004101004396211(ÎN DEVIZE)
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,
STR. VORONET NR.7, bl.D 5, sc.A, ap.14,
telefax: (01) 323 1903, CP 74 122

ISSN 1224 - 0699

Anul VI, nr. 275 și 276 din 24 Iulie 1998

VIAȚA CULTELOR

15. PR. OCTAVIAN POP ÎN COLECȚIA JURIDICĂ A EDITURII ANDO-TOURS (TIMIȘOARA)

Colecția juridică a editurii timișorene se deschide cu lucrarea "Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii monument istoric", semnată Octavian Pop. O descriere a cărții se poate face urmărind capitoilele acesteia. După explicarea termenilor folosiți în lucrare și scurte învățături despre Biserică, următorul capitol se ocupă de biserică monument istoric ca element al patrimoniului cultural național. În continuare, sunt prezentate evoluția conceptului și principiile de întreținere, conservare și restaurare a unui astfel de monument în România, legiferarea activității de ocrotire a bisericii-monument istoric și actele necesare pentru restaurarea unei biserici declarată monument istoric și de artă. Unul dintre elementele care motivează apariția unei astfel de lucrări este acela că "biserici de mare valoare artistică și istorică din nenumărate localități ale țării se află într-o stare deplorabilă, aproape de ruină, ca urmare a neglijenței și nepăsării preotului, a credincioșilor și a organelor locale de stat". De notat că activitatea de ocrotire a patrimoniului național se ghidăză în România după o lege datând din 1974 (nr. 63 din 30 octombrie), considerată încă valabilă de către actualii legiuitori. Al doilea titlu din colecția menționată, avându-l ca autor pe același preot jurist de la Centrul de reeducare a minorilor de la Găești (Dâmbovița), este "Sanctionarea abaterilor și delictelor săvârșite de clerici în Biserica Ortodoxă Română". Subiectul este urmărit în evoluția sa istorică, începând cu judecătorul suprem, Domnul nostru Iisus Hristos, care a transmis puterea de a judeca Sfinților Apostoli, care, la rândul lor, "au exercitat funcția judecătoarească cu multă luare aminte, dar și cu severitate". Mai aproape de vremurile moderne, este prezentată judecata bisericăescă în Țările Române. Rânduiciile actuale privitoare la organizarea instanțelor judiciare ale Bisericii Ortodoxe Române datează din 1925, completate cu Regulamentul pentru determinarea drepturilor Patriarhului și de funcționare a Sfântului Sinod, din 1931.

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fară scorți la
„Stefan
Gheorghiu”

Martă, 25 august 1998

Anul II Nr. 390

12 pagini - 500 lei

5

DUMNEZEU SE MANIFESTĂ ÎN NATURA UMANĂ PRIN IDEI

■ Interviu cu Protosinghelul Olivian Pop, preot-capelan

R. Rep.: Ideile, patrimoniu al omului, sunt rezultatul unei îndoite revelații?

O.P. Ideile sunt manifestarea lui Dumnezeu, în natură. Ideile sunt legătura sa cu neamul omenesc în timp, cu alte cuvinte venirea cuvântului dumnezeiesc, a Domnului nostru Iisus Hristos. Una vestește înțelepciunea și puterea nemărginită, cealaltă este revelația dragostei. Aceste două moduri de manifestare către cel creat, datează din aceeași epocă, Dumnezeu imprimând o răsfrângere a Ființei-Sale. Tuturor lucrărilor sale, a rezervat comunicarea chipului Său unei clase de ființe privilegiate. Acest chip este spontaneitatea omului, simbol al atotputerniciei dumnezeiești. Acest atribut cuprinde necesitatea unei relații mai directe decât cea care se îndeplinește prin legile și armoniile naturii.

R. Rep.: Dumnezeu lucrează asupra tuturor ființelor create, dar El nu vorbește decât omului.

O.P. Acest cuvânt atotputernic, pentru că este tot dragoste, răsună înainte de veci. El a fost anunțat celui dintâi om pentru a-i descoperi că l se cuvine numai lui Dumnezeu de a împreuna cunoștința cu iubirea.

Cine zice cuvânt, anunță convingerea și dragostea. Aceste două atracții exclud ideea de constrângere. Ele întemeiază principiul libertății.

R. Rep.: Oare a admis că o ființă supremă, a cărei lubire nemărginită a creat toate lucrurile, înseamnă a mărturisi liberul arbitru al omului, fără de care creația n-ar fi fost decât manifestarea atotputerniciei și a slavei dumnezeiești, dar nu cea a lubirii sale?

O.P. Cuvântul, adică iubirea, Iisus Hristos, prin care toate s-au făcut, a fost răstignit prin cea dintâi călcare de datorie a omului. De atunci începând, Providența și-a ales un neam de aleși pentru transmiterea oarba a acestui mare mister, care trebuie să se dezvăluie în timp.

Aceasta este sorgintea primitivă a creștinismului, care a existat ca un cult interior al răscumpărării de la începutul lumii.

R. Rep.: De ce toate celelalte doctrine religioase, oricare ar fi înspăimântătoarea lor varietate, nu au fost decât niște ramificații ale acestui arbore mare de regenerare și de viață, născut din sânul putreziunii și al morții?

O.P. Ele nu sunt decât prezentimente produse prin contemplația naturii, niște culte parțiale motivate de cunoașterea unora din secretele ei, nu niște reminescențe ieșite din dedalul unei tradiții antice.

Toate au fost produsul unui instinct, mai mult ori mai puțin filial, care s-a conservat printre oarecare rase umane, jucării ale spiritului omenesc încă în copilărie și toate se prezintă ochiului observatorului

ca niște interpretări mai mult sau mai puțin fericite ale misterului creației și ale căderii celui dintâi om. Chiar insuflarea lor și funestele rătăciri care s-au amestecat, sunt destule urme despre unitatea religiei.

Tocmai de aceea, în cele dintâi epoci ale lumii, Dumnezeu a binecuvântat cörul Patriarhului și-a încredințat copilăria neamului omenesc solicitudinii materne a naturii sub frumosul cer Aziei. Copilul ieșit din leagănul său a făcut cea dintâi încercare a puterilor sale, pe corabia feniciană în porturile Tyr și Sidon și pe coastele Betque și forță sa crescând a ridicat monumentele Egiptului.

R. Rep.: Ce ne puteți spune despre Dumnezeu, omul și natura?

O.P. Dumnezeu, omul și natura, în nenumăratele lor raporturi constituie acea sferă de înțelegere, al cărui centru este pretutindeni și circumferința în nici-o parte. Omul, acest organ intermedian între Ființă care l-a creat și creația care-l încorjoară, acest punct de convergență, unde vin să se întrunească inspirațiile binelui, sau principiul de conservare, influențele răului, principiul reactiv universal și impresiile Frumosului fizic, simbol al unei perfecluni supreme în limitele timpului și ale spațiului, trebuie să se studieze și să se cunoască pe sine înainte de a putea să se asigure despre realitatea perceptiilor sale.

ILIE BÎZOI

DAMBOVITA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1741 ■ Miercuri, 2 septembrie 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonați - 305 lei)

Cartea pedagogică

Octavian Pop: „De la naștere la adolescență“

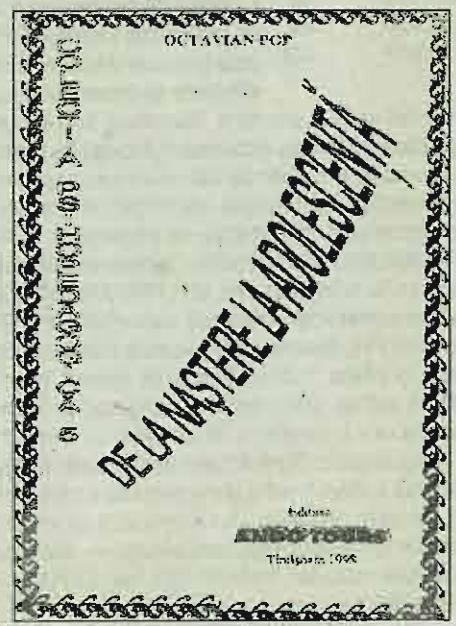
Acum, când ne despart numai două săptămâni de începerea noului an școlar, a apărut o carte necesară în procesul de educație.

Cartea apare la Editura Ando-Tours din Timișoara, în colecția „Psihopedagogică 5“ și este semnată de protosinghel-jurist Octavian Pop de la Centrul de Reeducare Găești.

Noua apariție editorială este structurată în patru capitulo: Copilul și afec-tivitatea, Procesele afective, Dezvoltarea afectivității în prima copilărie (1-3 ani) și Rolul educatorului - puericul-tor în dezvoltarea afectivității copilului.

O carte mai mult decât așteptată...

Mihail I. VLAD

3

Cotidian local de informație și opinie

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
în tara scotă la
Stefan
Gheorghiu

Luni, 7 septembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 401

12 pagini - 500 lei

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Centrul de Reeducare Găești a editat revista „Lumină și speranță”, numerele 7-12 sub conducerea unui colectiv redacțional din care fac parte, printre alții: preot capelan, jurist Olivian Pop (redactor șef), lt. col. Con-

stantin Rădulescu (redactor șef - adjunct), prof. Adrian Rădulescu (secretar general de redacție), maior Valentin Georgescu (secretar de redacție). Revista se deschide cu o „Rugăciune pentru poporul român”, expresie a dorinței de a insufla celor aleși iubire către țara și poporul român, pentru încetarea vrăjmășiei și patimii ce întunecă sufletele. Menționăm, din sumarul respectivei publicații, comentarii despre importanța probatijunii în procesul penal pentru dovedirea infracțiunilor de serviciu (autor, maior Valentin Georgescu), socializarea adolescentului prin prisma efectelor crizei de identitate a copilului când acesta este obligat să-și asume rolul adultului, cu toate implicațiile sociale rezultate din acest fapt (autor, lt. jurist Florin Rădulescu) precum și, o pertinentă analiză a paragrafului 1, articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (autor, preot, capelan-jurist Olivian Pop). De asemenea, Ana-Maria Grigore semnează două articole despre autoritatea părintilor și personalitatea copilului, sociologul Victoria Martinescu publică un interesant studiu despre modul în care optica funcțională asupra lumii și vieții determină rolul psihologului în penitenciar, iar Olivian Pop propune un interesant chestionar referitor la evoluția vieții religioase, la persoanele aflate în detenție. Prin conținutul său, revista încearcă să ofere soluții aplicabile, la modul general, pentru integrarea socio-profesională și morală, în societate, a delicventului minor, fiind una dintre puținele publicații, din prezent, care refuză să exploateze senzationalul, caracteristică pentru majoritatea ziarelor și revistelor din peisajul mass-media, actual.

(M.A.)

DÂMBOVITA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1748 ■ Joi, 10 septembrie 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonați - 305 lei)

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ“

Sub patronajul Centrului de Reeducere din Găești, apare o revistă unică în peisajul publicistic românesc: „Lumină și speranță”, care se află în al treilea an de apariție.

Revista „Lumină și speranță” nr. 7 - 12 (apărută recent), are un sumar bogat.

„Importanța probaționii în procesul penal pentru dovedirea infracțiunilor de serviciu” (cpt. Gheorghe Mocanu); „Scurt istoric al consacrării și protejării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului” (mr. Valentin Vali Georgescu); „Socializarea adolescentului” (lt. jurist Florin Rădulescu); „Educatoarea la reeducare?” (prof. Adrian Rădulescu); „Locul și rolul psihologului în penitenciar și centrele de reeducație” (sociolog Victoria Martinescu) și a.

Cu ocazia aniversării a 500 de ani de

atestare documentară a orașului Găești, este publicat articolul „Orașul Găești - de-a lungul istoriei”, semnat de prof. Gheorghita Minea, sunt semnalate apariții editoriale publicistice, apărute cu acest prilej: „Găești - Cinci secole de istorie (1498-1998)” (Editura „Biblioteca”, 1998) și „Gazeta Găeștilor”. Articolele sunt semnate de mr. Marin Nicolae și, respectiv, cpt. dr. Dorin Maier.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a sublinia contribuția de substanță a preotului jurist Olivian Pop care conduce ca redactor-șef această publicație.

De asemenea, scriitoarea Veronica Balaj îi publică un portret literar și cronica la volumul acestuia, „Amintiri de viață” (Editura Ando-Tours, Timișoara, 1998).

M.I. VLAD

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școală la
„Stefan
Gheorghiu”

Martă, 15 septembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 408

12 pagini - 500 lei

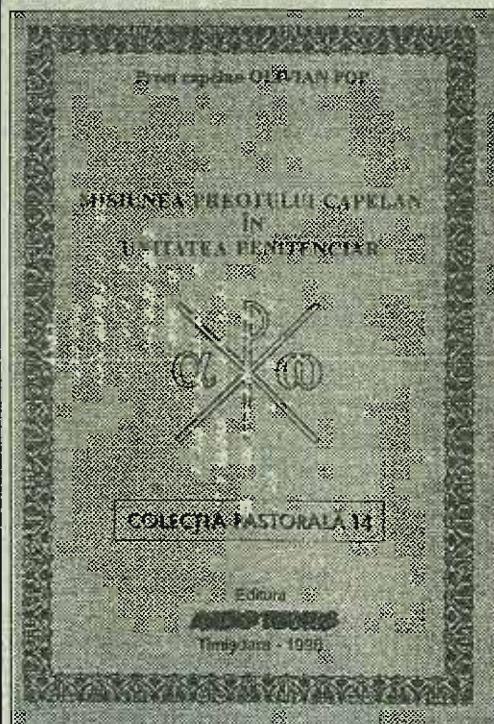
Aparții editoriale

MISIUNEA DE SUFLET A PREOTULUI CAPELAN

moral al teologului, în spațiile destinate coerciției sociale: „Preotului capelan din unitatea penitenciar nu-i este de ajuns să fie înzestrat numai de la natură cu însușiri intelectuale și morale și nici cunoștințele dobândite în Facultatea de Teologie nu-i sunt suficiente, oricât de temeinic le-ar fi făcut, ci mereu trebuie să se perfecționeze și să capete o cultură cât mai vastă și mai de actualitate. (...) Un preot capelan care-și desfășoară activitatea în mijlocul deținuților poate găsi persoane cu cunoștințe vaste și variate și tocmai de aceea este necesar ca el să nu fie străin de aceste cunoștințe, deoarece neștiința și neprinciperea sa ar face o impresie foarte rea. (...) Pentru a propăși pe calea morală, preotul capelan din unitatea penitenciar mai este dator să săvârșească orice faptă bună ori de câte ori i se dă ocazia, chiar și în fiecare zi, putând astfel să vadă dacă nu cumva e întinată cu oarecare fapte nepotrivate slujirea sa și, dacă există, să le înlăture deîndată și să le înlocuiască cu faptele cele bune și

starea necesară rostirii rugăciunii, precum și alte subiecte despre defectele caracteriologice ale omului. Considerând că sufletul fiecărui deținut poate fi salvat, Olivian Pop consideră că „revelația divină este acțiunea prin care Dumnezeu împărtășește omului tot ceea ce este necesar pentru mântuirea lui. Dumnezeu și-a descoperit voia. Sa prin două cai principale: pe cale naturală și pe cale supranaturală. Revelația pe cale naturală este cunoașterea lui Dumnezeu prin firea lucrurilor. (...) Revelația pe cale supranaturală presupune descoperirea rânduită și dată de către Dumnezeu prin anumiți oameni aleși sau chiar direct. Revelația divină supranaturală ni s-a transmis pe două cai sau izvoare: Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Păstrătoarea acestor două izvoare ale revelației divine este Sfânta Biserică, prin învățătura și harurile ei”. Olivian Pop își axează transmiterea cunoștințelor religioase pe certitudinea că fiecare om are posibilitatea descoperirii individuale a sfinteniei din propriul său

deținuților că se pot autorecupera social, că sunt capabili de fapte folositoare lor, dar și celorlăți, fără să mai aibă tentația de a fi în dezacord cu morala unanim acceptată de către comunitatea umană. Următorul capitol include conferințe pe teme de educație religioasă pentru deținuți. Scopul acestora este dezvoltat de Olivian Pop în cel de-al șaselea text: „Prin mărturisirea păcatelor, fie sub formă directă a unei acuzații, fie completată și sprijinită de întrebările duhovnicului, deținutul a ajuns să opereze în inima sa un început de separație între el și păcat. (...) Este adevărat că trebuie un drum lung până să dovedească îndreptarea lui spre bine, adică să facă fapte bune, pentru că așa a grăbit Sfântul Apostol Pavel: <<De voit voi esc, dar de lucra binele nu-l lucrez... și atunci, nu mai sunt eu făptuitorul ci păcatul care locuiește întru mine>> (Romani VII, 18-20)”. Capitolele șase, respectiv șapte cuprind protocolul încheiat între Patriarhia Română și Minis-

Cotidian local de informație și opiniu democratică

Realitatea

dâmbovițeană

Publicație
fără scolioți la
„Ștefan
Gheorghiu”

Martă, 15 septembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 408

12 pagini - 500 lei

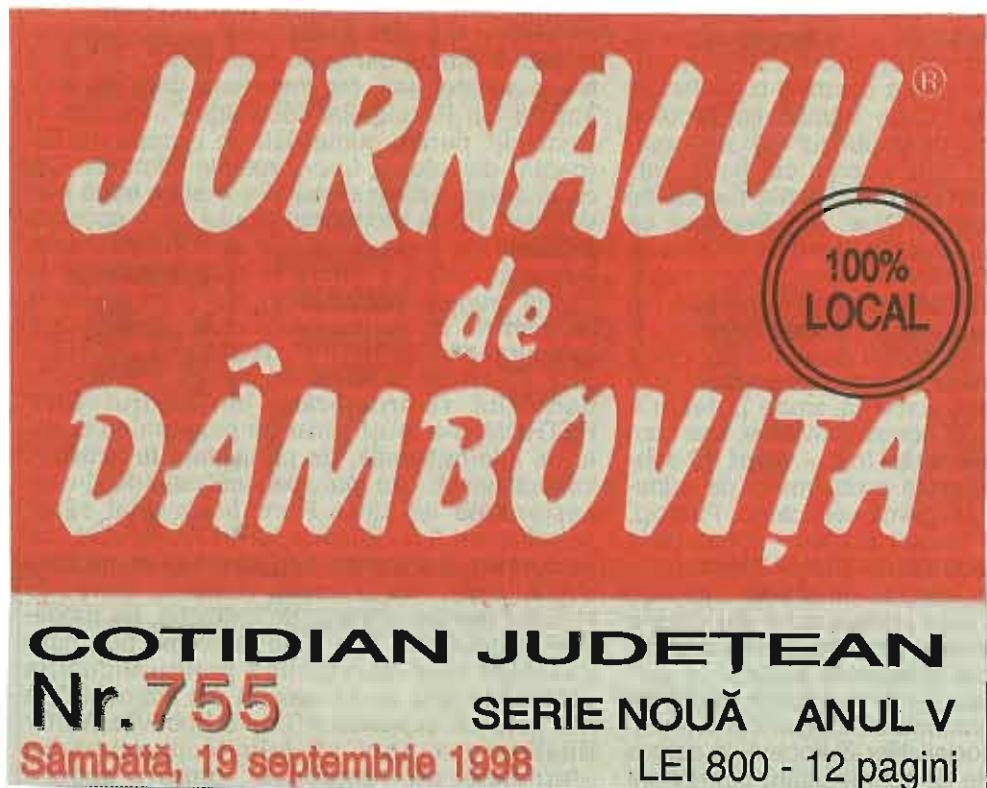
O lucrare mai puțin obișnuită, dar care se dovedește a fi importantă într-un spațiu de activitate socială cum sunt închisorile, este lucrarea „Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar”, de preot capelan Olivian Pop. Cartea cuprinde șapte capituloare, având în partea finală textul a 24 de rugăciuni, destinate uzului spiritual și moral al celor deținuți. Primul capitol abordează o serie de teme, precum relația dintre preot și reprezentanții celorlalte culte, eficiența religiei în unitățile penitenciare, raporturile preotului capelan cu deținuții, ipostaza acesteia ca duhovnic. Ideea de bază a capitolului este axată pe rolul

plăcute lui Dumnezeu. Preotul capelan din unitatea penitenciar trebuie să se ferescă de a cădea în păcatul fariseului lăudăros și îngâmfat. Întotdeauna însă, modestia și umilința creștină îl vor înălța". Al doilea capitol se referă la teme orientative pentru consilierea religioasă, atât a cadrelor militare, cât și a deținuților: facerea lumii, legătura dintre om și Dumnezeu, Sfânta Scriptură, izvor al revelației divine, ortodoxia ca unică modalitate de înălțare a omului la Dumnezeu, taina Sfântului Botez, spovedania, primirea Sfintei Împărtășanii, sfîrșenia, familia, bucuria și tristețea văzute ca izvor pentru

trup și suflet, acest aspect fiind valabil, în concepția sa, mai ales pentru cei care au săvârșit păcatul de înșelăciune sau omucidere. Al treilea capitol abordează etimologia cuvintelor din Sfânta Scriptură. Prin conținutul acestuia se urmărește o înțelegere și mai aprofundată a semnificației textelor biblice și, indirect, dezvăluirea în profunzime a sensurilor faptelor mistice. Capitolul al patrulea include chestionare referitoare la credință, post, patimile Mântuitorului, Învierea, Sfânta Cruce etc. Conținutul său denotă o abilitate psihologică, prin verificarea cunoștințelor religioase, în sugestionarea

terul Justiției, privind desfășurarea asistenței religioase în sistemul penitenciar românesc și un curriculum vitae al activității preotului Olivian Pop. În ansamblu, lucrarea se dovedește a fi un îndrumar pentru orice preot care își desfășoară activitatea în mijlocul deținuților, fiind echilibrat concepută, reușind să fie un ghid duhovnicesc către zonele mai obscure ale sufletului delincvenților, în intenția salvării morale și integrării sociale.

Olivian Pop, *Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar, Colecția Pastorală, Editura Ando Tours, 1998*
MIHAELA AVRAM

O revistă care se impune:

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”

Despre revista „Lumină și speranță”, editată la Centrul de Reeducare Găești, am mai scris. Revista de cultură, opinie și informare „Lumină și speranță” a apărut într-o nouă formulă tipografică. Nr. 7-12 (1998), iulie-decembrie 1998 abordează o tematică variată. Ana-Maria Grigore publică articolele „Autoritatea părintilor” și „Personalitatea copilului”. Prof. Adrian Rădulescu semnează articolul „Educatoarea la reeducare?”. Sociologul Victoria Martinescu scrie despre „Locul și rolul psihologului în penitenciar și în centrele de reeducare”. Preotul Olivian Pop, redactor șef, care pune mult suflet în apariția revistei, publică „Chestionar privind conținutul și evoluția vietii religioase la persoanele aflate în detinție (private de libertate)”. Scriitoarea Veronica Balaj este prezentă în paginile revistei cu un portret literar al omului de cultură Olivian Pop și o cronică la volumul „Amintiri de viață” (Editura Ando-Tours, Timișoara, 1998). Tot despre acest volum publică o cronică și scriitorul Iustin Moraru. Prof. Gheorghita Minea semnează articolul „Orașul Găești - de-a lungul istoriei”. În paginile revistei, găsim și o cronică la aparițiile editoriale și publicistice prilejuite de aniversarea orașului Găești: volumul „Găești - Cinci secole de istorie” (Editura „Bibliotheca”, Târgoviște, 1998) și „Gazeta Găeștilor”. Clonia SURDU

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
Stefan
Gheorghiu"

Luni, 21 septembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 413

12 pagini - 500 lei

BISERICA - EXPRESIA SPIRITALITĂȚII

„Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii monument istoric” surprinde necesitatea reactualizării conceptului de ocrotire și salvare a patrimoniului cultural național deoarece, după cum afirmă autorul, în prefață: „Popoarele care își îngrijesc monumentele lor vechi se ridică pe ele însese, căci pretutindenea monumentele acestea sunt povestirea vie a istoriei (...).” Lucrarea este structurată în cinci capitol, primul fiind o scurtă incursiune în istoricul bisericii ortodoxe, abordat însă prin prisma bisericii, înainte și după Hristos, ca lăcaș de cult și expresie metaoric-arhitectonică, a dogmei. Al doilea capitol se referă la semnificația culturală și națională a bisericii, ca monument, făcându-se și un scurt istoric al necesității ocrotirii patrimoniului, avansându-se ideea că nici o țară nu poate rămâne izolată în circuitul internațional al influențelor exercitate de vehicularea ideilor, fără restricții frontaliere. Capitolul trei se referă la principiile de întreținere, conservare și restaurare a bisericii, iar cel de-al patrulea la legislația ca instrument de cristalizare a concepțiilor și metodelor de ocrotire, respectiv recuperarea monumentelor de artă. Ultimul capitol este axat pe latura pragmatică, administrativă și birocratică din domeniul conservării și restaurării, referindu-se la actele necesare demarării acestor activități. Pentru o mai bună exemplificare a valorii pe care o reprezintă această lucrare, vom reproduce unele din argumentele autorului: „Descoperirea valorii și semnificației pe care le au în conștiința unui popor, aceste mărturii valoroase despre trecut, a dus la necesitatea ocrotirii și protecției lor (n.n.: a monumentelor).... e o mare nenorocire de a falsifica autenticitatea unui monument, este o adevărată crimă de a-l distruge, pentru a-l reproduce în chip mincinos...” (afirmația lui G. Sterian, citat de Octavian Pop).

Octavian Pop - *Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii monument istoric*, Colecția Juridică, Editura Ando Tours MIHAELA AVRAM

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Luni, 21 septembrie 1998 | Anul II 1998 Nr. 413 | 12 pagini - 500 lei

JUSTITIA DE DREPT DIVIN

„Adevărat grăiesc vouă oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer și oricâte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate și în cer” (*Matei XVIII*, 18), iar „Dumnezeu nu vrea moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă de la păcat și să fie vii” (*Iezuchiel XXXIII*, 11). Sunt două citate care definesc menirea bisericii și a reprezentanților ei, considerați intermediari pământești între spiritul legiuitor al lui Dumnezeu și credincioși. Pornind de la această realitate spirituală, valabilă în spațiul creștin, Octavian Pop a scris o lucrare inedită ce abordează coercitia în domeniul sanctiunilor abaterilor săvârșite de preoți. Lucrarea este structurată în patru capituloare referitoare la instanțele de judecată bisericească, în perioada medievală, din Tările Române, abaterile și delictele, pedepsirea lor conform Dreptului Canonic și procedura în materie de judecată, inclusiv încetarea și ridicarea pedepselor. Autorul descrie Dreptul Canonic văzut ca o modalitate de stimulare a pocăinței prin recursul la rugăciunea necesară ușurării sufletului și cugetului.

Octavian Pop - Sanctiunarea abaterilor și delictelor săvârșite de clerici în Biserica ortodoxă română, Colecția Juridică, Editura Ando Tours

MIHAELA AVRAM

5

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Martj, 22 septembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 414

12 pagini - 500 lei

DREPTATEA DIVINĂ

Interviu cu preotul capelan Olivian Pop, Centrul de Reeducare Găești

Rep.: Nevoia de dreptate a fost și este o componentă ideatică, caracteristică activității individuale dar și de grup. Cum s-ar putea defini dreptatea, din punct de vedere religios, cu implementații în social?

O.P.: Din punct de vedere omnesc, dreptatea nu poate fi nimic mai mult, decât aplicarea imparțială a legii sau de a-i da fiecărui om ceea ce merită. Însă dreptatea lui Dumnezeu înseamnă mult mai mult. Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea Sa, de fapt ne-a înzestrat cu calități care reflectă personalitatea Sa, una dintre acestea fiind dreptatea. Din acest motiv avem o nevoie înăscută de dreptate și Tânăr după o viață într-o lume cu adevarat dreaptă. Este important să înțelegem sensul biblic al dreptății, deoarece punctul nostru de vedere despre dreptate poate fi influențat de concepțiile umane. Într-o lume impregnată de nedreptate nu este ușor să înțelegem sensul dreptății divine. Totuși din paginile Sfintei Scripturi putem vedea modul în care își exercită Dumnezeu dreptatea.

Rep.: Sub aspect profan, la un nivel general de înțelegere, se poate spune că există o diferență între dreptatea oamenilor și dreptatea divină. Cum se manifestă aceasta?

O.P.: În Sfânta Scriptură descoperim exemple clare care ne dovedesc acest lucru. De exemplu, confruntările dintre Mântuitorul Iisus Hristos, reprezentantul dreptății divine, care urmărește să vindece și să salveze, și fariseii care reprezentau legea și dreptatea omenească, dreptate care nu cauță decât să-i preamărească pe câțiva și să-i condamne pe cei mai

mulți. Fariseii încercau să-și demonstreze dreptatea prin respectarea a nenumărate legi și precepte, dar și cele mai multe dintre acestea erau concepute de ei, o dreptate falsă fără temelie în dreptatea lui Dumnezeu.

Rep.: Cum se manifestă starea de religiozitate în aplicarea laică a dreptății?

O.P.: Trebuie în primul rând să ne conformăm normelor morale ale lui Dumnezeu, întrucât sunt drepte și corecte și apoi să încercăm să-l imităm pe Mântuitorul Iisus Hristos, înălăturând prejudecățile și rasișmul din inimă, fiind nepărtinitori și iubitori față de toți, neîntorcând rău pentru rău. Dacă vrem să avem parte de dreptate, trebuie să semănam dreptate, indiferent cât de mică ar părea, orice victorie personală asupra nedreptății este importantă. Trebuie să ne clădim ideea de dreptate pe dreptatea lui Dumnezeu, nu pe temelia nesigură a promisiunilor umane. Acelora ce caută dreptatea, Dumnezeu le va da ca moștenire dreptatea, atât aici pe pământ, cât și în viața viitoare.

Rep.: Dreptatea oamenilor poate avea ca model, manifestarea coercitivă a lui Dumnezeu. Oare exercitarea dreptății divine poate fi considerată ca efect al detinării puterii absolute și, în felul acesta, omul nu-ar putea fi tentat să se manifeste cu semenii săi într-un mod care să exprime subiectiv, efectul vanității de a fi asemenea Creatorului, în ideea reprezentării intermediate, pe Pământ?

O.P.: Pedeapsa divină ce s-a abătut asupra Sodomei și Gomorei este un exemplu clasic, care scoate în evidență diferite aspecte ale dreptății

lui Dumnezeu. Dumnezeu nu numai că a aplicat pedeapsa necesară, dar și dat un mijloc de salvare pentru cei ce meritau acest lucru. Evident că, dreptatea lui Dumnezeu nu este niciodată pripită sau nemiloasă. Putem fi siguri că Dumnezeu va manifesta aceeași grijă față de cei drepti atunci când dreptatea îi va cere să pedepsească pe cei răi. Dumnezeu nu pedepsește niciodată nejustificat. Dreptatea lui Dumnezeu se observă nu numai din modul în care îi pedepsește pe cei răi. Dumnezeu se descrie pe sine ca fiind un „Dumnezeu drept și mântuitor”. Există o strânsă legătură între dreptatea lui Dumnezeu și dorința lui de a elibera omenirea de efectele păcatului. Dreptatea divină cauță modalități practice de a-și exprima îndurarea și de a salva. Aceasta nu înseamnă că dreptatea lui Dumnezeu trebuie echilibrată de îndurare, ci, mai degrabă, că îndurarea este o expresie a dreptății lui Dumnezeu. Pedepsirea lui Adam pentru păcatul său și apoi jertfarea Mântuitorului Iisus Hristos pe cruce pentru iertarea păcatului este cel mai concluziv exemplu cu privire la dreptatea și mila lui Dumnezeu. Trebuie să îi tratăm pe ceilalți aşa cum am dori să ne trateze Dumnezeu pe noi. Nu trebuie să avem norme duble pentru dreptate, unele indulgente pentru noi și altele rigide pentru alții. Pentru greșelile noastre găsim imediat scuze, însă suntem gata să criticăm greșelile altora, care ar putea fi nesemnificative în comparație cu ale noastre. Să judecăm drept și să îi pedepsim, dar să și iertăm atunci când este cazul.

ILIE BÎZOI

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Miercură, 22 septembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 414

12 pagini - 500 lei

„ARMONIA CLIPEI” - UN DIALOG AL NEMĂRGINIRII SUFLETULUI

OLIVIAN RODNEANUL

ARMONIA CLIPEI poezii

În ierarhia valorilor umane, iubirea divinității ca simbol al mântuirii creștinilor ocupă locul central, ca o permanentizare în contemporaneitate, a trăirilor mistică medievale. Conștient de necesitatea apropierea între oameni, dar și a acestora de sfântul lăcaș de cult, biserică, Olivian Rodneanul, prin „armonia” clipelor sale, converge către supliciul liricizat, assumându-și cu pietate, fără căutarea intenționată a ostentativului public, acea transgresare a lacrimii sufletului

pentru că, prin dragostea tenebroasă și uneori sufocantă a rănit-o, această autoculpabilizare pentru sentimentele sale exprimă, fără rezerve, stările sufletești imanente unui aspirant la „cușca” divină a iubirii în veșnică zbatere a căutării defulatorii. În lirica poetului, noțiunea de creștinism poartă pecetea inconfundabilă a prezentei Domnului, singurul salvator al sufletelor ce caută izbăvirea de experiente dureroase, oarecum traumatiante prin ispita sintetizării lor conceptuale. Dorința răscumpărării liniștii sufletești, prin căutarea sinelui cu ajutorul rugăciunilor este punctul final al contopirilor dintre iubirea față de divinitate și cea pentru clipa efemeră a ritualului gestual, sentimental, aceasta din urmă apăsând pe umerii și sufletul poetului ca o infatuată reducere a existenței, la conștientizarea permanentă a tărâniei, singura martoră a suferinței prin păcat dar și intermediatoarea simbolică, moralizatoare, în drumul spre comuniunea dintre Dumnezeu și creștinul eliberat de pasiunile umane. Așa cum un tablou îndeamnă la contemplare, lirica lui Olivian Rodneanul invită la meditație, având ca leit-motiv eterna fortuna labilis căreia omul, ca umbră trecătoare prin această existență, î se supune.

Olivian Rodneanul - Armonia clipei, Editura Ando Tours.
MIHAELA AVRAM

Palatul de JUSTIȚIE

SERIE NOUĂ, NR. 9, 1998

„CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE”

Mântuitorul a spus că acolo unde vor fi adunați doi sau trei în numele Lui va fi și El, fiindcă Hristos nu e niciodată singur, ci există totdeauna în comunitatea de iubire a Tatălui eu Fiul, în Duhul Sfânt, în comunitate de iubire a Sfintei Treimi. Prin rugăciunea noastră comună în Hristos adâncim comunitatea spirituală dintre noi ca să putem depăși astfel multele opreliști care ne despart.

Ne rugăm fiecare în felul nostru: „Doamne ajută!”, „Doamne ferește!”, „Doamne binecuvântează!”, „Doamne iartă-ne”; ne rugăm fiecare pe măsura smrcenicii noastre și a puterii noastre de stră-vedere.

Pentru noi toți, dar, cu osebire

pentru cei ce au greșit calea, pentru cei ce cad în păcat se roagă preacuvioșii părinți duhovnici.

Printre ei, într-unul din cele mai tenebroase locuri – Centrul de reeducare Găiești, un părinte, cu studii de Teologie și Drept, părințele Olivian Pop. Cu dragoste creștină el se apropie și-și apropie pe cei ce îl se confesează.

Cu o binecuvântare remarcabilă, părințele Olivian Pop temeinic este, nu doar fraternitatea din scaunul de spovedanie, ci, printr-o creație neostonă, scrie, publică, cărți, reviste, pliante în care dă învățătură de credință, nădejde și speranță, îndemnând la căină sinceră și dorință de îndreptare.

Activitatea sa, o adevărată pastorie sufletească,倾de să restabilească în cel ce se căiește Harul lui Dumnezeu.

Cu modestie creștină, preotul capelan Olivian Pop își adună colaboratorii (profesori, elevi, medici, juriști) în paginile colecției pastorale și în revista „Lumină și speranță”. Număr de număr, revista (care a înplinit, de curând, doi ani de la apariție) a pătruns în toate penitenciarele din România, dar – prin tematica interesantă și diversă – în școli, instituții culturale, cât și peste hotare, în 17 țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale.

Credința în revelație, conștiința revoluției intime, sentimentul prăbușirii lăuntrice și al reinvierii pulzează în valorile religioase – în slujba cărora părințele se dedică, cu conștiința că aceste valori sunt Integrator, ele adună sub același arc de

boltă plenitudinea de semnificații ale lumii. Nu numai cuprinderea binei-lui, dar și cea a adevărului iradiază o undă din lumea sacrului.

Chiar dacă, sau cu atât mai mult cu cât, radicalismul vremii surpă legăturile și cultiva extretele și extremismul, aducând ades, pe estrada discursului politicianist farisei... de protocol.

Creația divină și răscumpărarea prin jertfă sunt intim legate de iubire și conciliere. Exaltarea teologică a hristologiei universale este, încă, zăvorată în memoria eea mai tainică a Bisericii. Puterea sa virtuală aşteaptă să fie eliberată în teologia morală, liturgică, care să proclame puternic valoarea vieții. Căci, Hristos a venit ca lumea să albă viață, cât mai multă viață.

Paula IORDACHE

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
Stefan
Gheorghiu

Vineri, 9 octombrie 1998 | Anul II - 1998 | Nr. 429 | 12 pagini - 500 lei

„DREPTUL DE PROPRIETATE”

- lucrare de referință în literatura juridică -

OCTAVIAN POP

DREPTUL DE PROPRIETATE

Editor: ANDO TOURS
TIMIȘOARA 1998

Conștient că activitatea de îmbogățire a cunoștințelor juridice este îngreunată, atât de lipsa unor materiale în domeniu capabile să asigure celor interesați amănuntele, elementele componente legislative, dar și din cauza inaccesibilității procurării, atunci când au ocazia, a lucrărilor juridice, factorul impietor constituindu-l prețul

exagerat al acestora, Octavian Pop aruncă un „colac de salvare” pe piața românească, prin editarea unei cărți extrem de utile în actuala stare a societății, „Dreptul de proprietate”. Apărută la editura Ando Tours, Timișoara, carteoa, aparținând neobositului preot capelan și jurist, în același timp, completează, în mod fericit, numeroasele goluri înregistrate de-a lungul timpului în acest domeniu. Garantat de Constituția României, dreptul de proprietate, fiind, de altfel, un drept real, a cunoscut mai multe definiții, controversate, este adevărat. Ceea ce îl interesează însă pe autor nu este definirea termenului în sine, ci substratul temeliei proprietății, modalitatea obținerii acesteia, precum și reglementările legislative aferente, având grijă de a nu confunda proprietatea, în sens economic, și dreptul de proprietate, în sens juridic. Asemenea celor doi mari specialiști în domeniul Dreptului Civil, Constantin Stătescu și Cornel Bârsan, Octavian Pop oferă cititorului, specialist sau nu, într-un limbaj flexibil, departe de sofisticatele exprimări juridice acolo unde nu era cazul, nu numai un „drept de proprietate”, ca mijloc de satisfacere a intereselor fiecăreia, ci și un drept de studiu în vederea încunoștințării individuale asupra revendicărilor cuvenite prin reglementare constituțională. Juristul

Octavian Pop, fără a încărca lucrarea cu amănunte nesemnificative, o structurează în cinci capitole, bineînțeles, fără pretenția de a fi „atacat” toate elementele derivate ale dreptului de proprietate, un domeniu de altfel, imposibil de comentat și structurat într-o singură apariție. Pot fi întâlnite: „Considerații generale cu privire la proprietate” - capitolul I; „Teoria generală a proprietății” - capitolul II, (definirea, caracteristicele și distincția dintre dreptul de proprietate publică și dreptul de proprietate privată); „Aspecte juridice ale privatizării” - capitolul III; „Aspecte privind regimul juridic al circulației imobilelor proprietate privată” - capitolul IV și „Modurile generale de dobândire a dreptului de proprietate” - capitolul V. Suntem convinși că, la elaborarea lucrării, Octavian Pop a avut în vedere nu numai necesitatea de a oferi specialiștilor care și desfășoară activitatea în domeniu, celor care înfăptuiesc actul de justiție, un instrument facil de documentare, ci și de a da posibilitatea publicului interesat și studenților, viitorii juristi, de a analiza conceptul de proprietate. Cartea poate fi văzută ca un veritabil manual juridic, parte componentă a Dreptului Civil.

Octavian Pop - Dreptul de proprietate, Colecția Juridică, Editura Ando Tours, 1998

MIHAELA AVRAM

10

JURNALUL®

de

DÂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN

Nr. 773 SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 10 octombrie 1998 LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

ŞANSA POEZIEI

OLIVIAN RODNEANUL

ARMONIA CLIPEI
poezii

Ediția Ando-Tours, din Timișoara, a publicat volumul de versuri „Armonia clipei”, ediție bilingvă, sub semnatura lui Olivian Rodneanul (pseudonimul literar al preotului capelan Olivian Pop de la Centrul de Reeducare Găești). Despre poet, Marcela Avram, în „Argument”, scrie, printre altele: „este ființă gânditoare, cu suflet permanent îndreptat către Dumnezeu, un suflet ca o poartă larg deschisă, permitând oamenilor ascederea către divin”. Volumul are două părți: „Iubire” și „Credință”. Reținem câteva versuri memorabile: „Sunt/ Ultima silabă rostită/ Înainte de a mă visa” (Cine sunt), „Sătui de misterie și iluzii, plângem./ În viață ne apare șansa, dar o lăsăm să plece...” (Speranță). Versiunea în limba engleză este semnată de Adina Costin, iar coperta și ilustratiile aparțin Ancăi Gyemant.

(C. S.)

5

DÂMBOVITA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1781 ■ Luni, 19 octombrie 1998 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonați - 360 lei) ■

Cartea juridică

Octavian Pop: Dreptul de proprietate

Protosinghel Octavian Pop, capelan al Centrului de Reeducare Găești, este licențiat și în drept, astfel că nu este o surpriză faptul că, printre altele, a publicat și cărți de drept. Astfel, în „Colecția juridică“ a Editurii Ando-Tours din Timișoara, a apărut sub semnătura sa volumul „Dreptul de proprietate“. Volumul este structurat în 5 capitole: „Considerații generale cu privire la proprietate“, „Teoria generală a proprietății“, „Aspecte juridice ale privatizării“, „Aspecte privind regimul juridic al circulației imobilelor proprietate privată“ și „Modurile generale de dobândire a dreptului de proprietate“.

Volumul se adresează specialiștilor și nu numai lor și îmbogățește cu încă o lucrare literatura de specialitate.

Mihail I. VLAD

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fară scolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Miercuri, 21 octombrie 1998

Anul II 1998 Nr. 438

12 pagini - 500 lei

LA CEAS ANIVERSAR

La 22 octombrie 1956, se năștea pe meleagurile Rodnei, Olivian Pop, din părinții Simion și Maria, agricultori, buni creștini și buni români care au sădit în sufletul odraslei lor dragostea de biserică, de neam și țară. Părintele Olivian Pop, care mâine împlinește 42 de ani, a urmat de-a lungul timpului următoarele forme de învățământ: Școala generală în comuna natală Rodna, județul Bistrița-Năsăud; Școala profesională de construcții - Dej, județul Cluj; Seminarul Teologic Ortodox, București; Liceul „Traian Vuia” - Făget, județul Timiș; Facultatea de Teologie „Andrei Saguna”, Sibiu; Facultatea de Drept „Nicolae Titulescu”, Craiova. A lucrat ca preot în mai multe instituții printre care amintim: Mănăstirea „Sf. Ilie de la Izvor”, Bocșa, județul Caraș-Severin; Mănăstirea „Izvorul Miron”, Românești, județul Timiș; Centrul de Reeducare Găești, județul Dâmbovița. O altă latură a activității lui sârbătorit este latura pastorală, misionară, culturală și celor sărbătorite unde a lucrat ca: redactor șef la revistele: „Viața monahală”; „Heliopolis”; „Lumină și speranță”; periodicul „Margină”. A mai colaborat la diferite publicații și periodice atât din țară cât și străinătate publicând peste 800 de articole, studii, proză, poezie, recenzie de carte etc. În perioada anilor 1990-1998, a publicat 53 de lucrări, 30 dintre ele tipărindu-le în 3 colecții: pastorală (15), juridică (10) și psihopedagogică (5), celelalte fiind proză, poezie, istorie, sociologie, tehnologie etc.

A recenzat un număr de 25 cărți din domenii diferite și a prefațat un număr de 10 lucrări ale mai multor autori. Pentru activitatea publicistică a primit mai multe diplome, distincții, premii și titluri ale unor societăți, asociații, ligi, uniuni și comunități atât din țară, cât și din străinătate.

Amintim câteva dintre ele: Membru de onoare al Comunității Românilor din Iugoslavia; Membru în „Liga Apărării Drepturilor Omului” din România, afiliată la Paris și la Consiliul European; Membru al „Asociației Internaționale a Scriitorilor și Oamenilor de Artă Români”, Literart-XXI - Georgia - S.U.A.; Membru al „Organizației Internaționale a Jurnaliștilor” cu sediul la Praga, afiliată la O.N.U. și U.N.E.S.C.O.; Membru al „Societății ziariștilor” din România (SZR); Membru al „Organizației Internaționale a Aromânilor”; Membru în „Uniunea Juriștilor din România”. În ultimii ani a participat la mai multe seminarii și simpozioane atât în țară, cât și în străinătate, unde au fost dezbatute probleme privind respectarea drepturilor omului în închisorile din România și rolul religiei în asemenea instituții.

Aceasta este modestă activitate a unui confrate al nostru, desfășurată pe parcursul anilor în diferite instituții bisericesti și laice, ce a dovedit în permanență prin munca depusă, dăruire, abnegație și atașament față de aceștia. La ceas aniversar putem spune, și pe drept cuvânt, că părintele Olivian Pop a căutat în permanență să-i apropie pe oameni unii de altii, să înțeleagă că numai prin iubire față de semeni poti realiza ceva bun în viață și că numai iubindu-l pe Dumnezeu poti înțelege pe cel ce nu știe să iubească, pe cel ce este în suferință și căzut, care vrea să se ridice și să fie iubit.

„La mulți ani”.

ILIE BIZOI

10

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Joi, 29 octombrie 1998

Anul II 1998 Nr. 445

12 pagini - 500 lei

DE LA CUVÂNT LA FAPȚĂ

Cartea cunoscutului preot și duhovnic de la Centrul de Reeducare Găești, Olivian Pop, sugestiv intitulată „De la cuvânt la faptă” (predici la duminicile și sărbătorile de peste an), apărută la Editura „Ando-Tours” din Timișoara, este o călăuză spre Hristos, dar și mesajul Bisericii Creștine care ne cheamă pe toți prin cuvântul Evangheliei lui Hristos, ce trebuie preamarit prin faptele noastre cele bune.

Tematica predicilor este felurită, acestea având, cu precădere, un conținut dogmatic și moral. Cuvintele de învățătură la marile praznice de peste an au în centru persoana Mântuitorului Hristos, precum și alte evenimente însemnante din istoria măntuirii neamului omenesc. Cartea preotului capelan Olivian Pop se încheie cu un ciclu de învățătură la praznicele unor sfinti și cuvișoși părinți ai Bisericii. Se poate spune, și pe drept cuvânt, că această carte răspândește tuturor lumină din lumană lui Hristos, pentru măntuirea sufletelor.

ILIE BIZOI

2

Director: ANA ZLIBUT

• An IV • Nr. 4 (41) • 1998 •

Redactor șef: DOINA DRĂGAN

HELIOPOLIS

REVISTĂ DE CULTURĂ

SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

În ultima perioadă, Ministerul Justiției încearcă o umanizare a condițiilor din sistemul penitenciar românesc și o schimbare a ideii de reeducare.

Detenția nu se vrea a fi pedepsirea prin suferință a celor ce au greșit, ci reeducarea acestora, schimbarea mentalității și a atitudinii față de societate, formarea în mintea deținutului a unei noi idei despre viață și despre lumea în care trăiesc. Se speră realizarea acestui lucru prin introducerea în sistem a unor noi metode bazate pe dialog și pe percepție morale, culturale și religioase. Sunt întâmpinate totuși destule greutăți deoarece cărți de învățătură pentru cei lipsiți de libertate datorită faptelor lor nu s-au scris decât foarte puține.

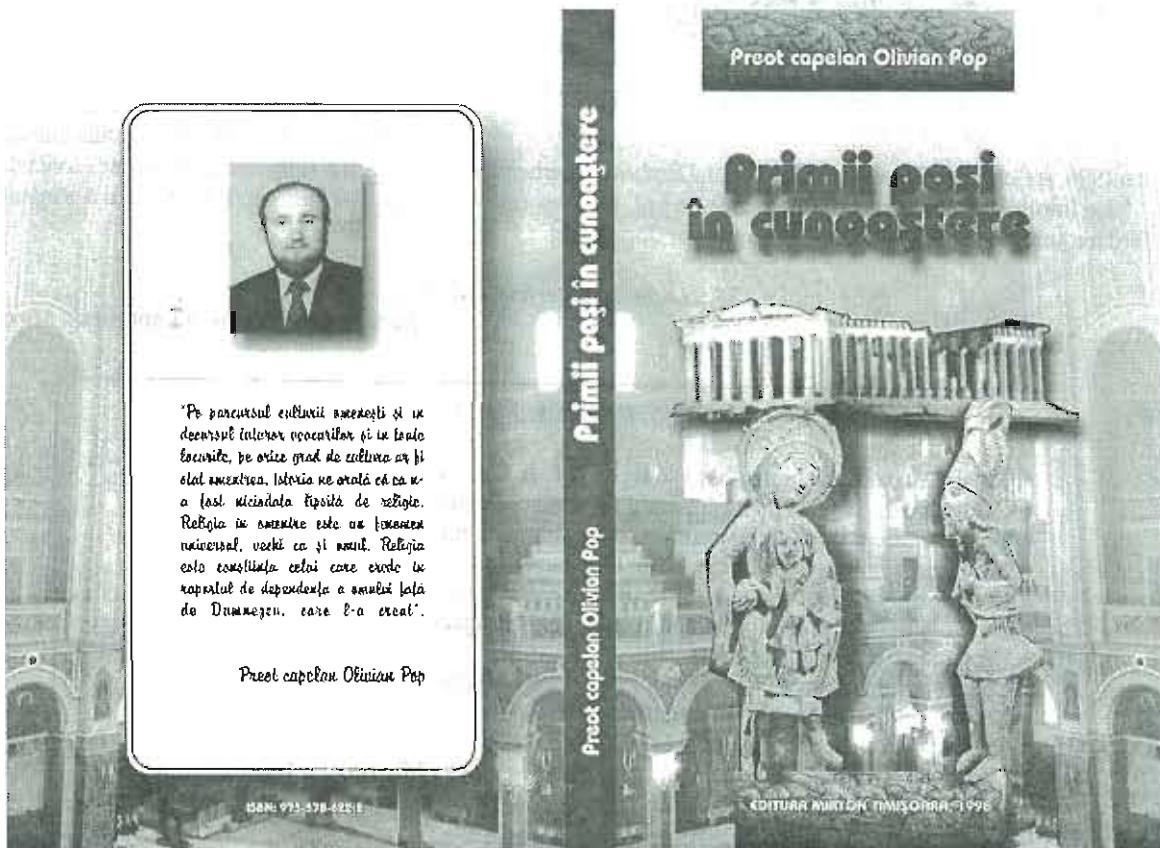
Iată că un urmaș a lui Iisus Hristos, prin succesiune apostolică, ascultă cuvintele Mântuitorului și își îndreaptă privirile spre acei oameni care pentru faptele lor antisociale au fost condamnați la detenție.

Cartea **Primi pași în cunoaștere** este unică în felul său și încearcă ridicarea nivelului de cultură a deținuților abordând teme variate de istorie, artă, morală și religie. Este o carte inedită prin felul de prezentare a temelor sub formă de întrebări și răspunsuri. Simpla citire a acestei cărți duce la reînerea unor idei de bază pentru formarea unei culturi generale.

Autorul structurează cartea pe nouă capitulo, fiecare capitol cuprinzând douăzeci de chestionare a cătrezece întrebări și răspunsuri.

Realizarea acestei cărți dovedește încă o dată cultura vastă a autorului și dorința de a veni în ajutorul celor care trec prin perioade grele ale vieții. Părintelui Olivian Pop crede că, în momentele de singurătate și tristețe, atunci când sufletul omului plângă, el își poate găsi refugiu și uitare în lecturarea cărții de față, îmbogățindu-și astfel cunoștințelor.

Colonel Mihai Verbiceanu
Directorul General Adjunct al Direcției Generale a Penitenciarelor

Apărută cu prilejul împlinirii a 42 de ani de viață a preotului-scriitor Octavian Pop, carte este menită nu numai să marcheze un eveniment aniversar, ci, mai ales, a face cunoscută opera unui cărturar. Teolog, duhovnic, jurist, sociolog, istoric, publicist, poet, prozator, profesor de religie, ctitor al unui lăcaș de biserică, preotul OCTAVIAN POP este călăuzit de flacără Spiritului, care este iubirea de înțelepciune și înțelepciunea iubirii. Model de preot și profesor, vașnic apărător al credinței ortodoxe, propovăduind pacea, dreptatea și iubirea între oameni, teologul jurist se adresează clerului, dar și mirenilor pentru a-L „vedea pe Dumnezeu, fără nici o îndoială, însă nu cu ochii trupului, ci cu cei ai Duhului, de care ne putem folosi de pe acum prin ochii minții, prin privirea lăuntrică, care ne îngăduie să ne călăram în adâncul ființei noastre”.

Prin abordarea subiectului, autorul s-a aflat în fața a două opțiuni fundamentale: o monografie masivă sau o lucrare de dimensiuni mai restrânse, o sinteză asupra cărților tipărite de preotul - scriitor Octavian Pop. A fost aleasă ultima soluție, urmând ca în viitor lucrarea să fie extinsă.

Cartea structurează opera cărturarului Octavian Pop, cu pseudonimul literar Olivian Rodneanul (Bindiu), în șapte capitole: COLECȚIA PASTORALĂ, COLECȚIA JURIDICĂ, COLECȚIA PSIHOPEDAGOGICĂ, POEZIE, PROZĂ, COLECȚIA ISTORICĂ și COLECȚIA SOCIOLOGICĂ.

Vasta operă a preotului - scriitor, constând în peste 500 de articole, studii, predici, prefate, recenzii la diferite cărți, precum și cele 53 de cărți tipărite sunt inserate într-o listă cuprinzând perioada 1985-1998.

Cartea nu este numai o sinteză a lucrărilor teologului scriitor Octavian Pop, ci și prezentare într-o manieră convingătoare, clară, logică, scrisă cu acuratețe și pasiune.

Paisajul cultural românesc se îmbogățește cu o nouă carte de mare interes adresată iubitorilor de adevăr, o carte care face cunoscută vasta operă a unui cărturar român al zilelor noastre.

Dr. RADU PĂIUȘAN
Președintele Asociației Istoriciilor Bănățeni

IONEL CIOCHIN

Destin, om, nume

IONEL CIOCHIN Destin, om, nume

„Cu o pregătire complexă,
universitară, „călător de curăță”,
„filolog”, cercetător, abordând
în paralel tematica dovezibilă de
cronică, teolog, jurist și scriitor
Octavian Pop”, ca pseudonimul
literar Olivian Rodneanul este
autorul a 55 de cărți, peste 800
de articole, studii, predici, recenzii
de carte, făcându-se cunoscut ca
cronicari lungi de credință și de
taine, petruțând cu forță și străvătățe.

Ionel Ciocchin

În ierarhia valorilor umane, iubirea divinității ca simbol al mântuirii creștinilor ocupă locul central, ca o permanentizare în contemporaneitate a trăirilor mistică medievală. Conștient de necesitatea apropierea între oameni, dar și a acestora de sfântul lăcaș de cult, biserică, Olivian Rodneanul, prin „armonia“ clipelor sale, converge către supliciul liricizat, asumându-și cu pietate, fără căutarea intenționată a ostentativului public, acea transgresare a lacrimii sufletului său în deplină concordanță cu puterea mântuirii celorlalți, prin sine, într-o lume a himerelor ucigătoare. În logosul inteligibil ce-i caracterizează lirica, poetul, într-o deplină conștientizare a rațiunii sale de a exista, se întrebă: „Cine sunt eu?“, oferind, în dimensiuni metaforice, un posibil răspuns, prin transpunerea inefabilă a stării de sensibil în cuvinte.

Exteriorizarea „tristeților“, a „Puterilor gândului“, „a dorințelor de a cere iertare ființei iubite“, pentru că, prin dragostea tenebroasă și uneori sufocantă a rănit-o, această autoculpabilizare pentru sentimentele sale exprimă, fără rezerve, stările sufletești imanente unui aspirant la „cușca“ divină a iubirii în veșnică zbatere a căutării defulatorii. N lirica poetului, noțiunea de creștinism poartă pecetea inconfundabilă a prezenței Domnului, singurul salvator al sufletelor ce caută izbăvirea de experiențe dureroase, oarecum traumatizante prin ispita sintetizării lor conceptuale.

Dorința răscumpărării liniștii sufletești, prin căutarea sinelui cu ajutorul rugăciunilor, este punctul final al contopirilor dintre iubirea față de divinitate și ce apt clipă efemeră a ritualului gestual, sentimental, aceasta din urmă apăsând pe umerii și pe sufletul poetului ca o infatuantă reducere a existenței, la conștientizarea permanentă a ţărânei, singura metaforă a suferinței prin păcat, dar și intermediatoarea simbolică, moralizatoare, în drumul spre comununiea dintre Dumnezeu și creștinul eliberat de pasiunile umane.

Așa cum un tablou îndeamnă la contemplare, lirica lui Olivian Rodneanul invită la meditație, având ca leit-motiv eterna sortuna labilis căreia omul, ca umbră trecătoare prin această existență, i se supune.

Mihaela Avram

OLIVIAN RODNEANUL

ARMONIA CLIPEI

poezii

Ediția ANDO TOURS

TIMIȘOARA 1998

DAMBOVITA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1793 ■ Luni, 2 noiembrie 1998 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonați - 480 lei) ■

Curier cultural *Curier cultural* *Curier cultural* *Curier cultural*

„Primii pași în cunoaștere“

Preotul capelan Olivian Pop

Preotul capelan Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, publică o carte elegantă „Primii pași în cunoaștere” (Editura Mirton, Timișoara, 1998).

Volumul apare în colecția

„Pastorală”, cu subtitlul „Chestionare cu întrebări și răspunsuri de cultură generală pentru cei aflați în detenție”.

Printre altele, autorul mărturisește: „Religia în omenire este un fenomen universal, vechi ca și omul. Religia este conștiința celui care crede în raportul de dependență a omului față de Dumnezeul care l-a creat”.

Cele nouă capitole ale cărții (Istoria artei, Istoria României, Religiile Lumii, Istoria Bisericească Universală, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, Istoria românilor, Noțiuni de morală creștină, Studiu Vechiului Testament și Studiu Noului Testament) sunt însoțite de Bibliografie și Fișă de scriitor.

Autorul merită toate felicitările!

M.I. VLAD

Semnal

„Armonia clipei“

Olivian Pop publică sub pseudonimul literar Olivian Rodneanul volumul de versuri „Armonia clipei”

Volumul apare în versiune românească și engleză.

Poetul, care a împlinit de curând 42 de ani de viață, își adună, sub copertile acestui volum, versuri memorabile.

Reținem dintr-acestea: „Sătui de mistere și iluzii plângem. În viață ne apare șansa dar o lăsăm să plece,...”.

M.I. VLAD

OLIVIAN RODNEANUL

ARMONIA CLIPEI

poezii

Editura ANDO TOURS
TIMIȘOARA 1998

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Vineri, 6 noiembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 452

12 pagini - 500 lei

LA CUMPĂNA VREMII

IONEL CIOCHIN

Destin, om, nume

Ionel Ciocchin propune o carte mai puțin obișnuită, o antologie dedicată vieții spirituale a unui om pentru care iubirea pentru aproapele său nu este un simplu cuvânt, nu este un pretext pentru evidențiere în ocazii festive. Lucrarea „Destin, om, nume” devine o amplă introducere în opera și activitatea preotului capelan Olivian Pop pentru care actul scrierii este traducerea unei nevoi de comunicare, de în dreptare și de creștinăscă transgresare empathică, fără să fie niciodată eludată dimensiunea ortodoxă, chiar și atunci când domeniul abordat se înscrie în limitele juridicului sau analizei psihologice. Olivian Pop este mai mult decât un om supus inexorabilei treceri prin această lume, este mai mult decât un creator pentru care poezia înseamnă inefabilul imuabil dezvăluit. Olivian Pop este expresia faptică a dăruirii de sine. Ionel Ciocchin se limitează la o inventariere bibliografică constituită într-o invitație a cunoașterii felului de a simți și gândi propriu celui care cătărește că Dumnezeu întoarce înmișt milostenia. Ionel Ciocchin trasează o inedită carte de vizită ce depășește cu mult limitele experienței epidermice, transformând lucrarea sa într-un fir al Ariadnei prin labirintul sensibilității celui care și-a contopit spiritul într-o finalitate a dumnezeirii destinului.

MIHAELA AVRAM

5

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmboviteană

Publicat
în judecătă
lătură scăzută
de Stelian
Gheorghiu

Joi, 12 noiembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 457

12 pagini - 500 lei

BISERICA „SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR”, DE LA CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI, ÎN PRAG DE SĂRBĂTOARE

Știm cu toții, de la mic și până la mare, că Biserică este casa lui Dumnezeu. În Biserică, Domnul stă în Sfântul Altar ca pe tronul ceresc. Locul lui este pe Sfânta Masă, în pâinea și vinul Sfintei Cuminecături. Cetele de Arhangeli și de îngeri încojoară Biserică în chip nevăzut și în permanentă, „raze de tainică lumină cerească” râsar din măreția Casei Domnului. Chiar în ajunul postului Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, la Centrul de Reeducare Găești, în urmă cu un an, se binecuvântă și se sfințea noua biserică ce poartă hramul „Sfântul Ioan Gură de Aur”. Această biserică reprezintă și va reprezenta peste veacuri o rază de lumină și speranță și, în același timp o bucurie pentru cei internați aici, dar și o alinare a sufletelor unor tinere văstăre-

care, de altfel, a condus lucrările de construcție de la început și până la final. Zidirea bisericii a început pe 5 iulie 1997. Proiectul bisericii și întreaga documentație au fost realizate de tehnicianul constructor Sandu Cornel, prin sprijinul nemărginit al celor doi locuitori, lt. col. Constantin Rădulescu și maiorul Valentin Valli Georgescu. O parte din materialele de construcție au provenit din demolarea vechiului tranzit al Centrului de Reeducare Găești. Ca prin minune, construcția bisericii realizată de minorii și detinuții acestui centru, care lucrau în 4 schimburi (zi și noapte), a durat 3 luni de zile. După finalizarea lucrărilor (16 septembrie 1997), au început și lucrările de pictură, lucrări ce au fost realizate de detinutii Marius Pop, transferat de la penitenciarul Gherla, găsindu-

uri de lemn". Spre deosebire de alte biserici, aici s-a realizat „o îmbinare a influenței stilului bizantin cu elemente din arta populară, având pridvorul tot deschis, naosul și pronaosul sunt unite, în felul acesta înălțându-se zidul despărțitor”. Zidurile bisericii sunt groase de aproximativ 30 cm, ferestrele, în număr de 12, sunt înguste, „turta este înaltă și zveltă, cupola turlei având forme de bulb de ceapă”, deci un fel de îmbinare a stilului bizantin cu cel slav, acoperișul fiind în întregime din tablă. Ca suprafață, biserică are 163 m² (20 m lungime, 8 m lățime, 4,5 m înălțime). Trebuie precizat faptul că pe parcursul lucrărilor de construcție, s-au mai primit sponsorizări și de la S.C. „Arctic” Găești (15 milioane lei), preotul capelan Olivian Pop a mai donat încă 4 milioane lei, iar

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmboviteană

Păcănele
Ialoveni
Slatina
Gheorgiu

Joi, 12 noiembrie 1998 Anul II 1998 Nr. 457 12 pagini - 500 lei

lipsite de afectivitate, fără părinți, unele din ele provenite din familii dezmembrate care, prin participarea la tot ceea ce se săvârșește în biserică centrului, reprezintă un sprijin și ajutor. În ziua de 12 iunie 1997 (zi ce a coincis cu serbarea sfârșitului de an școlar), s-a pus piatra de temelie la biserică ce urma să poarte numele celui mai mare ierarh al bisericii ortodoxe, „Sfântul Ioan Gură de Aur”. Slujba, ce se oficiază la asemenea ocazii, s-a bucurat și de prezența Înaltpreasfințitului Dr. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei care, încurajat de preoții consilieri și de preotul capelan Olivian Pop, a oficiat slujba de sfântire a locului. Inițiativa construirii acestei biserici a avut-o preotul capelan Olivian Pop care după ce a fost numit slujitorul acestei unități (1 februarie 1996) a donat suma de 3 milioane lei. Inițiativa a fost îmbrățișată și de conducerea unității și mai apoi de toate cadrele militare și civile donând, începând cu luna martie a anului 1996, fiecare, câte 3% din salariu. Suma strânsă pentru începerea lucrărilor de construcție se ridică la cca. 42 milioane lei. Un sprijin deosebit la realizarea acestui edificiu, unic în felul său, l-a avut maiorul Marin Nicolae

se ia penitenciarul Colibași și Radu Emilian, transferat de la penitenciarul Mărgineni, sub îndrumarea directă a profesorului Horia Cernău din Târgoviște. Pictura este în tehnica tempera „AL S.E.C.C.O” respectându-se întrutotul her-

veșmintele, obiectele de cult și alte odoare bisericiste au fost donate tot de Olivian Pop, acestea însumând cca. 20 milioane lei. Mobilierul din biserică a fost realizat de către detinuți, tâmplari în atelierele centrului, sub directa supraveghere a plutonierului adjutanț șef Maxin Vasile, a plutonierilor Ionel Florea și Cosmin Pandeloiu. Slujbele religioase ce se desfășoară acum la biserică centrului sunt zilnice, între 7.00-8.00, când participă benevol un număr de cca. 100 minori, iar în zilele de duminică și sărbătoare se oficiază Sfânta Liturghie. Răspunsurile la strană sunt date de minorii și detinuții centrului inițiați în acest sens de preotul capelan Olivian Pop. La împlinirea unui an de la târnoscirea acestei biserici, se cuvine să dăm mulțumire lui Dumnezeu pentru tot ceea ce au făcut cei care, au ostenit la realizarea acestui edificiu și având convingerea că prin construirea acestei biserici și prin tot ceea ce se face în ea ne vom cunoaște mai bine unii pe alții și ne vom apropiă. În același timp, unii de alții, întâlnindu-ne la sărbătoarea hramului care este un „hram al toamnei noastre sufletești, dar și a speranței de mai bine și de întâmpinare a unui an mai bun și mai plin de roade”.

ILIE BIZOI

mina picturii bizantine. Ca formă, biserică este cu planul de navă „ușor triflată”, cu doi contraforti la naos, tavanul este drept, ușor rotunjit la peretii laterală și este confecționat din lambri-

2

LUMINA SI SPERANTA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE SI INFORMARE

Anul III ◆ nr. 7-12 ◆ iulie - decembrie 1998

Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GÂEȘTI

OCTAVIAN POP, „Frânturi de destine”

>Editura „Ando-Tours”, Timișoara 1997, p. 52

Lucrarea „Frânturi de destine” a lui Octavian Pop este rezultatul fericit al combinării unor considerații psihologice asupra sufletului uman și al povestirilor unor existențe umane ce încalcă, prin concursul împrejurărilor, normele de conduită socială și morală și, căzând sub incidenta legii, au din belșug posibilitatea de a se convinge de sintagma „Sed lex - dura lex”.

Marele merit al autorului constă în aceea că el a găsit o manieră inedită de prezentare a acestor experiențe de viață, prin aceea că relatează totul din punctul de vedere al celor domnați de destin și nu prin expunerea rece, lipsită de compasiune a rechizitorilor.

Oferind deplină credibilitate subiecților, scriitorul Octavian Pop își asumă, cu bună știință, o mare răspundere, risca să construiască întreaga lucrare pe realitate prezentată într-o anumită manieră și, astfel carteasă nu fie credibilă, subiectul fiind prezentat eronat, însă din lectura ei se remarcă faptul că autorul a verificat fiecare din sousele celor prezențați, expunând numai ceea ce a putut fi verificat și prezentat ca fiind sigur.

Remarcabil la această carte este faptul că deși scriitorul Octavian Pop verifică, el se-străduiește să fie cât mai discret în această direcție, lăsând subiecții să expună ideile și trăirile lor, de cele mai multe ori contradictorii și triste rezumându-se să creioneze cu finețe și subtilitate doar, ceea ce consideră că este esențial în prezentarea făcută de către cei vizăți.

Regăsim în această carte oameni dezorientați cu conștiințe traumatizate și debusolate de experiențele anterioare, persoane care și-au pierdut poate bunul cel mai de preț și anume, încrederea în semeni, credința și speranța că cineva le poate întinde o mână de ajutor.

De aceea cred că trecerea lor printr-o instituție ce are drept unic scop resocializarea lor prin recăștigarea și consolidarea încrederii în ei, în propriile lor posibilități – și am numit aici Centrul de Reeducare – nu poate fi decât benefică și constructivă.

Puțini sunt cei care, asemeni scriitorului, conștientizează faptul că cei care trec pragul unei astfel de instituții sunt persoane debuscate, goale sufletește, fără nici un crez în viață.

Acești rătăciți ai vieții sunt primiți cu căldură, pentru că afecțiunea și compasiunea este ceea ce

lor le-a lipsit cu desăvârșire, de către o mână de oameni înimoișă care încearcă și de cele mai multe ori reușesc printr-o adeverată terapie sufletească să comunice cu ei.

Este mult mai greu decât pare la prima vedere pentru că ei sunt reticenți, neîncrezători și suscepțibili, stabilizarea și tratarea

unor astfel de traume se face în timp, cu tact și răbdare, lipsa unei educații fiind un impediment major.

Dar dacă la ieșirea din Centrul de Reeducare Tânărul ieșe apt pentru viață socială cu o personalitate bine conturată în sensul bun al cuvântului, pentru că el să nu devină clientul penitenciarului, atunci nici un efort, indiferent de natura lui nu este prea mare, pentru că un om recăștigat pentru societate este uneori mai de preț decât cel ce s-a integrat de la bun început în cadrul acesteia.

Acesta pare a fi mesajul acestei cărți, care deși modestă ca intindere condensează în ea o multitudine de idei valoroase care merită a fi luate în considerare și, în măsura posibilităților, aplicate.

PREOTUL-SCRIITOR OCTAVIAN POP, LA ÎMPLINIREA VÂRSTEI DE 42 DE ANI

Preotul scriitor Octavian Pop, cu pseudonimul literar Olivian Rodneanul, este fiul lui Simion și Maria și s-a născut la 22 octombrie 1956 în comuna Rodna, județul Bistrița-Năsăud.

De-a lungul timpului a urmat:

- Școala generală în comuna natală (1963-1971);
- Seminarul Teologic Ortodox din București (1977-1982);

- Liceul „Traian Vuia” din orașul Făget, județul Timiș (1982-1986);

- Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu (1988-1992);

- Facultatea de Drept „Nicolae Titulescu” din cadrul Universității Craiova, județul Dolj (1992-1996).

Începând din anul 1986 a slujit ca preot la:

- Mănăstirea „Izvorul Miron” Românești, județul Timiș (1986-1988);

- Centrul de Reeducare Găești, județul Dâmbovița (1996 și prezent).

Din anul 1985 a publicat diferite articole în revistele: „Mitropolia Banatului” (predici, articole și studii, recenzii etc.); „Glasul Bisericii” (predici, articole și studii, recenzii etc.); „Mitropolia Olteniei” (predici, articole și studii, recenzii etc.); „Biserica Ortodoxă Română” (articole și studii, recenzii etc.); ziarul „Telegraful Român” (articole), etc.

În perioada anilor 1990-1995 a condus ca redactor-șef revista „Viața Monahală” editată de Mănăstirea „Izvorul Miron” Românești, județul Timiș, unde a publicat predici, articole și studii, poezie și recenzie de carte.

Începând din anul 1995 conduce Revista de Cultură „Heliopolis” - simbol al spiritualității românilor de pretutindeni - ca redactor-șef, unde a publicat articole și studii, poezie, recenzie de carte, eseuri etc.

În anul 1996 conduce și Revista de cultură, opinie și informare „Lumină și Speranță”, editată de Centrul de reeducație Găești, județul Dâmbovița, ca redactor-șef, unde a publicat studii și articole, poezie, eseuri și recenzie de carte.

În anul 1995 a condus, tot ca redactor-șef, periodicul „Margină” editat de Primăria Comunei Margină, județul Timiș.

Începând cu anul 1993 a mai colaborat și la următoarele ziare locale: „Renașterea Bănățeană” Timișoara;

„Redeșteptarea” Lugoj, județul Timiș; „Drapelul” Lugoj, județul Timiș; „Lugojul” Lugoj, județul Timiș; „Timpolis” Timișoara, etc., unde a publicat articole, eseuri, poezie și recenzie de carte.

A mai colaborat și la unele reviste și ziare din străinătate: „Curcubeul Timocean” Bor - Iugoslavia; „Bucuria copiilor” Panciova - Iugoslavia; „Tibiscus” Uzdin - Iugoslavia; „Libertatea” Panciova - Iugoslavia; „Lumină” Novi Sad - Iugoslavia; „Ortodoxie” Pradess - Franța; „Mihai Eminescu” Sydney - Australia; „Lumină Lină” New York - U.S.A. etc., unde a publicat articole, studii, poezie, eseuri și recenzie de carte.

Din anul 1986 a recenzat un număr de 27 de cărți la diferiți autori. A prefațat și 10 lucrări, dintre care 2 plachete de versuri intitulate: „Lumea imaginilor” de Carmen Cristea, Timișoara, 1996 și „Vis de april” de Raluca Tarbă, Timișoara, 1998.

În ultimul timp a publicat mai multe volume de poezie și proză, printre care amintim: „Omeneștile suferințe” (poem), Ed. Ando-Tours Timișoara, 1998;Spre celălalt legământ” (poezii), Ed. Eurobit Timișoara, 1998; „Lacrima Cristi” (poezii), Ed. Mirton, Timișoara, 1997; „Posteritatea din culise” (poezii), Ed. Mirton Timișoara, 1997; „Română cântată la pian” (poeme în limba sărbă), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1997; „Pe ultimul drum” (versuri funebre), Ed. Ando-Tours Timișoara, 1998; „Gânduri” (roman), Ed. Eurobit, Timișoara, 1996; „Întâlniri fierbinți” (roman), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1997; „Frânturi de destine” (studii de caz), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1997 și „Amintiri de viață” (nuvele), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1998.

În prezent este colaborator permanent la cotidianul „Realitatea Dâmbovițeană” din Târgoviște, jud. Dâmbovița, unde publică articole de specialitate și poezie.

De-a lungul timpului a primit mai multe premii speciale și distincții pentru volumele de poezii și proză publicate. Premiile și distincțiile au fost acordate de revistele: „Heliopolis”; „Lumină și speranță” și de „Societatea Literar Artistică” Uzdin - Iugoslavia.

Pentru munca și activitatea depusă pe tărâmul cultural și socio-profesional a fost primit ca membru în unele asociații, organizații, societăți și uniuni literar-artistice atât în țară, cât și din străinătate.

Poezia și proza preotului-scriitor Octavian Pop (Olivian Rodneanul) se remarcă printr-o tentă proprie impresionantă plină de nobile sentimente cu o bogată sensibilitate în firul liric al poeziei și în profunda sonorizare a prozei.

La ceas aniversar, urăm și noi, cei ai condeiului (poeti și prozatori), preotului-scriitor Octavian Pop, alias Olivian Rodneanul, ani mulți cu sănătate, fericire, bucurii și împlinirea tuturor dorințelor.

OCTAVIAN POP,
„Amintiri de viață”

Editura Ando-Tours,
Timișoara, 1998, p. 149.

Romanul „Amintiri de viață” este o creație modernă atât prin structură cât și prin maniera de exprimare a acțiunilor și trăirilor personale.

Cartea este concepută ca o înlănțuire de nuvele, aparent disparate, dar cu un nucleu comun, lucrarea oferind cător ce vor și pot să înțeleagă mai mult decât ceea ce citesc nebănuite și subtile percepții ale ideii de dreptate.

Această noțiune este prezentată pe două planuri: justiția umană și cea divină, aceasta din urmă dovedindu-se întotdeauna mai puternică.

Alternând superstiția cu realitatea autorul ne creionează tabloul vast al sufletului uman cu toate paradoxurile lui.

Astfel, după părerea lui Octavian Pop, omul trăiește și judecă realitatea într-o manieră subiectivă, transformând aparențele și împrejurările într-un paravan al propriilor lui interese.

Fiind cunoșător al naturii umane, Octavian Pop ne-o prezintă sub toate aspectele ei, personajele sale făcând parte nu numai din segmente diferite ale societății, dar și din perioade de timp diferențiate.

Caracteristice tuturor acestor personaje sunt inclinația spre superstiție, nivelul redus de cultură, frica de supranatural toate acestea întrepătruzându-se și creând în sufletul lor un sentiment de insecuritate de care nu au putere să se despartă.

Gama largă de procedee stilistice face ca lectura acestei cărți să fie plăcută, poate și datorită faptului că regăsim aici jargonul, argoul, dar și concepte filozofice interesante.

Poate fi tot atât de bine o carte de vacanță, dar și o lucrare care prin substratul pe care îl conține lasă loc de reflecție asupra lumii în care trăim.

■ VERONICA BALAI – prozatoare

JURNALUL[®]

de

DÂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN POPULAR

Nr. 820 SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 5 decembrie 1998 LEI 1000 - 12 pagini

Un poet pe săptămână

OLIVIAN RODNEANUL - „ARMONIA CLIPEI”

Spiritul poetic nu se supune determinărilor. Existența pasionată a omului în poezia lui Olivian Rodneanul, pseudonimul literar al preotului capelan Octavian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, îl poate îndrepta spre transformarea sa umană, salvând frumusețea vieții. Omul așteaptă luminarea sa prin poezia lui Olivian Rodneanul și se lasă cuprins de miracolul ei și de fervoare. Când poezia sa este în noi, simțim că suntem o concentrare de revelate euri, care ne dăruiesc fericirile spiritului. Poezia lui Olivian Rodneanul ne ajută să vedem cu adevărat lucrurile, sentimentele și lumea. Versurile sale creează o sensibilitate specifică receptării esențelor și sensurilor din lăuntrul fenomenelor. Spiritul său poetic nu se supune determinărilor, fiindcă acest spirit tinde să subiectiveze existențele determinate. Starea poetică a lui Olivian Rodneanul se identifică și se amplifică până la plenitudine prin prezența culturii sale poetice. Prin versurile din volumul „Armonia clipei”, ediție bilingvă română-engleză (Editura Ando Tours, Timișoara, 1998), omul capătă o energie spirituală specifică lumii creațoare. Calea poeziei sale este mereu spre un absolut care se presimte în sufletul său de poet, dar nu este atins. Înainte de toate, poetul rămâne OM, în hainele lui de zilnică sărbătoare: „Voi trăi, voi muri și voi ști/ Să mai întâi de toate./ Să nu uită/ Gă suntem, totusi, oameni” („Oameni”).

Mihail I. VLAD

OLIVIAN RODNEANUL
ARMONIA CLIPEI
poezii

Editura ANDO TOURS
TIMIȘOARA 1998

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADITIE

S.C. "TRADITIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT IN B.I.R., S.M.B., NR. 25111004101004398211(LEI)

251113004101004398211(S)
ROMANIA, BUCURESTI, SECT. 3,
STR. VORONEJ NR.7, B.D 5, sc.A, ap.14,

tel. si fax: (0040) 323 19 03, CP 74 122 Buletin săptămânal de politică religioasă
Anul VII, nr. 293 din 6 Decembrie 1998

ISSN 1224 - 0699

VIATA CULTELOR

9. BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ȘI MIȘCAREA ECUMENICĂ

Sub acest titlu, preot capelan Olivian Pop semnează în editura Ando Tours din Timișoara o lucrare informativă cuprinzând generalități despre mișcarea ecumenică și despre participarea la ea a Ortodoxiei în ansamblu, apoi date despre aderarea Bisericii Ortodoxe Române la Consiliul Ecumenic al Bisericilor și despre participarea acesteia la fiecare din cele șapte adunări generale ale Consiliului care au precedat-o pe cea de a 8-a, în curs de desfășurare acum la Harare (Zimbabwe). Capitolul ultim al lucrării prezintă relațiile BOR cu diferite Biserici neortodoxe.

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scolii la
„Stefan
Gheorghiu”

Luni, 7 decembrie 1998 Anul II 1998 Nr. 474 12 pagini - 500 lei

RECUPERARE SOCIALĂ PRIN REEDUCARE MORALĂ

Olivian Octavian Pop

„Îndrumar pentru calificarea minorilor și deținuților în meseria de instalator sanitar și de gaze” este o lucrare ce poate surprinde atunci când semnatarul acesteia este preotul și juristul Olivian Pop. Având șase capitole, carte încearcă să faciliteze accesul către meserii ce permit, într-o anumită măsură, integrarea delincvenților prin abordarea unui domeniu socio-profesional ce facilitează socializarea celor care mai pot fi recuperati moral. Cartea nu are drept scop subordonarea indirectă a individului prin intermediul muncii, ci o reducere a sensibilității acestuia față de tot ceea ce constituie partea estetică a trăirilor în cadrul structurilor sociale. Această lucrare este gestul spiritual al preotului care oferă o șansă „oîor rătăcite de turmă”, un îndrumare ce se constituie într-o punte simbolică de legătură între individul supus coerciției din cauza faptelor sale reprobabile și categoriile sociale apte să-l asimileze numai după ce se va dovedi capabil

să străbată etapele calitative ale unei calificări. Subiectul cărții nu este cu totul întâmplător deoarece, dincolo de implicarea moral creștină, autorul, în perioada de după satisfacerea stagiuului militar, a lucrat ca maistru în acest profil.

Fără să devină un epigon al lui Pestalozzi, Olivian Pop folosește, în mod subtil, stăpânirea abilităților tehnice pentru a oferi individului marginalizat ocazia de a-și pune în valoare aptitudinile, dar și eventualele potențialități creative, chiar dacă acest din urmă aspect se manifestă delimitativ, numai în domeniul decorativului standard. Prin lucrarea scoasă la editura „Ando Tours”, Olivian Pop face dovada sentimentelor sale de pioasă înțelegere a omului căzut în greșală, dar căruia trebuie să î se acorde posibilitatea de a se recupera moral prin munca, printr-o calificare temeinică ce poate, la un moment dat, constitui un prim pas către definitiva eliberare de ispитеle răului.

MIHAELA AVRAM

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școli și la
„Stefan
Gheorghiu”

Marți, 8 decembrie 1998 | Anul II 1998 | Nr. 475 | 12 pagini - 500 lei

LANSĂRI DE CARTE LA GÄEȘTI

A devenit deja o tradiție ca, în cadrul „Zilelor Bibliotecii Aurel Iordache” din Găești, să aibă loc lansarea unor volume ce poartă semnătura unor autori legați de zona orașului sau care chiar trăiesc aici. Manifestarea din acest an n-a făcut excepție, în cele două zile având loc acțiuni complexe la care a participat un public interesat, alcătuit mai mult din elevi. N-au lipsit iubitorii de literatură maturi, exceptându-i pe majoritatea profesorilor de limba și literatura română din oraș, care au strălucit prin absentă.

În prima zi (26 noiembrie), după o scurtă sesiune de comunicări privind istoria culturală a orașului, susținută de elevi de la Liceul „Vladimir Streinu”, au fost lansate volumele „Dans pentru viitor”, roman de Alecu Vaida Poenaru (prezentat de către scriitorul Tudor Cristea), și „Armonia clipei” (versuri) de Olivian Rodneanul (prezentat de către profesoara Daniela Olguta Iordache). O Tânără cititoare, elevă la liceul amintit, a dat glas unor succinte impresii de lectură privind romanul prozatorului găeștean, iar un grup de recitatori de la Școala generală nr. 2 a susținut un scurt recital de versuri din carteau Olivian Rodneanul (absent, din motive independente de voința sa, de la evenimentul lansării propriului volum).

În cea de-a doua zi, acțiunea a fost mai bogată. Au fost prezentate mai întâi trei volume de versuri apărute anul acesta și semnate de autori din Găești, membri ai cenaclului literar „I.C. Vissarion”. Este

vorbă despre trei debutanți: Daniela Olguta Iordache, cu „Tristețea Dulifului”, Nicolae Radu, cu „Răsfrângere în orb” și Cornelius Costache, cu „Robot dansând”. Vorbind despre autori, criticul literar Tudor Cristea a subliniat incontestabilă valoare a fiecărui și a precizat că versurile care compun aceste cărți au fost citite și discutate, de-a lungul anilor, în cenaclul găeștean, pe care l-a condus începând cu anul 1975.

Au mai fost prezentate de asemenea volumele „Tranzit” și „Spioana cheală”, romane de Ionita Marin, mai vechi membru al cenaclului găeștean, ce trăiește azi în Pitești, ca și Toma Biolan, care a clit din carteau lui de aforisme „Una pe față, una pe dos”. Au mai fost prezenti scriitorii piteșteni Mona Vâlceanu, Nic. Petrescu și Traian Căruș.

În sfârșit (dar nu în cele din urmă), a fost lansată lucrarea „File de monografie”, semnată de Aurel Iordache și îngrădită și adăugită de Daniela Olguta Iordache, fiica autorului găeștean, decedat în 1975. Lucrarea este a doua de acest fel apărută anul acesta, după cea a lui Emilian Dumitrescu, actualizată și lansată într-o a doua ediție de către Titus Ancuta și M. Curculescu. Realizate într-un stil oarecum diferit, cele două lucrări, aşezate sub semnul celor cinci sute de ani de la atestarea documentară a Găeștiului, aniversată pe 19 iulie, anul acesta, se completează în chip fericit. În ambele zile, manifestările au fost onorate de prezența domnului Marin Albu, primarul orașului.

ILIE BIZOI

2

DAIBA

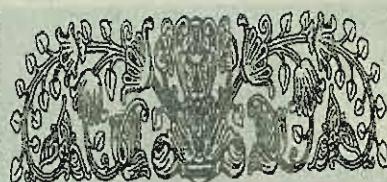
Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1829 ■ Marti, 15 decembrie 1998 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonaj) - 480 lei

Preotul capelan Olivian Pop, de la

Preot capelan OLIVIAN POP

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
și
MIȘCAREA ECUMENICĂ

Editor ANDO TOURS
Timișoara 1998

Curier cultural Curier cultural

Noutăți editoriale

„Biserica Ortodoxă Română și mișcarea ecumenică“

Centul de Reeducare Găești, publică la Editura Ando Tours din Timișoara lucrarea „Biserica Ortodoxă Română și mișcarea ecumenică“.

Autorul mărturisește în *Cuvânt înainte*: „Ecumenismul creștin reprezintă saltul calitativ în viața bisericilor creștine contemporane, de aceea se înscrise ca cel mai proeminent și luminos din ultimul mileniu creștin“.

Volumul are cinci capitole: Mișcarea ecumenică și ortodoxia; Aderarea Bisericii Ortodoxe Române la Consiliul Ecumenic al Bisericilor; Ecumenismul în viziunea unor teologi ortodocși români; Participarea Bisericii Ortodoxe Române în cadrul Consiliului Ecumenic al Bisericilor.

M.I. VLAD

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmboviteană

Publicație
lăra scăzută la
„Stefan
Gheorghiu”

Joi, 17 decembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 480

12 pagini - 500 lei

„HELIOPOLIS”, REVISTA SIMBOL A SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEȘTI

Revista „Heliopolis”, așa cum reiese și din subtitlul acesteia, este o publicație de cultură, simbol al spiritualității românilor de pretutindeni. În paginile sale, sunt abordate o serie de aspecte, referitoare la istoria românilor, dar și la spiritualitatea ortodoxă. De remarcat pertinenta selecție a textelor literare prin intermediul cărora se reușește o mini antologie a sensibilității creațoare, a inefabilei capacitați de transgresare a eului ce cauță accesarea către dimensiunile cosmice, fie în plan erotic sau mistic.

Sumarul publicației se dovedește, cu fiecare număr editat, un adevărat filtru al prezentului și trecutului cultural, oferindu-se o definitorie imagine de ansamblu, abordată din punctul de vedere al redacției. Sub acest aspect, „Heliopolis” poate fi considerată, în sensul benefic al cuvântului, o completare în ansamblul publicațiilor românești de cultură, spre constituirea unei cât mai adevărate imagini a spiritualității românilor de pretutindeni. „Heliopolis” poate fi considerată un ambasador al creativității tuturor celor născuți pe plaiurile mioritice care perpetuează prin aleșii spirituali ai destinului, eternitatea cosmică, revista fiind difuzată în S.U.A., Canada, Italia, Australia, Anglia, Franța, Israel, Iugoslavia, peste tot acolo unde există rostire românească în dulcea simțămă a dorului și simțirii noastre.

MIHAELA AVRAM

5

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără sceau
„Stefan
Gheorghiu”

Joi, 17 decembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 480

12 pagini - 500 le

ETERNITATEA INTEROGAȚIEI LIRICE

Meditația de factură mistică a fost abordată încă din perioada Feudalismului Timpuriu, mai mult cu finalitate concluzivă, pornindu-se de la viețile sfintilor ca pretext pentru exteriorizarea profundizării sentimentului religios. Olivian Pop reface itinerariul spiritual al unor trăiri personale, dar, spre deosebire de Argezi, nu este interesat de interogația retorică, nu pune sub semnul incertitudinii viabilitatea Divinității. Pentru el, starea mistică capătă valență existențială constatațive, morale, metafora devenind suportul resemnării omului care se pleacă respectuos în fața jertfei suprême, altruistă. Astfel, Olivian Pop își asumă, în numele celor mulți, omenească neputință a jertfei suprême: „De ce Vechiul și Noul Testament? / Testamentul este, a celor ce cred / Biblia, este un testament? / Poate, testamentul lui Dumnezeu... / Dar Dumnezeu s-a jertfit, / Lăsându-ne Biblia, / Drept un document!”. În vizuirea poetului, Biblia este dovada actului de umanizare etică. Pentru Olivian Pop totul se contopește într-o universalitate ce include trecutul și viitorul, fără să fie anulată speranța în perfectibilitatea vieții, în ciuda unei durătăți redată prin metafora versului final: „În întuneric, / umbrele morților / de pe pământ. / Se aude plânsul mamei: s-a ridicat; / copilul a făcut primul pas; / destinul l-a spânzurat de VIAȚĂ”. („Primul pas”). Propensiunea pentru retrăirea unei stări edenice, a copilăriei, se dovedește o imposi-

bilitate. Metafora vieții reconstituite, într-o dorință de oprire a timpului, exprimă imposibilitatea de a redeveni în acea stare inefabilă a candorii. Trecutul este o umbră care se transformă într-un întuneric imuabil, încât dorința de întoarcere în timp capătă dimensiunea tragică a neputinței: „Eram bătrân și m-am speriat: / în lumină, / îmi căutam umbra / și nu o găseam. / Atunci m-am întors în copil / și mi-am căutat umbra / în întuneric”. Dorința de rezimțire a inocenței atrage după sine distrugerea parțială a universului deja cunoscut în urma experienței existențiale. Într-o atitudine utopică, poetul vrea să salveze totul, să contopească în sine trecutul și prezentul, noaptea fiind metafora acestei opțiuni, dar intervine cenzura impusă chiar de condiția umană, incapabilă să permită sufletului o echilibrată atotcuprindere: „Am văzut, cum noaptea fugă, / Dintr-o zi în alta, / Era înpălmănată. / Nu știam de ce se temea, / dar, din milă, / i-am spus să se ascundă în mine. / Era înfricoșată. / Cu o singură stea, / a privit înnăuntrul meu / și s-a albit de frică: / E prea întuneric pentru mine, / Acolo, în tine, mi-așoptit! / Dormea precum un val. / Dar cum doarme un val?” („Umbra din mine”). În „Eram și om” există o ușoară infatuare romantică dublată de căutarea umanizării ce respinge coerciția: „... cu trupul / din pământ, pe pământ, al pământului / trecut, prezent și viitor. / Viață și moarte? / ... cu capul printre ce văd ochii /

Eu unde sunt? / mă joc de-a Dumnezeul. / Dumnezeul cel adevărat, m-a omorât. / eram, un Dumnezeu mai bun decât el, / Eram și om!”. Se constată aceeași tendință către uniformizarea timpului terestru într-unul cosmic, unde reperele devin inutile. În „Căutam căldura” se constată resemnarea în fața unui adevăr pe care omul încearcă să-l eludeze, conferind o anumită dimensiune spirituală, o răsturnare a fatalității catastrofei finale: „Pământul va muri o dată cu noi...”. Prin acest vers, poetul sugerează o dependență a factorului geologic, în viabilitatea sa, de identitatea pe care doar omul î-o poate confieri, dispariția acestuia fiind dependentă de cea fizică, a ființei umane.

MIHAELA AVRAM

Curier cultural *Curier cultural*

editoriale

Octavian Pop

„Technica legislativă“

Preotul capelan Octavian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, a publicat de curând, la Editura Ando Tours (Timișoara, 1998), volumul „Technica legislativă“. Volumul apare în colecția juridică.

Preotul capelan Octavian Pop, absolvent al Facultății de Drept, este și autorul, printre altele, unor cărți de drept.

Cartea de față este structurată în patru acte: Noțiunea tehnicii legislative, Principiile fundamentale ale activității de elaborare a actelor normative, Structura actului normativ și Tehnica sistematizării actelor normative.

Autorul ne avertizează: „...modul în care legislatorul elaborează textul actului normativ influențează în bine sau în rău întregul proces de aplicare a legii în realitatea societății“.

M.I. VLAD

Dimineață, Nr. 1261 / 25 decembrie 1998

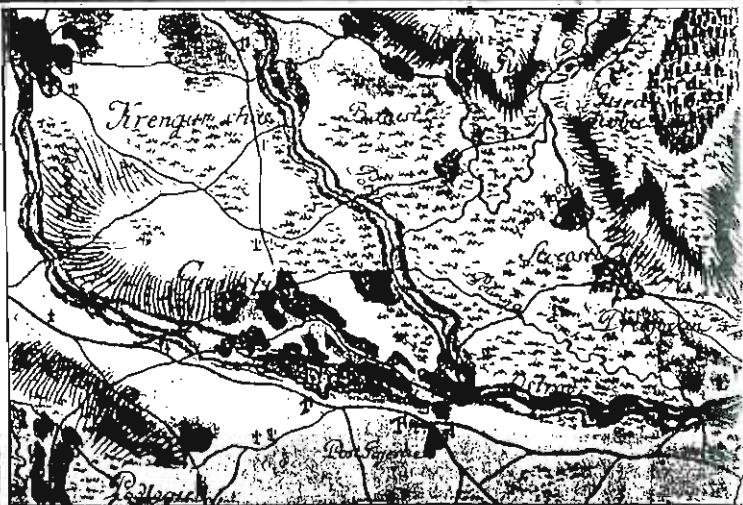
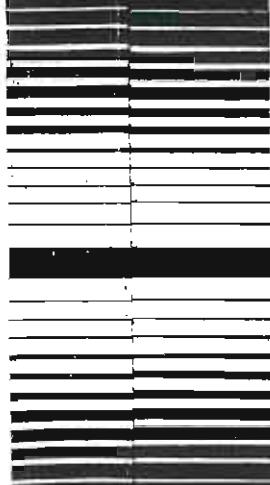
AUREL IORDACHE • GÄESTI- 500 • FILE DE MONOGRAFIE

AUREL IORDACHE

GÄESTI

*File
de monografie*

1998

Octavian Pop

Protosinghel, poet, jurist.

S-a născut la 22 oct. 1956 în comuna Rodna din jud. Bistrița-Năsăud și este fiul lui Simion și al Mariei. Ca scriitor și-a ales pseudonimul Olivian Rodneanul.

A urmat studii medii în comuna Rodna, Seminarul teologic ortodox din București (1977-1982), Facultatea de Teologie "Andrei Șaguna" din Sibiu (1988-1992) precum și Facultatea de drept "Nicolae Titulescu" din Craiova (1992-1996).

În 1996 a devenit găeștean, fiind numit Preot capelan la Centrul de reeducare Găești.

Este redactor șef al revistei "Heliopolis", apărută la Timișoara în 1995, redactor șef al revistei "Lumina și speranța" a Centrului de Reeducare Găești, apărută în 1996; a fost redactor șef al revistei "Viața monahală" apărută la Românești, jud. Timiș între 1990 și 1995 și este în prezent redactorul șef al periodicului "Margina", apărut în localitatea cu același nume din jud. Timiș începând cu 1995. Pe lângă o prezență zilnică în coloanele diverselor publicații, este și autorul a peste 50 de lucrări ce se pot împărtăși în patru categorii: lucrări religioase, lucrări cu caracter educativ, lucrări juridice și lucrări literare.

Din prima categorie se impun: *Vestea cea din urmă a patimilor Domnului*, 1990; *Merinde pentru suflet*, 1990 (lucrare premiată); *De la cuvânt la săptă*, 1991; *Orthodoxia românească*, 1993; *Cugel ortodox*, 1995.

Acestora li se adaugă și un captivant jurnal de călătorie intitulat *Prin ţara sfântă*, Ed. Ando Tours, Timișoara, 1998, precum și o carte vizând pictura bizantină: "Scurtă incursiune în iconografia bizantină", Timișoara, 1995.

Între psihologie și drept se înscriu studiile: *Separarea maternă, Jocul murdar, Copilul abandonat, Cunoașterea copilului cu nevoi speciale, Socializarea și implicațiile ei în apariția și formarea comportamentului predelinvent*. Printre acestea, un loc aparte îl ocupă seriera recentă *Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar*, Ed. Ando Tours, Timișoara, 1998.

Lucrările juridice completează preocupările de specialitate ale lui Octavian Pop: *Raporturile dintre guvern și parlament în dreptul românesc și comparat; Despre răspunderea civilă delictuală; Dreptul canonic; Noțiuni de administrație publică*.

Un loc cu totul aparte îl are însă în viața protosinghelului Octavian Pop, literatura. Este autorul a patru romane: *Gânduri, Întâlniri fierbinți, Frânturi de destine, Amintiri de viață*, precum și a cinci volume de poezii: *Pe ultimul drum* (versuri funebre); *Omeneștile suferințe, Spre celălalt legământ, Lacrima Cristi, Posteritatea din culise*. Deși toate aceste preocupări se despart la prima vedere într-un evantai de frânișări și căutări deosebite, există însă și un element care le unește: rolul de doctor sufleteșc pe care Octavian Pop și-l ia în serios și în care răbdarea, afecțiunea și dreptatea se îmbină într-un singur mănușchi pe care-l putem numi cu optimism: încredere.

VASILE BARBU

**CONTINENTE
CU
DRAGOSTE**

Editura LUMINA

1958

IUBINDU-L PE OLIVIAN - OCTAVIAN

Uz din 9 august 1996. Dincolo de războiul gândurilor noastre, acolo unde sălășlui este flacără divină, unde omul, doar om este, într-o zi Sfântă de Sâmcilii l-am întâlnit pe părintele Olivian. Era un ăsfinit de universalitate, cel mai perfect portret al blândeții unui exponent de neegalat, un efort care se merita, atunci când mi s-a hotărât să-i strâng mâna.

Așa că dragostea noastră, de limba vechilor cazani, de limba lui Dosoftei și a lui Eminescu, pe care fiecare o ducem după propriile noastre limite, părăea că se întâlnește, la Românești, acolo unde noaptea ochi avea, la un pas de liniștea din ochii monahului Olivian. Și era liniște, exact atât cât era în tumultuoasa noastră istorie,

în zborul cuvintelor cosmice, în sufletul mioritic de român.

„Pintre sălcile pietroase
Mergeam spre Românești
călare...“

pe văzduhul lui Bogdan-Vodă, al lui Mircea cel Bătrân, Brâncuși, Vienu, Ilașcu...

Și era și el, Olivian – Octavian, om de arhaic cu ochi de contemporaneitate, om de cuvinte cu rostiri profund filozofice, om căruia trebuie mereu să-i strângi mâna.

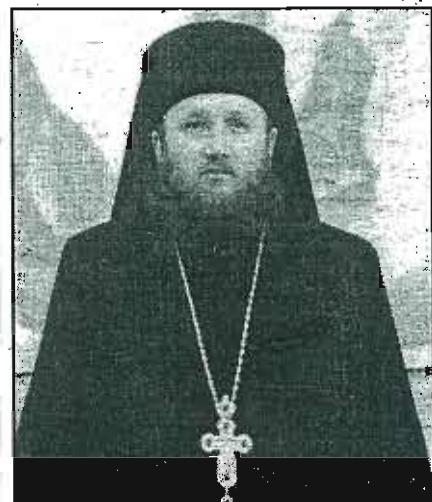
Și este Olivian – Octavian om de poetică înaltă de gânduri cu atâtă frumusețe de emții absolute.

Multumim Bunului Dumnezeu pentru apropierea noastră, pentru har, eroism, pentru splendoare și eternitate, pentru sublim și temeinicia cu care strălucește să fie vrednic de cuceririle divine. El Olivian – Octavian.

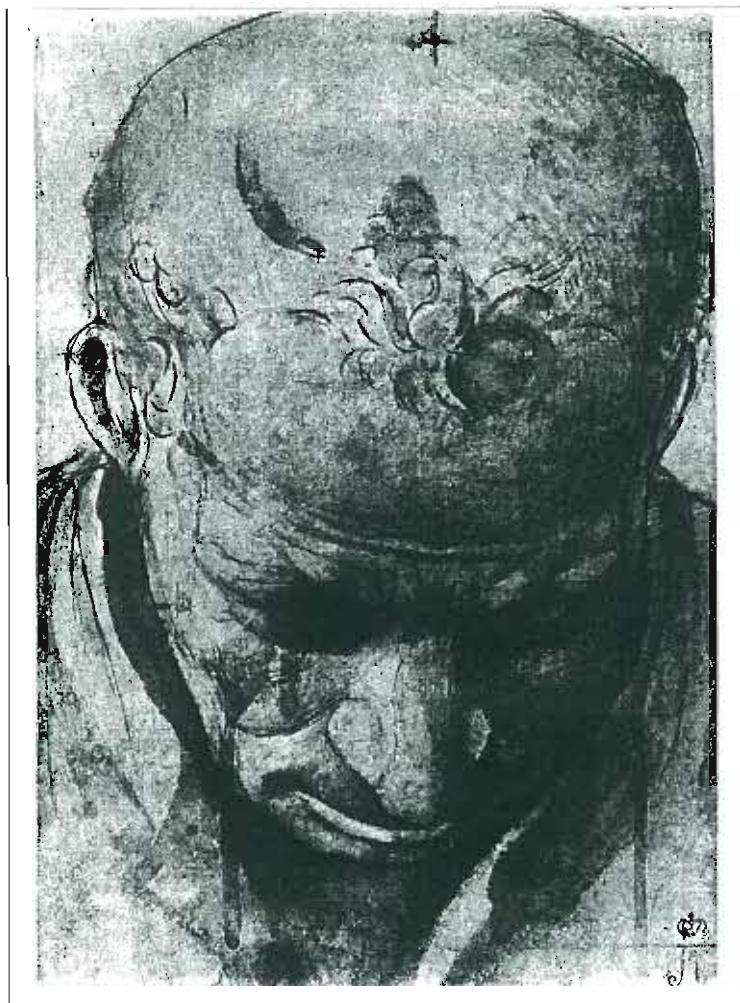
Domniei Sale, omului de meserie român, pentru faptul că și-a închinat întreaga existență românilor al cărui practicant intolerabil și apostol este. Domniei Sale, dar al ursitoarelor care ne-au vegheat scăldătoarea.

Mersi, în numele spiritului, la care nu au acces decât cei aleși, pentru că încununat cu el te simți ca după împărtășanie.

Iubindu-l pe Olivian – Octavian, cu un mersil și-un pahar de vin!

Continente cu dragoste

ÎNCHISORILE NOASTRE

etapa '98

TT
PYTHAGORA

Preot Olivian Pop: Biserica Ortodoxă Română a avut o tradiție istorică referitor la preoții din sistemul penitenciar și la cei militari. A existat chiar un episcop al preoților militari, până la cel de-al doilea război mondial. Avea grad de general și coordona activitatea preoților din armată și penitenciare.

Biserica este, șiupă cum știm, o instituție divino-umană, este independentă, e organizată după niște principii proprii și are un buget aparte, acoperit din autofinanțare. Ar fi foarte greu ca un preot care lucrează în sistemul penitenciar să fie salarizat de către arhiepiscopie. Eu unul, sincer, nu aş mai lucra ca slujitor într-o instituție penitenciară, pentru că practic nu aş mai fi plătit. Este cunoscută problema preoților misionari, care nu iau salariu luni de zile. Este o muncă destul de grea, cea pe care o facem noi. Personal m-aș bucura să nu fiu plătit de penitenciar, dar mă întreb cine m-ar mai plăti atunci, căci trebuie să iau și eu un salariu. Acesta este modest: după 21 de ani vechime în preoție, primesc 1.200.000 de lei. Nu cred că activitatea mea poate fi influențată de comandant sau de DGP, ei nu mă pot face nici să spovedesc 10 deținuți în loc de 50, nici să fac liturghia altfel decât o fac. Noi avem canoanele noastre, avem o structură anume și contribuim în bine la reeducarea celor ne sunt încredințați.

Col. Mihai Verbiceanu: Ceea ce vi se cere dvs. este confidențialitatea. Ceea ce dvs. ca duhovnic primiți ca informație, trebuie păstrat în conștiința dvs. și nu comunicat altcuiua.

Preot Olivian Pop: Desigur că aşa trebuie să se întâmple. Şi nu cred că sunt preoți care să divulge secretul spovedaniei. Ar fi dureros dacă ar exista.

Preot Olivian Pop: Preotul de penitenciar poate avea un rol deosebit de benefic. El trebuie însă să își înțeleagă foarte bine menirea, pentru că el umblă la susfletul deținutului, în discuții particulare. La Găești, până a veni, în 1991, erau tot felul de situații neplăcute. Acuți intervin direct când intuițesc că sunt probleme. Când am indicii că se pregătește o revoltă, intru printre liderii neoficiali, discut cu ei, caut să le explic nu numai problemele de duhovnicie. "Am auzit că vreți să spargeți geamurile." Le explic că în felul acesta își fac singuri greutăți, că distrug un bun care este al tuturor, că vor fi amânați la liberarea condiționată.

Acum îmi împart activitatea în trei direcții. Mai întâi, slujba, pe care o fac în fiecare duminică, între 7 și 8. În felul acesta asigur posibilitatea fiecărui deținut de a participa la serviciul religios. Apoi activitatea de consiliere religioasă, pe care o fac de obicei la camere, pe camere. Îmi programez în fiecare zi câte jumătate de oră. Le vorbesc și eu pe o anumită temă, îi ascult și pe ei și notez problemele lor pe care le aduc la cunoștința comandanțului. Mă duc și la evidență și mă interesez de situația lor. Apoi am conferințe pe care le ţin lunar, în care încerc să combin juridicul cu morala creștină. În felul acesta îi pun și pe ei într-o activitate permanentă. Le-am făcut chestionare cu întrebări și răspunsuri și pe teme de istoria religiilor, și pe teme juridice, și din istoria creștinismului. Încerc să îi fac să cunoască cât mai multe. Unii se plâng că nu cunosc regulamentul, că nu li se explică regulamentul de ordine interioară.

Preotul poate fi mâna dreaptă a comandanțului și poate duce la reducerea tensiunilor, la instalarea unei atmosfere de fraternitate, ca la Găești.